

றனவென்றாராவின் இராசமாபுரத்தே முப்பத்தைந்துநாளும், * “இங்ஙன மிரண்டு திங்களேகலும்” என்றும் † “கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள்” என்றுங் கூறுதலாற் பது மையாரி’ த்துங் கேமசரியாரிடத்தும்பங்குனிமுதலாக நான்குதிங்களும், இவ்வோடெ யெழுதுதற்குமுன்னே கனகமாலையாரிடத்து இரண்டிதிங்களும், ஆக ஏழுதிங்களுஞ் சென்றனவென்று தேவர் திங்களைப்பகுத்துக் கூறுதலின், ஈண்டு ஸ்ரீதத்தனுக்கு “அணங்களுரோடறுமதிகழிந்தபின்னை” என்றல் பொருந்தாதென்பது பற்றி, முன் நிகழ்ந்ததோர் கதை தேவர்கூறுகின்றாரென்று பொருளுரைத்தல் வேண்டிற்றென்று கொள்க.

“சங்குதரு” முதலாக “மடவார்கள்கடனென்றெழுந்து போந்தான்” இறுதி யொருதொடர்.

உடைநாய்கன் வினைத்தொகை; சங்கமென்னும் இலக்கத்தை மேன்மேலே தருகிற பெரியபொருள் மிகவுங்கெட்டநாய்கன். ‡ “கலத்தினுங் காலினுந் தருவன ஈட்டக் குலத்திற் குன்றச் செல்வர்” என்று இளங்கோவழகனாங் கூறினமையின், பொருளுடையவன்றான் இருந்துபொருள் தேடுதலும் பொருளில்லாதவன்றான் கலத் திற்சென்று பொருள் தேடுதலும் வேண்டுதலின், இவனையும் “ஓர்வங்கமொடுபோகி நிதிவந்துதரலுற்றான்” என்றும், “ஊனமெனுமின்றியினிதோடு கல்தென்றான்” என் தும் ஒருவங்கமே யுளதாகத் தேவர்கூறினமையாற் பொருளின்றித் தான் செல்கின் ருனென்றுணர்க. பொருமால் கன்றுபேரன்று பொங்குதினாமீதே ஒருவங்கத்தோடு போய்வந்து நிதிதரலுற்றனென்க. (க)

உ. மின்னொழுசுசாயன்மிகுபூர் பதுமைக்கேள்வன்
கொன்னொழுவேலியவதத்தன்குளிர் தூங்குந்
தன்வழியகாளைசீதத்தனவன்மன்போற்
பொன்னொழுசுகுன்றினுறைபோர்ப்புலியொடொப்பான்.

மின்னொழுசுசாயல் ஒளிபரக்குஞ்சாயல். சாயலினையும் பூண்ணையுமுடைய பதுமைக்கேள்வன். பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனையாள். கொன்னொழுசுவேல் - அச்சம்பர க்கின்றவேல். குளிர் திசைச்சொல்; குளிருமென்னும் வினைச்சொல் குளிரெனத் தொழின்மேனின்றது; இருப்பென்றவாறு; செப்புப்போல. இப்பொழுது மனையி டத்திருப்புச்செறியும் யவதத்தன்வழியில் ஸ்ரீதத்தன். அ - அசைச்சொல். அவன் மன்போற்காளை - தந்தையையொக்குங்காளை. பொன் அசும்பாகவொழுசுங் குன்றிலே தங்கும் புலியொடொப்பான். (உ)

ஈ. இம்மியனதுண்பொருள்களீட்டிநிதியாக்கிக்
கம்மியருழர்வர்களிரோடைதுதல்குட்டி
யம்மிமிதந்தாழ்ந்துகாவிழ்ந்ததறஞ்சால்கென்
றும்மைவினைநொந்துபுலந்தூடலுணர்வன்றே.

✓ இம்மி மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி; குறைந்ததோரெண்ணுமாம். பிறர் தொழில் செய்வாருஞ் சிறியபொருளைத்தேடிப் பெரியபொருளாக்கி, அதனானே களிற்றினுதலி

* பதுமையாரிலம்பகம் ககசு. † கேமசரியாரிலம்பகம், அரு.

‡ சிலப்பதிகாரம், மனையறம்படுத்தகாலை.

லே பட்டத்தைக்கட்டி அதனையேறுவர். இதனால் நெடுங்காலமாகப் பொருள்தேடு
மாறு கூறினான். ஆழ்தஞ்சூரிய அம்மியிதந்து மிதத்தஞ்சூரியசகா ஆழ்ந்து வீழ்ந்த
தென்றது உயர்ந்தோர் வாழாதே தாழ்ந்தோர் வாழ்ந்ததனை. (க)

சு. உள்ளமுடையான் முயற்சிசெய்யவொருநாளே
வெள்ளத்திவீழும்வினோயாததனிநிலை
தொள்ளையுணர்வினவர்கள் சொல்லின்மழகிம்பி
னெள்ளி ஈர்கட்கேக்கழுத்தம்போலவினிதற்றே.

முயலுமுள்ளமுடையான். வருந்தாமலொருநாளே வெள்ளமென்னு மெண்ணை
யுடைய பெரும்பொருளானம். இதனால் ஒருநாளை முயற்சியிலும் வருமென்றான்
முயற்சியின்பெருமைகூறுதலின். இனி நல்வினைவந்துதலுவதொருநாளிலே யென்
றுமாம். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு; * 'ஏ பெற்றோரும்' என்றற்போல். (ச)

ரு. செய்கபொருள்யாருஞ்செயுவாரைச்செயுகிற்று
மென்குறித்திலையிருந்தேயுயிரையுண்ணு
மையமில்லையின்பமறனோடவையுமாக்கும்
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல் ஸபிறபொருளே.

செயுவார் செயற்படுவார். மற்று அசைநிலை. எவையுமென்றும் பாடம். (1)

சு. தூங்குசிறைவாவலுறைதொன்மரங்கொன்ன
வேங்குகுலநையவதனுட்பிறந்தவீரர்
தாந் ல்கடனாகுந்தலைசாய்க்கவருதீச்சொ
னி கன்மடவார்கள் டனென்றெழுந்துபோந்தான்.

வாவலுறையுமாம் - ஆல். என்ன ஆல் தான் டெ விழுது தா ள் னுற்போல்.
தீச்சொல் இவன்பிறந்து இக்குலங்கெட்டதென்னுஞ்சொல். நீங்கல் தாங்காது
போதல்.

இ ள். ஸ்ரீதத்தன் காளை, புலியோடொப்பான், பதுமைகேள்வன், அவன் நிதி
யங்கெட்டராய்குதலால் தான்போய்ப் பொருட்கருதினான்; அங்நனங்கருதிக்
கம்மியருங் களிற்றேறுவராதலான் முயற்சியென்றென்று கருதாதே வாழாதார் வாழக்
காண்டலின் முயற்சிவேண்டா, அறமேயமையுமென்றகருதி முற்பிறப்பில் நல்வினை
செய்யப்பெற்றிலே மென்றுநொந்து அம்முயற்சியை வெறுத்துக் கலாய்த்திருத்தல்
ஒருவர்க் கிவன்று; அதுவேயுமன்றி உள்ளமுடையான் முயற்சியைச்செய்ய ஒரு
நாளே நிதிதிரனும்; அந்நிதியாலே எல்லாத்துப்புரவுகளுமுளவாம்; அங்நனமெ
ல்லாமாகின்ற முயற்சியைவிட்டுப் புறப்பட்ட உணர்வினவர்கள் வருவது இடைத்தங்
காதென்னுஞ் சொல்லான் மடிந்திருப்பின், அவ்விருப்புப் பகைவர்க்கு ஒரு தலை
யெடுப்புப் பெற்றற்போல இனிதாயிருக்கும்; அங்நனம் அவர் தலையொதபடி
எல்லாரும் பொருளைத்தேக; தேடினாற் பகைவரைக்கொல்லும்படை அதனையொ
ழியில்லை; தான் அவ்விடத்திருந்தேயும் பகைவரைக்கொல்லும் அதுவன்றித் தா
னுளவாக இன்பத்திற் கையமில்லையாதலின், அறத்தோடே முற்கூறிய வற்றையு
முண்டாக்கு மெய்யாகியபொருளே நன்குமதிக்கும் பொருள்; ஒழிந்த பொருள் நன்கு
மதிக்கும் பொருளல்லவாதலின், இப்பொருளைக்கொண்டு தங்குலநைகிறவளவிலே

ஆலமரத்தின் வீழ்போலத் தீச்சொற்பிறவாமைத் தங்குலத்தைத்தாங்கல் அதனுட் பிறந்தவருடைய கடனாகும்; தங்குலத்தைத்தாங்காதுபோதல் பேதையரது கடனாகு மாதலான், யானுமுயன்று பொருள்தேடி என்ருலத்தைத்தாங்குவேனென்று கூறி எழுந்திருந்து பண்டசாலையேற்போர் தானென்க.

இவையெல்லாம் தன் பொருட்குறைபாட்டாற் கூறினான். (க)

மோதுபடுபண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி
மாதுபடுநோக்கினவரவாட்சண்வடுவுற்ற
தாதுபடுதார்கெழியதங்குவரைமார்பன்
கோதுபட லில்லகுறிக்கொண்டெழுந்துபோந்தான்.

மாதுபடு பெருமைபட்ட. வடுவுற்றவாட்கண்டங்குமார்பு - வடுவகிளையொத்த கண் தங்குமார்பு - வரைபோலுமார்பு; தார்கெழியமார்பு. கண்ணொளிமழு குதற்குக் காரணமான தாருமாம்.

இ ள். மார்பன் பண்டத்தைப்பெரிதாகவேற்றிக் குற்றமற்ற நன்முகூர்த்தத் தையுங் கைக்கொண்டு பண்டசாலையினின்றும் க ற்கையேறப் போந்தானென்க. (1)

வானமுறநீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ள
ஞ னமெனவேண்டிநர்காவேண்டி வனநல்கி
நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவனேறி
பூனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்றான்.

மாரிமழை மாரிகாலத்துமழை. கமழ் குஞ்சி - இயல்பானமணங் கமழ்குஞ்சி.

இ ள். குஞ்சியவனாகியவள்ளல் தானமென்றொரு பெயராயிட்டு வேண்டு வார் வேண்டுவனகொடுத்து மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தையோக்கி இக்கலம் தீங்கு சிறிதுமின்றி நன்றாகவோடுவதாக வென்றானென்க.

எனவே முன்பு பலகலங்களுந் தீங்குற்றனவென்பது பெற்றாம். (அ)

ஆடுகொடியுச்சியணிகூம்பினுயர்பாய்மூவ்
நீடுபடச்செய்தினையேர்த்தவிமிழ்முந்நீர்க்
கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவளங்கொல்லா
வோடுகளிறொப்பவினிதோடியதையன்றே.

இ ள். கொடியணிந்தகூம்பிலே மூன்றுபாய் காற்றுமுகக்கும்படி குழையக் கட்டுதலாலே முந்நீர்ப்பிறந்த சங்கும்பறையும் முழங்காரிந்கப் பலளக்கொடியையறு த்து, ஒடுகின்றகளிறுபோலக் கம்மகாரர் கொண்டாடும்படி நன்றாக வோடிற்றென்க.

இதனாற் காற்றுமுகந்த பொழுது ஓடினவிசைகூறினார். (க)

திகாகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித்திரண்முத்தங்
ககாகடலுட்காலக்கணைபின்னெழியமுந்நீர்
வலாகிடந்துகீண்ட தெனக்கீறிவளர்திவி
னினாயிடறிப்பாய்ந்நிரியவேகியதைமாதோ.

முந்நீரை ஒருமலை லில்லாதே கிடந்து கிழித்ததென்னும்படி கிழித்து, இது இல் பொருளுவமை.

இ - ன். அக்கலம் சங்குதன்னைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு ஓலிக்கிறதெல்லே முத்தைச்சொரிய அம்முந்நீரைக்கீறித் தீய்நொழுங்கைமடந்திருத்தித் தன்மேலிருந்தெய்த அம்புபின்னேவீழக் கிதியப்போயிற்றென்க.

இதனும் கடுகினவீசைகூறினார்.

(கஃ)

மின்னுமிளிர்பூங்கொடியுமென்மலருமொப்பா
ரன்னமொடுந்தோகைநடைசாயலமிர்தன்னார்
துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க
நன்மையுரை நன்பொன்வீளை திபமடைந்தல்தே.

இ - ன். விளக்கத்தான் மின்னையும், து க்கத்தாற் கொடியையும், மென்மையான் மலரையுமொப்பார்; நை யுஞ்சாயலுமன்னத்தையுமியையுமொப்பார்; இத்தன்மையாரினிதாகவிருக்கிற துப்புரவுகளாலே மிக்கநன்மையடையதிபத்தை அக்கலஞ்சேர்த்தென்க.

(கக)

பேறு.

திவினுளியிந்துதேந்தார்ச்செம்மலுந்திருமுத்தாரங்
கோவினைக்குறிப்பிற்கண்டுக்கொடுத்தருள்சுமந் கூசெம்பொற்
பூவினுள்ளவனையன்னபொங்கிள முலையினுத்
நாவினுளமிர்தங்கே நிராடகயந்துசின்னான்.

இதுமுல் “ஆ” கம்” அளவுமொருதொடர்.

திருமகன்சேருமாரம்; “கலைபோய்வின்முத்தம்” என்றற்போல. உம்மைத் தொகையுமாம்; முத்தவடமுமாம். சுமந்தென்றார், மிகுதிதோன்ற. உள்ளவன்-உண்டானவன்; ஒருசொல்.

(கஉ)

உ. புணர்ந்தவர்பிரிதலாற்றாப்போகமீன்றளிக்குஞ்சாய
லணங்கினுக்கணங்கனாரோ முமதிகழிந்தபின்மைக்
கொணர்ந்தபண்டம்விறற்கொழுநிதிக்குப்பையெல்லா
முணர்ந்துதன்மதலையேற்றியொருப்படுத்தார்க்குமீள்வான்.

தெய்வங்களுக்குத் தாந்தெய்வமன்னார். எல்லாமுணர்ந்தென்றார் சுரக்கின்பெருமையாலுணர்வரிதாகலின்.

(கங)

ங. அரசனைக்கண்டுகண்ணுற்றவர்களைவிடுத்தானு
ளிரேவதிவியாழவோரையிருஞ்சிலைமுனைப்பவேழிக்
+கரைக லமுவரீந்திக்காற்றினுங்கடுகியைஞ்ஞ
றுநாயுடைக்காதமோடியோசனையெல்லேசார்ந்தே.

ஏறி ஏற. கரைகறுக லமுவம் கரையண்ணிதான கடற்பரப்பு. சார்ந்து-சார. இனி இரண்டெச்சமுந் திரியாமன் மரக்கலத்தினொழுநில் மக்கண்மேலேந் துப; மரக்கலமோடினானுற்போல.

(கச)

ச. களித்தலையங்கியிப்பாலிருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற்
துளித்தலையும்கிள்கிண்கிண்துங்கிருணமயங்கிமான்று
விளிப்பதுபோலமின்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்று
மொளித்துலைத்தொழியவெம்பியுறநின்றிழப்பநாய்கன்.

முற்பு'க் கூற்றுமுனைந்தொளித்துப் போம்படிவெம்பி வெடித்தல் படமுழங்கிப் பின்னைச் சிறிதேழுங்கிளின்றிடிப்ப. (கரு)

ரு. எண்டிசைவரியுமீண்டியெதிரெதிர்கலாவிப்பவ்வங்
கொண்டிமேலெழுவதொப்பக்குளிறிநின்றதிர்துமேகந்
தண்டிளிபளிக்குக்கோல்போற்றுரையாய்ச்சொரிந்துதெய்வங்
கொண் டோர்செற்றம்போலுங்குலுங் ன்மினென்றுகூறும்.

சொரிந்து - சொரிய.

(கன)

சு. | இடுக்கண்வந்துற்றகாலையெரிக்கின்றவிளக்குப்போல
நடுக் மொன்றானுமின்றிருகதாநக்கபோழ்தவ்
விடுக்கணையரியுமெ காமிருந்தமுதியாவருய்ந்தார்
வடுப்பித்தென்னையாண்மைவருபவந்துறுங்களன்றே.

எரிக்கின்ற விளக்குப்போல நடுக்கு நடுக்கம். கள் - அ ச.

(கன)

எ. ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணத்தேந்தியவலந் நெண்ணீர்
கூடகங்கொண்டவாழ்நாளு வந்ததேற்கொல்லும்பவ்வத்
தூடகம்புக்குமுந்நீரமுந்தினுமுய்வர்நல்லார்
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினைப்பயத்தினென்றான்.

அலங்கற்றெண்ணீர் துளங்குறிதெண்ணீர். கூடகங்கொண்ட உடம்புள்
ளேகொண்ட. மகளிர்காலிற்பாடகம் ஒருகம்பியாய்ப் பலமுடக்காலே போக்கும்
வரவுமுண்டாளுற்போலத் தோன்றிக் காலவிடாதே கிடந்தாற்போலப் பழவினை
யெனவொன்றையாய்து நல்லினைதிவினையெனவிரண்டிபோற் றேன்றி இவனைச்
சூழ்ந்துகிடக்குமென்க. இனிப் பாடு பக்கமாக்கி மகளிரிடத்தநெஞ்சுபோலே ஈங்க
வென்றுமாம். நல்லாருய்வரென்றுமாம்.

இ. ள், செம்மலும் தீவினுள்ளே யிழிந்து ஆரங்கொடுத்து அரசனை அவன்
குறிப்புடனெகண்டு அவன்நலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்தமகளிரது பாட்டைக்
கேட்டு அவர்களுடகத்தையும் விரும்பி சிலநாட்கடினவர்கள் பலநாளாகப்பிரிப
வொண்ணாதொருபோகத்தை யுண்டாக்கிக்கொடுக்கும் அவ்வணங்களுடனே அங்
வன மாறுதிகள்சென்றபின்பு சிதிக்குப்பை யெல்லாம் உணர்ந்து அதனை மரக்கலத்
தேயெற்றி அங்குள்ளகாரியத்தை யொருப்படுத்தித் தன்னூர்க்குவரவேண்டி, மீண்டு
மரசனைக்கண்டு தான்செறிந்தவர்களைப்போக்கி நன்னாளாகிய இரேவதியிழை வியாழ
வோரையிலே தது உதயமாக மரக்கலத்தையேற; அஃது அழுவத் தக்கடந்து
கெகி ஐஞ்ஞாறென்கிற வார்த்தையையுடைய காதத்தையொழித் தான்போனக ரு
ரோசனையெல்லையெனச் சேருதலாலே, தாங்களியிடத்தே பொருந்தியிருந்தவளவிலே
இவ்விடத்திலே இருன்போன்றெங்கும்பரந்து ஒருகாற்றாலே முகில்களின்டி எத்தி
சையுக்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னியிடியாநிற்க அநனைக்கண்டு சிலமொழி
கூறும் ராய்கன்: எண்டிசையிற்காற்றும்மீண்டி ஒருகாற்றுக்கெகிரே ஒருகாற்றுக்
கலந்து கடலக்கொண்டு மேலேயெழுமூழியிறுதியையொவ்வாநிற்க மேகமும் நின்ற
திரந்து துளியைச்சொரியும்படி நம்முடனே தெய்வங்கொண்டதொரு செற்றம்போ
லையிருந்தது இதற்கு நீங்களையொதொழிமினென்றுகூறி, பின்னு கட்டபுலனும்
படி இடுக்கண்வந்துற்றபொழுது நடுக்கஞ்சிறிதுமின்றித் தாம் நருவாராக அங்ஙன

கச்சபொழுது அவ்விடுக்கணையரியும்லானாம்; அங்ஙனனகாதிருத்தமுது பிழைத்தா
 ரொருவருமில்லை; ஆதலாலழவேண்டா; வருந்திக்கும் நன்றும் வந்தேசேரும். அவை
 வந்தேசேருமி. த்தும் பாடகம்போலச் சூழ்ந்த பழவினையினவ்வினைப் பயத்தாலே
 வாழுகாளுலத்திலையாயிற் க ளுக்கு கடுவெபுக்கு அந்நடுக்கடலிலே அழுத்தினும்
 பிழைப்பர்; த்வினைப்பயத்தாலே வாழுகாளுலத்தையின் உயிர்க்குக்காவலாகிய சிறி
 துதன்னீருங் கட்டுலனாகாமற் கொல்லுமாதலால் ஈண்டாண்மையை வடிப்படுத்திப்
 பெறு தென்னையென்றனென்க. (கஅ)

வினையதுவினே வினவந்தவிவருந் துன்பமுன்னீர்க்
 கனைக ளுமுவந்திடுக்கண்களிற்துரங்கல்வேண்டா
 நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்கிளர்பாதமுல
 நினையுமினீவினெல்லாரீங்குமினச்சமென்றான்.

இ - ள், த்வினையின் பயனாகிவந்த துன்பமாகிய பழையநீராயின ய கடற்
 பரம்பைநீர்க்கி கண்குழைந்து வருந்தல்வேண்டா; நீவினெல்லாம் நாதன்பாதமுலத்
 தை நினைமின்; அச்சநீங்குமினென்றனென்க.

பாதமாகிய துன்பநீர்க்குத்தருக்காரணமாயதுனை. கலம்படுதலும் அவர்வருத்தரு
 மாக விவற்குத்தோற்றியதன்றி அவர்க்கிவையின்மை “நாடகநாங்களுற்றது” என்றத
 னானும் பிறவாற்றானுமுணர்க. (கக)

பருமித்தகளிறனனுமபையெனக்கவிழ்ந்துநிப்பக்
 குருமித்துமலைபொங்கிக்கும்பிறப்பாய்ந்து வல்லே
 நிருமித்தவன யினோடிரீற்றிதைந்தாழ்தபோதி
 னுருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவரொருங்குமாய்ந்தார்.

இ - ள், பண்ணினகளிறனானும் மெல்லெனத்தலைசாய்த்துநிப்ப; மதலை முழங்
 கிப் பொங்கித் தரவினைத்தகூற்றிலே யோடிச் கூம்புமுறியப்பாய்ந்து நீர் நிறைந்து
 உருமிடித்த தன்மையையொப்ப அழுத்தினபொழுதிலே அங்குள்ளவரெல்லாருஞ்சேர
 மறைந்தாரென்க. (உ0)

வேறு.

ஓம்பிப்படைத்தபொருளும்முறுநாதலாரும்
 வேம்புற்றமுந்நீர்விழுங்கவ்வினாயாதுநின்றான்
 கூம்பிற்றதுண்டந்தமுவிக்கிடந்தான்கொழித்துத்
 தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்தினாயுப்த்ததன்றே.

இ - ள், பாவம்வராமற் பரிசுரித்துத் தேடினபொருளையுங் காதலரையுமுவர்த்
 தலுற்றநீர்விழுங்காநிடுக்க கலங்காமனின்றவன் துண்டந்தமுவிக்கிடந்தான். அத்தா
 ரவனைத் தினை கொழித்துக் களையிலேசெலுத்திற்றென்க. (உக)

நாவாயிழந்துநிவாருமிலியாமரீந்திப்
 போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய்
 விவாயெனமுன்பை யாய்படைத்தாய்வினையென்
 பாவாயெனப்போய்ப்படுவென்கமணற்றிட்டைசேர்ந்தான்.

இ - ள், வினையே, முன் பை க்கிறபொழுதே பொருளைப்பொருளென்று கொ

ண்டரீ வீவாயெனப்படை யாயாய், நாவாயிழந்து ஆருமில்லாத நடுஇயாமத்தேகடலை
நீந்தித் தனியேபோவாயெனப் படைத்தாய், நீ இனி எதனதச்செய்யாயென்று கூறிப்
போய்க் கொழிக்கின்றமணற்றிடையிலே சேர்ந்தானென்க.

எனவென்பதை இரண்டிடத்தும்கூட்டுக.

(உஉ)

வேறு.

பொரியாராழலும்புன்னையும்பூத்து
வரிதருவண்டொடுதேனிணமார்க்குந்
திருவிரியும்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாங்
கருவனாமார்பனவலித்திருந்தான்.

இ ன். மார்பன் ஞாழலும்புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத்தருகின்றவண்டு
தேனுமார்க்கின்ற பொழிலிலே நேரோ சென் ன்சேர்ந்து வருந்தியிருந்தானென்க.

அம் அசை.

(உரு)

ஓடுந்திகாகருதைப்பவுருண்டுருண்
டாடுமலவனையன்னமருள்செய
நீடியெய்தலங்கானெடுத்தகை
வாடியிருந்தான்வருகலரோக்கா.

இ ன். நெடுத்தகை நெய்தனிலத்திற் கானலிலே அலவனைஅன்னம் வருளுத
லாலே, அது தனக்கு நன்னிமித்தமாகக்கருதி நாமபோம்பழ இவ்வீடத்து வரு
-லமுளதோவென்றுநோக்கி அதுகாணுமையின் வருந்தியிருந்தானென்க.

அன்னங்கொல்லாஇருந்ததன்மை தான்பற்றுக்கோடாக வாழ்வானாக் காலானு
தைத்துத் தன்முன்னேதள்ளவும் போக்கற்றுப்பின்னும் இதனிடத்தே செல்லாநின்ற
தென்றுநோக்கி அதற்கருளிற்போலே யிருந்ததென்க.

(உசு)

ஆளியமொய்ம்பனிருந்தவழும்பொழிற்
முள்வலியானொர்மகளைத்தலைப்பட்டுக்
கேளிரெனக்குற்றகேண் மின்னீரெனத்
தோள்வலிமிக்கான்ரொடர்ந்துரைக்கின்றான்.

இ ன். ஆளி மொய்ம்பனாகிய அத்தோள்வலிமிக்கான் தானிருந்த அப்பொழி
லிலே முயற்சிவலியான் ஒருமகளைச்சென்றுபொருந்திக் கேளிரே, எனக்குற்றவருத்
தத்தை நீர் கேண்மினென்றிடையிடாதுகூறுகின்றானென்க.

அனை மொழிந்தானென்பதனோடு முடிக்க, தான் வழிப்போவானாப் போலே
வந்தான். அ அசை.

(உடு)

கருங்கடற்போயிற்றுங்காற்றிற்கவிழ்ந்து
திருந்தியதன்பொருடதுற்றவாறு
மரும்புணைசார்வாவவனுய்ந்தவாறு
மிருந்தவழ்கெல்லாமெடுத்துமொழிந்தான்.

இ ன். பொருளின்மையி னதுதேதெற்குக்கடலிற்போனசெய்தியும் நல்வழி
யாற்றேடிய தன்பொருள் காற்றாக்கலங்கவிழ்தலாலே தீதுற்றபடியும், தெப்பஞ்சார்

வாகத் தானுய்ந்தபடியு மெல்லார் தானிருந்து அத்தரனுக்கு உயர்த்துக் கூறின
னென்க. (25)

மானுமரனுமிரங்கமதவலி
தானுற்றதுன்பந்தானுக்குடைத்தபின்
மேனுமமிழ்துந்தினைத்தாங்கினியன
லுனமில்லகட்டுனாக்குள்ளுக்குளிர்தான்.

இ ன். ஸ்ரீதத்தன் மானுமரனுய்ந்தபடியு தானுற்றதுன்பத்தை அங்ஙனம்
தரனுக்குடைத்தபின்பு, அவன்யானிழந்ததற்கெல்லாம் நின்னைப்பெற்றேனெயென்று
கூறியவுறாக்கு அத்தரன் உள்ளுக்குளிர்தானென்க.

இவனுப்பெறுதல்கருதுதலின் ஊனமிலுளையாயிற்று. தினைத்தல் அருதொ
ழுதல். உடைத்தலினென்றபா த்திற்குத் தரன்கூறியதற்கு ஸ்ரீதத்தன் மகிழ்ந்தா
னென்க. (26)

விஞ்சைகாவல்லேள்விளிந்தநிர்றோழரொ
டுஞ்சியவான்பொருளெல்லாமிமைப்பினுள்
வஞ்சமொன்றின்றுமறித்தேதருவ
னெஞ்சிற்றுகழந்தினையன்மினென்றான்.

இ ன். விஞ்சைபலவுமவல்லேனதுதலாற் கெட்ப நின்றோழருட் னே நின்னை
நங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருநாத்தினையில் வஞ்சனைகிந்திற்றாகக்
கெடுத்தியைநீக்கித்தருவேன். இனி நீயிர்கெட்டுநெஞ்சிப்பலகானினையாதொழிவீராக
வென்றானென்க.

நினையன்மின் ஒருவரைக்க றும்பன்மை.

(27)

உரையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனாகி
வரையகமேறவலிமினமென்ன
வினாசெல்லவெம்பரிமேழகமேற்றிக்
குறாகழன்மைந்தனைக்கொண்டேறந்தான்.

இ ன். தருவேனென்றவுரையை மனங்கொள்ளுர்படி மைந்தனையுணர்த்தின
னாய் இவ்வரையிடத்தே யேறும்படி துணிவீராகவென்தகைத்தான்ருமித்தபரிபோ
லுஞ் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான்கொண்டு பறந்தானென்க.

அம் அசை.

(28)

விசும்பிவர்மேகம்வினாவினர்போழ்ந்து
பசும்புயற்றனரென்பக்கநனைப்ப
நயந்தனர்போகிறுமலர்ச்சோலை
யசும்பிவர்காரலருவகாசாரந்தான்

இ ன். பசும்புயற்றுனி பச்சுத்தைநனைப்ப அதனையந்தனராய் அ் மேகத்
தைப்பினர்சு வினாவினராய்ப்போய்ச் சோலையினையுஞ் சாரலினையுமுடைய மலையை
ச்சேர்ந்தாரென்க.

அசும்பு - நீர்ப்பொகிவு.

(29)

கண்டாலினியனகாண்டற்கரியன
தண்டாமரைய வடாழ்ந்தகையன

கொண்டாண்கொழுங்கனிகோட்டிடைத்துங்குவ
வுண்டானமிழ்தொத்து ம்புகுளிர்த்தான்.

இ - ள். அவன் அம்மலையிலே லகிற்சாண்டற்கரியனவாய்க் கண்டாற் கட்டு
னியனவாய்த் திருவிரும்புந் தன்மையவாய்க் கோட்டிடையிலே அமீர்தொத்துத்
துங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான்; கொண்ட உண்டான்; உண்டு உட ம்பு
குளிர்த்தானென்க. (௩௧)

மழைதவழ்சோலைமலையிசைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமங்கோழனாநாகந்
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையினோக்கி
யிழைதவழ்மார்பனினிதினுவந்தான்.

நான்கடியந் தவழ்தல் - பரத்தல்.

இ - ள். இழையொளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன் நான்! அம்மலையிசை
யிற் குங்குமத்தையும் நாகத்தையுஞ் சந்தனச்சோலையோடே நோக்கிக் கட்டுகினிமையி
னாலே மனமகிழ்ந்தானென்க. (௩௨)

கோதையருவிக்குளிர்வராமேனினு
காதந் டந்தபின்கன்னிக்கொடிமதி
ஹைநுமலவதொர்நன்னகருண்டாங்குப்
போதுமெழுகெனப்போயினர்சார்ந்தார்.

இ - ள். மாலேபோலுமருவியையுடைய அம்மலையிலே தரன் நின்று இம்மலையி
லே காதந் டந்தபின்பு நாதனுறைவதொரு கொடிமதினகருண்டு; ஆங்குப் போகக்
கடவோம். அதற்கெழுந்திருப்பாயாகவெனக்கூற; அவரும்போயினராய் அந்நகரைச்
சேர்ந்தானென்க.

முன் வரையளவென்றிருந்தவனை, இது கூறியெழுகென்றான். நகர் - ஸ்ரீகோ
யிலென்று கருதினான். (௩௩)

வேறு.

மேகமேமிடைந்துதாழ்விருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புநாம்வகுக்கலுற்று
ஹைந்தான்கரியதொன்றுகீழ்நின்றாடுங்கக்கவ்விப்
பாகமேவிழங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதன்றே.

இ - ள். தாழ்வளவையெல்லாம் மேகமே நெருங்கியிருத்தலாலே ஒன்றுபாதிபுரு
ட்சிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தேதோன்றுகின்ற வழகை நாம்வகுத்துக்கூறத்
தொடங்கினால் கரியதொருநாகந்தான் கீழேநின்ற அதுவருந்தும்படிமுத்தக்கவ்விப்
பின்பு ஒன்றுபாதியேவிழங்கப்பட்ட மதிபோன்றதென்கூறலாம் வேறறிதென்க.

ஏகாரம் - தேற்றேகாரம்.

(௩௪)

துளங்குபொன்னகரின்றன்மைசொல்லலாஞ்சிறிதோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுகத்துள்ள துப்புரவிடங்களெல்லா
மளந்துகொண்டபம்பூரித்தணிநகராக்கிமேலா
லிளங்கதிர்ப்பரிதிசூட்டியியற்றியதென்னலாமே.

பரிதி - வட்டம்; ஆகுபெயர்; என்றது: பொன்மதினை “அத்தேர்ப் பரிதி சுமந்த யானை” என்றார் நிறும்.

இ - ள். நகரின்மன்னா நமக்குச் சிறிது கூறலாம்; எங்ஙனமென்றின் ஒரு தேவன் அம்மதிபோல மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோல மதிவெட்டுடைய அத்தனினுள் நகராக்கி அந்நகரின் மகளினல்லாம் பொன்னுலகில் இன்பத்தையுற யதுகர்வாரான் கணையாராந்ந்து கொண்டு நிறைந்து இங்ஙனஞ்செய்ததோர் நகரியென்று கூறலா மென்றாரென்க. (கநி)

வேறு.

பொங்கியாயிரந்தாமரைபூத்தபொற்
செங்கணையிரஞ்சேர்த்தயன்போன்னகர்
கொங்குதோய்குழலாரொடுங்குன்றின்மேற்
மங்குகின்றதுபொற்றகைசான்றதே.

தாமரை மக்கு ஆரம்புடைவப் பூத்தனபோலுங் கண்கள்.

இ - ள். அங்ஙனங்க நலின் அந்நகர் இந்திரவாமரபதி தெய்வமகளிரோடே வந்து வெள்ளிமலைமேற் மங்குகின்றதன்மைபோல அழகமைந்ததென்க. (கக)

கிடங்குசூழ்மதிர்கேழ்க்கிளர்வூங்கொழி
மடங்கனோக்கியர் வாண்முகம்போலுமென்
றுடங்குவெண்மதியுள்ளுளிரத்தம
குடங்கையாற்கொம்மைகொட்டுவபோன்றவே.

இ - ள். மதிலிற்கொழி மதியைத்தீண்டுகின்ற பொழுது இம்மதி மகளிர் முகத் தையொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டிமென்றுகருதி அவையெல்லாஞ் சேர அம்மதியின் மணங்குளிரும்பு தம்முடையகு ள்கைகளாலே நீ முகத்தையொப்பை நல்லைநல்ல யென்று அதன்புறத்தே தட்டுவனபோலே யிருந்தனவென்க. (கங)

திருவமே லைதெள்ளரிக்கின் கிணி
பரவையாழ்குழற்பண்ணமைமென்முழா
வுருவம்பாருடை யாரென்றோளிரந்
ரரவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே.

அ - அசை.

இ - ள். மேகலை கிணிகிணி பேரியாழ் பண்ணையுடையகுழல் முழாவென்கின்ற இவற்றினரவமெங்ஙனமிருந்ததென்னின், இவ்வுலகில் என்னிற்சாட்டிலுருவுடை யார் யாரென்று நகர்தான் வாய்விடப் பார்க்குந் தன்மைபோலேயிருந்ததென்க. (கஅ)

செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியழுத்திய
வம்பொற்றிண்ணிலையாய்மணித்தூவிகள்
வெம்புநீளசுடர்வீழ்ந் துகுசுதலிற்
பைம்பொற்கொப்புள்பரந்தனபோன்றவே.

இ - ள். தந்தலையிலழுத்திய மணித்தூவிகளையுடைய மாடங்கள் ஞாயிறு தாழ்ந்து சுதிதலினாலே பொன்னுருகிக் கொப்புள் பரந்தனபோன்றனவென்க.

பொன்னுற் றிண்ணிய நிலையுள்ள ராகக் கட்டினதுவி.

(கக)

உருளிமாமதியோட்டொழித்தோங்கிய
வெருளிமாடங்கண்மேற்றுயிலெய்தலின்
மருளின்மான் பிணைநோக்கினல்லார் முகத்
தருளினுலழலாற்றுலபோன்றவே.

இ ள். உதியைச் செலவைத்தவிர்த்து மேலேயோங்கிய வெருட்சியையுடைய
மாடங்கணின்மேல் ஓராயிற்றின் நேர்ப்புண்டமாக்கள் துயிலைப்பெறுதலாலே அவை
நல்லார் முகத்திலுருளால் தம்வெம்மையை ஆற்றுவனபோன்றவென்க.

உருள்வெருள் இ - பகுதிப்பொருள் விருதி. சோதிட நூலாரிங்ஙனங்கூறுப். (ச0)

அசும்புபொன்வனாயாய்மணிப்பூண்களும்
பசும்பொன்மாலையும்பட்டுழிப்பட்டவை
நயந்துகொள்பவரின்மையினன்னகர்
விசும்புபூத்ததுபோன்றனவீதியே.

இ ள். பொன் இடையறுதொழுதுகின்ற வனாயிற்பிறந்த மணியாற்சேய்த
பூண்களும் மாலையும் விழுந்த விடத்தேகிடக்கின்றவற்றை எடுப்பாரின்மையின், அந்
நகர்வீதி ஆகாயம் மீனைப்பூத்த தன்மையையொத்தனவென்க. (சக)

தேக்கணின்னகிறேனொடுகூட்டமைத்
தாக்கப்பட்டவளவில்கொழும்புகை
வீக்கிமாடந்திறந்திடமெல்லவே
பூக்கிவாய்விட்டுயிர்ப்பனபோன்றவே

இ ள். நெய்யையித் தேயுடைய நாற்றமினிய அகிலையும் ஒழிந்தகூட்டை
யுந்தேனோடேபிணைத்திட்டுண்டாக்கினபுகையை மாடங்கனிற்சாளரங்கனையடைத்து
நிறைத்து அவற்றைத்திறக்க; அம்மாடம் புகையைப்பொறுக்கமாட்டாது வலிய வா
யங்காந்து மெல்லெனக்காலுவனபோன்றனவென்க.

கூட்டாவன: ” நேர்கட்டி செந்தே நிரியாசம் கற்பூர - மார மகிலுறுப்போ
ரைந்து, நிரியாசம் பின். அது குங்குலியமுதலியன. (சஉ)

தப்பில்வாய்மொழித் தானவர்வையிய
வொப்பின்மாநகரொன்மைமற்றியாதெனிற
கற்பத்திநீரன்காழுறுமாமணிச்
செப்புலாய்திறந்தன்னதொர்செம்மற்றே.

இ ள். தானவர்தங்கியநகரின்வினக்கம் பின்னை அங்ஙனயிருந்ததென்னில்
இக்கற்பத்துக்குரிய இந்திரன்விரும்பிய பூவாத்ருமணிச்செப்பை வாய்திறந்தாற்போ
லுஞ்செம்மற்றென்க. (சங)

வேறு.

நன்னகர்நோக்கிராய்க்குகங்கொல்புருந்ததென்னப்
பொன்னகர்பொலியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடங்கு
மின்னவிர்செம்பொன்மாடத்திருவருயிழிந்துபுக்குப்
பின்னவன்விருந்துபேணிப்பேசினன்பிறங்குதாரான்.

ம முதங்குமிருவரென்றது தரன்சறியாற்றங்குதலும் மூதத்தன் கொடையாற்
றங்குதலும். இனி வெள்ளிமலை மேகபதத்தக்கு மேன்ருரேனு மேகமெங்குமுள
தென்று மழைதங்குமாடமென்றுமாம்.

இ ன். நாய்கள் நக்காரோக்கி நாய்புகுந்தது நாகமோவென்றுசுருதும்படி
பொன்னகரிலேபுக்குப் பின்பு இருவருமிழிந்து தானை யமலையிலே செல்லுதலா
லே அவன்விருந்திடீப் பின்பு அந்தரஞ்ஞமொழி கூப்பினென்க. (சசு)

க. மாடியந்தானேமன்னர்மாமனரிடமொகக்
கேடில்சர்க்கலுழனுபகலுழவேசற்குத்தேவி
தோ லர்கோதைதொல்சர்க்காரண்களும்புண்கலாணி
யாடவரறிவுபோமமுமணிமுலையன்ம்கினன்னுள். (சடு)

உ. விண்ணகம்விளங்கவெண்கோட்டினம்பிதை மூலேத்தேபோற்
பண்ணகத்தினியசொல்லான்பாவையைப்பயந்தவன்றே
யெசுரணிடமின்றிமன்னரிம்மலையிற்சுறிகொண்டனாடி
யண்ணலங்களிற்றினுச்சியருந்தலவெறுக்கைபிந்தார்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

மாடியம் உடம்புக்கீடு.

இ ன். மன்னர்நாகமாகத் தான் அவர்களுக்குக் கருடஞ்சியகலுழவேசற்குத்
தேவியாகியதாரணி ணங்கினன்னுருமாய், இனியசொல்லாருமாயிருக்கிறபாவை
யை விண்ணிடத்தே பிறந்தானறினற்போல எல்லாரும்வணங்கும்படி பெற்றஅற்
றைநாளே எள்ளிட இடமின்றாக இம்மலையில் மன்னரெல்லாயினுழ்த் தங்குதல்கொ
ண்டி க நின்றினுச்சியிலே கலமாகியசெல்வத்தைக்கொடுத்தாரென்க.

அன்றே பேசினுரென்க. (சசு)

மர் திரத்தரசன்வல்லேநிமித்திகன்வருகவென்ன
வந்தரத்தோடுகோளிற்சாத மவனுஞ்செய்தா
னிந்திரதிருவிலேய்ப்பக்ஞலவியபுருவத்தாட்டு
வந்தடைபான்மைமண்மேலிராசமாபுரத்ததென்றான்.

மந்திரம் ஆகுபெயர்.

இ ன். விச்சாதரலோகத்தின்கணரசன், கணி, ககெச் சாதகஞ்செய்துவருக
வென்றவனுக்கு அவனுக் கோளாலெயண்ணிச் சாதகஞ்செய்தான் அங்ங் ஞ்செய்
தவன் தத்தைக்குவந்துசேரு நல்வினைப்பயனெல்லாம் மண்மேலிராசமாபுரத்தே வந்
துசேருமென்று கூறினென்க. (சஎ)

அவனுனாதெளிந்துவேந்தனைசயுளரசர்நிப்பக்
கவனங்கொள்புரவிக்கொட்டிற்சாதலுங்கூர்துவைத்தா
னவனதேகருதிற்றாங்கொலன்றுகொலறியலாகா
விவணதுமறிதுமென்றுகோயிலு கேகினுனே.

இ ன். அரசர் எமக்குத்தருமென்னுமாசையிலேநிப்ப; கணி தான்கு நியவுனா
யத்தெளிந்து அங்கேகொடுக்குமென்று நிப்ப, வேந்தன் இடமும்வலமும் பாய்கின்ற
திவிசேடத்தைக்கொண்ட குதிரையினதுமனத்திற் சுழற்சிபோலே தன் ரதலைபு

மிரண்டிடத்துக்குமேற்பக்கூறி மறைத்து வந்தானதலால், அவன்கருதியகாரியம் அக்கணி கூறியதேயாயிருக்கின்றதோ, அன்றி அரசர்கருதியதேயோ, இரண்டுமீதற் குமுன்னறியமுடியா இனி நீவந்தபடியாலே இப்பொழுது அவன்கருதியதும்வள ங்கவறியக் டவேமென்றுகூறிப் பின்பு ஸ்ரீதத்தனையுங்கொண்டு கோயிலுக்கேகினை னென்க.

அதுவும் விகாரம். அரசனதுகருத்துத் தெள்ளிதினுணரலாகாமையின் இவற்கு ஈண்டுமுண்மைகூறுது காரியமுடிந்துபோகின்றபொழுது கூற்றான் (சஅ)

க. பால்பரந்தனையபட்டார்பூவணைபசும்பொற்கட்டிற் -

ரால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்விக்கி

வேல்பரந்தனைய ண்ணர்வெண்மதிக்கதிர்பெய் ற்றை

போலிவர்கவரிவீசமன்னவனிருந்தபோழ்தின்.

‘பால்’ ‘என்வரவு’ இரண்டுமொருதொடர்.

பாலாவிபரந்தன்னப்’டு. கச்சாற்கட்டி அடிபரந்து தளராதிருந்த முலையினை யு டய. வேல் கொலையிலேபரந்தாற்போலுங் கண்ணார். மதியின்கதிர்களைச் சொரிந்த போலுங்கவரி. (சக)

உ. என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி

மன்னர்தமுடிகர்வேய்ந்தவயிரம்போழ்ந்துமுதுசேந்த

பொன்னவிர்கழல்கொள்பாதம்பொழிமழைத்தட் கைகூப்ப

வின்னுரைமுகமன்கூறித்தானத்தினிருக்கவென்றான்

என் ரவு ஸ்ரீதத்தனைக்கொண்டெவந்த வரவு. பிளந்துமுதலாலே சிவந்த.

இ - ள். அங் னமேகினைதான் கண்ணார்கவரிவீசக் கட்டிலிற் பூவணையிலே மன்னவனிருந்தவனவிலே என்வரவிசைக்கவென்ன வாயிலோனுயிசைப்ப, ஸ்ரீதத் தன்போய்ப் பாதத்தைவணங்க மன்னவனுபசாரங்கூறி அரசரிருத்தற்குரிய இடத் தேயிருக்கவென்றானென்க. (ரு0)

முதிர்பெயன்மூரிவானமுழங்குவாய்விட்டதொப்ப

வதிர்குரன்முரசநாணவமிர்துபெய்மாரியேயப்பக்

திர்விரிபூணினுற்குத்தந்தைதாய்தாரங் ராதன்

மதுரமாமக்கள்சுற்றம்வினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

வான் ட்ச்சத்திற்கும், முரசு முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கினிமைக்கு முவமை.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவரசன் ஒப்ப நாண ஏய்ப்ப அவனுடையத்தந்தைமுத வியவரணைவினவிப் பின்பு அந்த ஸ்ரீதத்தனுக்கிதுவுங்கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(ருக)

இன்றையதன்றுகேண்மையெமர் துமரெழுவர்காறு

நின்றதுகிழைமரீங்காவச்சிரயாப்பினூழா

லன்றியுமறனுமொன்றேயரசன்யான்வணிகனியெ

யென்றிரண்டில்லைகண்டாயிதுநினதில்லமென்றான்.

வச்சிரத்தாற் றலையிலிட்ட எழுத்து. * “வச்சிரகுதியினிட்ட வெழுத்தான” என்ப மேலும்.

இ - ள். கேண்மை இன்றுளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பினீங்காத விதியினாலே எமரெழுவர் துமரெழுவரளவு மேழுகிழ மயும்போல ஏற்றிழிவின்றி நின்றது அ ண்மை; அன்றியுஞ் சமயமுமொன்றேயாதலின், யானரசன் நீவணிகனென்று இரன்சொதியில்லேகான், இது நின்மனைகானென்றானே க.

கிழமை உரிமைபுமாம்.

(ரு௨)

மந்திரமன்னன்சொன்னீர்மாரியா ல்வற்றிநின்ற சந்தனத்தளிர்த்தேபோற்சீதத்தன்றளிர்த்துே ராக்கி யெந்தை குத்தந் தசொன்னுனின்னனமென்றுகேட்ப முந்தைதானே ட்டவாரேழுமுதெடுத்தியம்புகின்றான். (ரு௩)

உ. வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்வீவிமென்சேடிப்பாலிற் கள்ளவிழை தைதே வலிக் ராசி ல்கா தாரநாட்டுப் புள்ளணிகிடங்கின்விச்சாலோ மாநகரிற்போ ர வெள்ளிவேற் லுழவே னவேதண்டவேந்தர்வேந்தன். (ரு௪)

ந. சங்குடைத் தனையெ ண்டாமமைமலர்த்தடங்காபோலு நங்குடித்தெய்வங்கண்மீர் மரங்காநிமினென்னக் கொங்குடைமுல்லைக்கொய்போதிருவடங்கிடர் தமார்ப விங்குடிபிழைப்பதன்றாடு லங்குலமெனறுசொன்னான்

இவைமூன்று மொருதொடர்.

தடங்களிலே உ டந்ததன் மயவாகிய மலரும் சங்கும்போலு ந்குடி. இது தூய்மைக்குவமை: இனிச் சங்கு கெட்டாலுநிறங்கெடாததுபோலக் கெட்டாலு தன் றன் மகெடாதகுடியுமாம். * 'நத்தம்போற்கேடு' என்ப. அரசமுல்லையுந் அவன் முல்லையுந்குதி இருவடமென்றது.

இ - ள். மாரியின் மயின் வற்றிநின்றசந்தனம் அதுபெற்றுத் தளிர்ந்தாற்போல மன்னனதுசொன்னீராலே ழித்தத்தன் றளிர்த்து மன்னனேநோக்கி, யான்கேட்டிருப்ப என்னுடையதந்தைக்கு அவன்மன்னுடைய தந்தை தான் முன்புகேட்டிருந்தபடியே இன்னனமென்று முழுதிடுத்தியம்புகின்றவன், நமர காள் வேதண்டமலையில் தென்சேடிக்கூற்றிற் காந்தாரநாட்டில் விச்சாதரலோகமகாநகரியினின்றூங்காதகரு டவேகன்வேந்தன், அவன் நங்குடித்தெய்வங்காணும் அதனையறிந்திருப்பீராகவெ ன்றுசொன்னுதலால், மார்பனே. எங்குலம் இவ்விடத்து உன் டி யப்பிழைப்பதன் றாயிருந்ததென்றுசொன்னுனென்க.

மன்னனேநோக்கிப் பிழைப்பதன்றாலு் குல மென்றுசொன்னு னெனக்கூட் கெ தந்தை இயம்புகின்றவன் நமரங்காநிமினெனச்சொன்னுனென்றது மந்திர மென்னுங்கவியிற் சொன்னுனென்றதனை. தந் த பாட்டன். (ரு௫)

க. பெருந்தகை க்குரிசிகேழுமுன்பெருவிலை ட முன்கை திருந்துபுவனங்கப்பற்றிச்சென்றுததன்னுரிமைகாட்டப் பொரு துபுபொற்பே வாம்பிப்பொன்னிழைகடரநின்ற கருங்க ஈணிதிருத்துவேருக்கட்டுபாபயிற்றுக்கின்றான். (ரு௬)

உ. எரிமணிப்பளிக்குமாடத்தெழுந்ததோர்காமவல்லி
யருமணிக்கொடி கொன்மின்கொலமரர்கோனெழுதின வத்த
வொருமணிகுயின்றபாலையொன்றுகொலென்றுநாயன்
றிருமணிக்கொடியையோரான்மெருமரம் என்னசொன்னான்.

இவைவிரண்டு மொருதொடர்.

திருந்துபு மனந்திருந்தாரின்று. ஒம்பி ஒம்ப. திறம் குலம். கின்றான் எதிர்
காலமுணர்த்திய நிழ்கால். வல்லியாகியமணிக்கொடி. இந்திரன்தன்மனத்தே
எழுதிவைத்த ஒப்பில்லாதமணியென்று மணிக் குவிசேடங்கூறுக. மணி யப்பூத்த
கொடி-தத்தை.

இ. எ. அதுகேட்டுக் குரிசில் தோழன்ரெழாநிற்க, அவன்முன்னை யப் பிடித்
துச்சென்று தன்னுரிமையைக்காட்டினானாக அவனும் மனம்பொருந்தாரின்றுபசரியா
நிற்ப நாய்கள் அவ்விடத்தினிற் மணிக்கொடியை அச்சரிக்கழந்தமையான் மகளென்
றேரானாய்க் கொடியோ மின்னோ மணியாற்செய்தபாலையோவென்றுசுழலாநிற்க,
அவனுக்கு மன்னன் அக்கருங்கண்ணியைத் தன்குலமன்றி ஸூதத்தன் குலமாகவே
மேற்றொட்டிங் கூறுதலைப்பயிற்றுகின்றவன் ஒருகாரியஞ்சொன்னானாக.

அது 'நின்மகளிவள்,' ஆணையிராமின்' என்றவற்றிற்கொள்க. (இள)

க. தூசலாய்க்கிடந்தவல்குற்றுப்புறமுத்தொண்கைச் செவ்வாய்
பாசவான்குழலின்மின்போல்வருமுலைச்சாந்து க்கி
யூசல்பாய்ந்தாடிக்காதிற் குண்டலமிலங்கநின்றான்
காகிலியாழக்கணங்கொடெய்வக்கார்தர் வத்ததைபென்பாள். ()

உ. விளங்கினாளுலகமெல்லாம்வீணையின்வனப்பினாலே
யளந்துணர்வரியநங்கைக்கருமணிகுமிழ்த்தவேபோ
லிளங்கிற்முலையுமாகத்திடங்கொண்டுபரந்தமின்னிற்
றுளங்குதுன்னுசுப்புந்தோன்றாதுருவருவென்னவு ளே. ()

ங. நின்ம எரிவளைநீயேநின்பதி கொண்டுபோகி
யின்னிசைபொருதுதெ ல்வான்யா வனையானுமாக
வன்னவற்றூரியனென்னவடிப்பணிசெய்வலென்றான்
றன்னமர்தேவிகேட்டுத்தத்தைக் கேட்கக் கொன்றான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

உலாய் சூழ்ந்து. நாணலிறைஞ்சிநிற்றலிற் குண்டலஞ் சாந்தைத்தீண்டிப் போ
குறாவடைத்தாயசைந்தில்கநின்றான். யாழ்விச்சைத்தொகுதி கொண்டதெய்வம்
மாத்கி. குணங்களாந்துணர்வரிய. போகி போகவெனவியங்கோளுமாம். யாவன்
பூன்றுவருணத்திலுமாயாவன்; "இறைவராநிலுவகைக்குலத்து ளார்க்கும்" என்றார்
மேலும். தன்னிலிழிந்தவணிகளாயுங்கட்டினான் அக்குலத்திற் றுன்செய்தநல்வீணயி
னிலைமையெய்து வித்தின். உரியனெனவே கொடைப்பொருட்டாம். அடிமைப்
பணி விகாரமாம்.

இ. எ. அல்குன்முதலியவற்றையுடையதோர் மின்போல நாணியின்றவன்
தெய்வமாகியகாந்தருவத்தையென்னும்பெயரையுடையான்; அவடான் வீணையானும்

வனப்பினுமலகமெல்லாம்வீள்கினான் அவட்கு அதுவுமன்றி முலையுமணிமுகிழ்த்த
பொற்றோன்றிப் பின்பு ஆகத்தேபரந்தன் முன்பு மின்போற்றுவனங்குதகப்பும் இப்
பொழுது உண்டி இல்லையென்ன ஐயநிசுழ உண்டாயிற்று இத்தன்மையுடைய நின்
மகளாகியவிவளை நீயே நிற்பதியேறக்கொண்டுபோய் இ சயாற்பொருதுவெல்லான்
யாவனாயினுமாக, அங்ஙனம்வென்றவனுக்குக்கொடுப்பாயென்று கூறினானை; நாய்க
னும்அடி மப் பணிசெய்வெனென்றான்; அதனைத் தாரணிகேட்டு இவ்விழிவு இவ
னக்கே தக்கதென்று வெறுத்துக்கூறினானென்க. (சு0)

க. முனிவரும்போ பூமிப்போ முட்பாதுபெற்றுந்
தனியவராகிவாழ்த் ஸ்சாது பரதனினிலை
கனிபடுகிளவியார்தங்காதலன் வானிற்றுஞ்சிற்
பனியிருவிசும்பிற்றேவர்பான்மையிற்றென்றுசொன்னான் (சு)

உ. நூற்படுபு வன்சொன் நுண்பொருணுழந்தியானும்
வேற் டற்றானே வந்தர்விழந்திரந்தாலுநேரேன்
சேற் டைமதர் வநோ கிற்சில்லரித்தட் கணங்கை
பாற்படு லால்வந்தர்பான்மையார்விலக்குகிற்பார்.

இவ யிரண்டு மொருதொடர்.

வேற்றானே. சேலின்கடைபோன்ற கடையினையும் நோக்கினையும் அரியினையு
முடையகண்.

இ ள். அதுகேட்டு மன்னன் இனி மதோன்றினகிளவியார் வெறுத்தற்கரிய
இப்போகபூமியிற் போகத் தக் கு நயாமற்பெற்றுவைத்தம் தனித்துவாழ்கின்ற
தொழிலதனிந்காட்டில் அவர்க்கிறந்தபடும் வருத்தம்வேறில்லை அவர் த கணவன்
குறங்கிலே துஞ்சப்பெறின் அவ்வின்பம் தேவரின்பத்தின் பகுதி யபு டத்து;
அதனைஅறிந்து வத்து ந் க இந்நாளளவுஞ் சா துயர்வந்திரிந்தகவும் ஒருவன்பகுதி
யிலே படுங்காலம் வாராமையினாலே யானுஞ் சோதிடநூலிலே யுளானாகிய கணிகூறிய
பொருளிலே சென்று மன்னரிந்தாலு நேரேனாயினென் ஈண்டு அவள் ஒருவன்பாற்
படுங்கால வந்தால் அவ்விதி யாவரானும் வில் லரிதாதவின் அதற்குநேர்த்தே
னென்று சொன்னானென்க.

வாராமையினென்றும் ஆதவினதற்கு நேர்த்தேனென்றும் வருவித்து ஈக்க. (1)

படைப்பருங்கற்பினுடனபாவையைப்பரிவுநீ கிக்
கொணை க்குரிப்பாலவெல்லாங்கொடுத்தபின்கூற்றுமுட்கும்
வி டப்பருந்தானேவேந்தன்வேண்டுபவெறுப்பநல்கித்
தொடுத்தலர்கோதைவீண்பதிக்கிதுசொல்லினானே.

கணவன்கருத்தே தன்கருத்தாகலிற் பிற்ப்படைத்தற்கரிய ந்பாயிற்று. உரிப்
பால - வினைத்தொகை. வேறுபடுத்தற்கரியதானே.

இ ள். அதுகேட்டாரணி தத்தையைத் தம்மைநீங்குதலாற் பிற்த பரிவை
நீக்கித் தான்கொடுத்தற்குரியனவெல்லாங்கொடுத்தபின்பு, வேந்தனும் அவள்வேண்டு
வனவெல்லாமிக்கொடுத்து வனாபதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக்கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சுரு)

உடம்பினோடுயிரிற் பின்னியொருவயின் க ஸ்செ ல்லா
டு மெ ணுந்தோளும்போலுநேரிழையரிவைநீரின்
றடங்கண்ணிதனிமைநீ கத்தந்தையுந்தாயுமா
வட கலரட்டவேலாணையிராமிடு ன்ருன்.

உதவியாற் கண்ணுந்தோளும்போலு மரிவாய். ஆக விய கோள்; எச்சமாக்கி
ஒரு மடிண்மைமயக்கமுமென்ப.

இ ன். உடம்பினோடுயிர் பின்னுமாறுபோற்பின்னி ஒன்றாய்ஒரிடத்துமிவளை
நீங்காத அரிவாய் நின் தடங்கண்ணி எம் மப்பிரிந்ததனிமை போம்படி. இவளுக்குத்
தந்தையுந் தாயுமாவாயாக. அங்ஙனமாய்ப் பின் இருவீருநம்முடைய ஆணை யவ்஁டு
பூதத்தனது ஆணை யபு டயீராவீராக வென்றானென்க. (சுச)

அருமணியவிரம்வேய்ந்தவருங்கலப்பேழையைஞ்ஞா
றெரிமணிசெம்பொனூர்ந்தவிராயிரம்யவனப்பேழ
திருமணிப்பூணிஹற்குச்சினந்தலைமழுங்கலி ன்றிக்
குருமணிமுடியிற்றேய்த்ததரன்மறங்கொள் வென்றார்.

பூணிஹற்குப் ப கவர்மேற்செற்றம் தலைக்கீதேலின்றாகலின் அவர்முடியின்
மணியை அ னடியிலேதேய்ப்பித்த தரன்.

இ ள். மன்னன் அருங்கலம்வைத்தற்குச் ச மத்த மணியாகிய வயிரம்
யேய்ந்தபெட்டி ஐஞ்ஞாறும் மணியும்பொன்னுமார் த யவனதேசத்திற் பெட்டி இர
ண்டாயிரமும் தரனு டய சுற்றமும் நீ கொள்வாயாகவென்றானென்க. (சுரு)

பல்வினைப்ப ளப்பாய் ஈற்பருமணியிழி வம்பார்
ல்லகி ல்விம்முகட்டிற்றவிசொடுநிலை கண்ணாடி
மெல்லியதூபமுட்டிமேதகுநானச் செ ப்போ
டல்லவுங்கொள் வென்றானை குடைநினைங் டொள்வேலான்.

இ ல். வேலான் பரந்தகாலினையும் கச்சுரி கயினையுமுடைய கச்சார்ந்த
ட்டிலும் தவிசும் கண்ணாடியும் இ தளமும் செப்பும் ஒழிந்தனவு நீகொள்கவென்ற
ானென்க.

ஒடு எண்ணெடு.

(சுசு)

விளக் ழுலுறுத்தபோலும்விசியுறுபோர்வைத்திந்தேன்
றுளக்கறவொழுகியன்னதுய்பறத்திரண்டதிண்கோ
கொளத்தகுதிவவுத்திங் டோ ணணினாத்தனையபோல
வளப்பருஞ்ச வகொணல்யாழாயிரமமைகவென்றான்.

இ ள். இனி மகொண்ட நல்யாழாயிரம், விளக்கையழவச்சேர்த்திஹற்போ
லுநிறத்தவாய்த் தெரியாமற்போர்த்த போர் வயினையு தேனசைவற வொழுகிஹ்
போன்ற கிம்பறத்திரண்ட நரம்பு தன்னிடத்தேகொள்ளத்தக்க வார்க்கட்டினையுமு
டயவாய்க் கோணினாத்தனைய எண்ணுட்டிங்களைப்போல அமைகவென்றானென்க.

கொள்ளினாத்ததிங்கள் பத்தரிற்றோலைச் சூழமுடுக்கின ஆணிக்குவமம். “விளக்
கழலுருவின் விசியுறு பச்சை யுருக்கி யன்ன பொருத்தது போர்வை கொடித்திரி
ன்ன கொண்டுபடு திவவிற் டிப்ப யனைத்துங் கௌலிப் போ றது குரலே ர்த்

துத் தொடுத்தகிர்முரி ரம்பின் துவ்வாய் தூர்த்த தூர்ப்ப ம யாணி என்னுட்
டிங்கள் வடிவிற் ருகி' என்றார் பிறரும். (சுஎ)

அரக்கெறிசுவனாவாட்கணவ்வனத்தோளினைப்
பரப்பமைகாதற்றாயர்ப்பப் ப் ரம்புல்லி'கொண்டு
திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றாமரைபோன்றுகோயி
புரிக்குழன்மடந்தைபோகப்பு லம்பொடுமடிந்ததன்றே.

* 'தொடர லிறுதி தம்முற் றும்வரின் லகரம் நகரவொற் றுகலு முரித்தே'
ன்பதனால் பற்பல் ரென்றார். கொண்டு கொள்ள.

இ ள். தமரைப்பிரிதற்கு அழுதுசிவத்தவின் இங்குவிசுமட்டின சுவனபோ
லும் கண்ணியு டய தத்தையைத் தாயர் பற்பல்காற்றமுல்க் கொள்ள அம்மடந்தை
போ யினாலே கோயில் திரும் னைப்போகவிட்ட தாமரைபோன்று புலம்பொடு
மடிந்ததென்க.

† ஒழியாது' என்றதனால் இரண்டாவதுவிரித்துத் தாரணி யும் அல்லாத
தாயனாயும் புல்லிக்கொண்டு போகவென்றுமாம். (சுஅ)

காம்புபொன்செய்தபிச்சங்கதிர்மணிக்குடையோடேந்தித்
தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பநா ப்
பாம்புபைத்தனையவல்குற்பல் லைமிழற்றவேகி
யாம்பறமுதச்செவ்வாயரசனத்தொழுதுநின்றான்.

ஏ'தி ஏந்த.

இ ள். ஆம்பல்போல மணக்கின்ற செவ்வாயினியு டயாள் பலர்தாம் பிச்சத்
தயுங்குடையையுமேந்தக் கவரிவீசத் ததும்ப மிழற்றத் தாயரிடத்துநின்றும்போ'து
அரசனைக் கண்டபொழுதே கயாற்றொழுது நின்றாளென்க.

பலர்தாங் கவரியைவீச வென்றுமாம். நானுதல் தோற்றதலுமாம். (சு)

அழிக் லமரற்றவேகியரும்பெற்றற்றதைபாத
முடிக் லஞ்சொரியச்சென்னியிறைஞ்சலுமுரிந்துமின்னுக்
கொடிப்பலதுடங்கியாங்குத்தோழியர்குழாத்துநிற்ப
வடுத்தனன்பு ல்லி' ந்தனாறுகிலாதுசொன்னான்.

மின்னுக்கொடியெனப் பொருட்பெயர்க்கு ' உகரம் ' வல்லெழுத்தும் பெறுதல்
இலேசாற்கொள்க. புல்லி புல்ல.

இ ள். தத் த அங்ஙனந்தொழுதுநின்ற இடத்தினின்றும் சிலம்புமுதலிய
வொலிப்பச்சென்று தந் தபாதத்தே சென்னியான் முரிந்துவணங்கின அளவிலே
அவனாறுகிலாதே பல்காற்புல்ல, அவள்போய் மின்னக்கொடி பலவுதுடங்கியாங்கு
துடங்குத்தோழியர் திரளி'த்தேநிற்க· வேந்தனொருமொழி கூறினானென்க. (எ0)

வலம்புரியின்றமுத்தமணமிசையவர்கட்கல்லால்
வ லம்புரியத்தையெய்தாதனையரேமகளிரென்ன

நலம்புரிந்தனைய ரதற்றேவிதன்னவையைநீங்கக்
குலம்புரி, 'னையகுன்றிற்கதிபதிகுறினோ

குலம் டிவுகொண்டனைய அதிபதி.

இ - ள். நலம் டிவுகொண்டனையதேவிதனது ருத்தத் தநீங்கு' படிவலம்
புரியின்றமுத்தம்மண்மி சயவர்கட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றி அதனால்வலம்புரிபயனை
யெய்தாது; மகளிருந் தாயருக்கு அத்தன் ம ரே யென்கூறினென்க. (எக)

இன்சுவையாழொட னனமிள ' கிளிமழலைமஞ்ஞை
பொன்புனைபூ மந்திபொறிமயிர்ப்புறவம்பொன்றார்
மெனபுனமருளினோக்கின்மானினமாதியா த்
த ி புறஞ்சூழப்போகித்தளிரிய ல்விமானம்புக் ார்.

உம் மவிரிக்க. மழலையிளங்கிளி. வளர்த்தலிற் பூணணிந்த நரு' குர' கு.
மந்தி பெண்பெயர். * "குரங்கு முகவு மூகமு மந்தி. என்றார். புற சித்திரப்
புற. மருண்ட இனியோ க்கு.

இ ள். தளிரியல் மானி முதலாக எண்ணிய வெல்லாம் தன்பக்கத்தேகுழந்து
செல்லப்போய் விமானத் தச்சேர்ந்தாளென்க. (எஉ)

வேறு.

வெற்றிவேன்மணிமுடிக் கொற்றவன்னொருமக
ளற்றமில்பெரும்படைச் சுற்றமோடியங்கினுள்.

இ ள். வெற்றியையு டய வேலினையும் முடியினையுமு டய கொற்றவன்
ம ள் இ டவிடாதப டயாகிய சுற்றத்தோடே போயினுளென் .

அதனெல்ல மேற்கூறுகின்றார் (எங)

ண்ணயற் ளிப்பன ண்ண ல்யானையாயிரம்
விண்ண த்தியங்குடே, ரெண்ணவற்றிரட்டியே.

இ ள். ண்ணருகேமதமு டயனவாகியயானை ஆயிர' தேரினு டயஎண்
இர' டாயிரமென்க. (எசு)

விற்படைவிலக்குவ பொற்புடைப்புரவியு
முற்படக்கிளந்தவற்றி னற்பு டயநாற்றியே.

இ ள். அம்பைத் தன்விசையாலே விலக்குவனவாகிய பக்க ாயுடைய குதி
னையும் முற்கூறியயானையி னுன்மடங்கு நற்பக்கத்தனவென்க. (எடு)

பாறுடைப்பரிதிடே ல் வீறு டயினையரு
மாறிரட்டியாயியர் கூறுதற் றியரே

பாற்றினஞ்சூழ்த வேல். வீறு த் வீரம்பிறர்க்கின் ம.

இ ள். பரிதிபோற்ப கவ ரக் கெடுக்கும் டே லையுடைய இனையரும் பன்னீ
ராயிரம்பெயர் அவர்தாம் பகைவர் வஞ்சினங்கூறுதற்கரியரே' க. (எசு)

* தொல்காப்பி' ம், பொருளதிகாரம் முரப்பல், ௬௭.

மாகநீள்விசும்பிடை மே நின்றிழத்தலி
னுகநின்றதிர்த ர்க் கேகலாவதி லையே.

மா ம் திக்கு மஞ்சமாம் . அதிர்ந்து அதிர்.

இ ள். விசும்பிலே மேகமழைபெய்தற்கிழத்தலின் அதனைத் தன்பகையான
யா க்கருதி யானைகள் போகாது நின்றதிர்தலாலே அவர்க்குப்போகலாவதோருபாய
மில்லையாயிற்றென்க. (எஎ)

வெஞ்சின வெருளியிழ், குஞ்சரமுழங் லின்
மஞ்சதம் பயிறழிந் தஞ்சினீருகுத்தவே.

இ ள். குஞ்சரம் அங்கனம் வெருளியோடே முழங்குதலால் அதுடே டி
மேகமஞ்சிக் கருக்கலங்கி நீ யுகுத்தனபோன்றனவென் .

இடித்தமேகம் பின்பு பெய்தது.

(எஅ)

வேழமும்மதத்தொடி, தாழ்புயல் லந்து
னாழ் டல ம்புறம் வீழ்தரவினாந்ததே.

புயல் ஆகுபெயர். கலந்து கலக்க.

இ ள். கடல்நடுவு கணக்குப்புறம்பேவீழும்படி மும்மதங் ளோடே புயலு
குத்தநீருங் கடலிடத்தே லத்தலாலே மேகத்தாலு நாகத்தாலு தகைவீன்றி விமா
னம்படையுடனே மரக்கலமிருக்கின்றவிடத்தே வ் ாந்துசென்றதென்க. (எக)

மல்லன்மாக்கடலிடைக், கல்வென் ல கவிழ்த்
தல்லலுற்றமுங்கிய செல்வனுற்றசெப்புலாம்.

இ ள். கடலிடத்தே கலங்கவிழ்த்து வருத்தமுற்றுக்கெட்டழித்ததன்பெற்ற
இலாபம் இனிக் கூறுவாமென்க. (அ0)

க. பாணிதப்பனிவரை மேனிமிகுத்தன
நீனிமநிழன்மணி, தானிறைத்தகமெலாம்.

‘பாணி’ முதல் ‘பீழை’ அளவுமொருதொடர்.

வெள்ளிமலையில்நிறமிகுத்தனவென்றது நீலொ ழுந் த மணி னை. நீலநிறத் த
யு டயஒளிமணி. (அ)

உ. வஞ்சமின்மனத்தினு நெஞ் கம்பு ிறுக
விஞ்சையம்பெரும ன் வஞ்சமெ ிறுணர்த்தினுன்.

மனத்தினுன் ஸ்ரீதத்தன். உவந்து உவ கயொழுக. பெருமகன் தரன். ()

ஈ. நங்கை தன்னலத்தினுன் ம் குல்வெள்ளிமால்வ ா
யெங்குமன்னரீலாடினார் சங்குவிம்முதானயார்.

மங்குல் மே ம். மால்வரையில் மன்னர் தானையார் எவ்விடத்துமீண்டினார்()

ச. ஈரலங்கலேந்துவே லாரலங்கன்மார்பினார்
கார்கலந்த கக் ணி சீர்கலந்துசெப்பினார்.

ஈரும்வேல், மாப்பினுன் அரசன்.

(ருச)

தோடலர் தெரியலான்றனேழுழைக்கண்டுகாத
லூடலர்ந்தெழுந்துபொங்கவுருவத்தார்குழையப்புல்லிப்
பாடிரும்பெளவமுந்நர்ப்பட்ட துபகர்தலோடு
நாடகநாங்களுற்றதென்றுகையெறிந்தாங்கார்.

இ ள். ஸ்ரீதத்தன் தோழைக்கண்டு காத்தெஞ்சிலேயிர் தெழுந்து மிகு
தலாலே தார்குழையத்தழவி முந்நர்ப்பெளவத்திலே தானுற்றதெல்லாங் க நயவள
விலே நாங்களுடாதுநாடகம்; இதுகண்டிலேமென்று கைத்தடிச் சிரித்தாரென்க.
இவர்க்கிங்ஙனநிருமித்தான். (0)

கட்டழற்கதியுண்ணிற்கருவனாயருவியாரம்
பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதீர்ந்தினியர்குழ
மட்டவிழ்கோதையோடுமண்கணமுழுவமுதூர்க்
ட்டவிழ்தாரினுன்றள்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ ள். மு கயவிழ்த்தாரானுகிய நாய்கன் அழலாற் துவியுண்ணிலே
அருவியுமாரமும் பட்டதுபோன்று பரிவுதீர்த்து, தனக்கினியவல்லாரூர் தன்னைச்
சூழ மகிழ்ந்து தத்தையோடு இராசமா'ரத்திற் தன்மனையிலே புக்கானென்க.

கதுவிய - விகாரம்.

()

பெருமனைசூழுகலோடும்பிறையெனவிலங்கித்தோன்றுந்
திருதுதன்மனைவிசெம்பொற்கொடியெனவிறைஞ்சிநிற்
வருமுலைபொதிர்ப்பவாங்கிவண்டினயிரியப்புல்லிக்
தீர்நகைமுறுவன்மாதர்கண்ணுறுகவலைதீர்த்தான்.

இ ள். தன்மனைவியிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தவளவிலே அவளி றஞ்சி
நிற்ப; தன்மேல்வண்டினங்கெம்படி அவனையணைத்து முலை புனை' க்கொள்ளும்படி
தழவி எயிற்றினையும் மகிழ்ச்சியையுமுடைய ஐம்மாதரிடத்து நின்ற ருத்தத் தத்
தீர்த்தானென்க. (கஉ)

சந்திரகாந்தமென்னுந்தன் மணிகிலத்தினந்தன்
வெந்தெரி' சும்பொன்வெள்ளிபளிக்கொடுபவன்மப்பய்த்திக்
கந்தெரிமணியிற்செய்தகண்ணியாமாடமெய்திப்
பைந்தொடிப்பாவைபொன்றும்பரிவிலள்ளவைகினே.

இ - ள். பாவை, சந்திரகாந்தமென்னு மணியாற்செய்த நிலத்திடத்தே ஓட
வத்து விளங்குகின்ற பொன்னாற்சுவரமைத்து மணியாற்ந்தாடாட்டிப் பளிக்குக்
யலகோடே பவளத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி வெள்ளியாலே வேய்த்துசெய்த கன்
னியாமாடத்தைச்சேர்த்து சிந்தும் வருத்தம்ன்றிவைகினுளென். (கக)

பாசுகிழபரவையுஞ்ருப்பசுங்கத்திர்க்கலாபம்வீங்கக்
காசுகண்பரியவைகிக்கடன்றலுழிந்தயின்னாத்
தூசணிபரவையலுஞ்ருளங்குதுண்ணுகப்பிற்பாவை
மாசுறுவரவுந்தந்தைவலித்ததுமறியச்சொன்னான்.

இ - ள். பதுமையதலுந் கலாபம்விய்முதலாக் அதின்மணிகளற்று வ்மும்படி

புணர்ந்து, அவளி' த்து நிகழ்த்து மு றை யெல்லா' அவ்விடத்தேகழிந்தபின்பு,
தத் தயது குற்றமற்றவரவையும் அவடர் தயாழ்வென்றானு' குக் கொடு' வென்று
துணிந்ததனையும் அவளறியக் கூறினானென்க. (கச)

வ'ரணைமலர்ந்தகோதைவாயொருப்பட்டுநேரத்
தெண்கடலமிர், ம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துவீங்கிப்
பெண்டிருமாண் மவெ' கிப்பேதுறுமுலையினுளைக்
டவர்மருள னைக்கடிவினைமுடித்துமென்றார்.

செறிந்து நெருங்கி, மகளிருமுட்படதுகர்தற்கு ஆண்மையைவிரும்பி மயங்கு
தற்குக் காரணமான முலை.

இ ன். அது கேட்டபது ம நெஞ்சாலே துணி' துடன்படுதலாலே ஸீதத்
தனும் ானை முலையினுளைக் கடிவினைமுடிப்பேமென்றானென்க.

கட்டியங்காரனுடன்படவே டிவினைமுடிதலின், அவனை நாணையுடன்படுவிப்பே
னெனத்துணிந்து கூறினான். (கரு)

மர்ல்வ நாவயிறுபோழ்ந்து ல்லவர்மதியிற்றித்
பால்வ ராமணியும்பொன்னும்பற்ப லகொண்டுபுக்குக்
கா'பொரு முலினனுங் காவல் ாடுசொ'ரான்
வே'பொருதானையானும்வேண்டிவவிதியினேர்ந்தான்.

இ ன். ஸீதத்தனும் தூல்வல்லவர் தமதறிவாலே வனாயின் வயிற்றைப்
பிள'துதந்த பாலாலே நன்மையாராய்ந்துொண்டமணியும் பொன்னும் பலபல
கொண்டுபு'கு அரசனைக்கண்டு தன்குறை யக்கூறினான்; அரசனும் அவன்விரும்பி
னவற்றை விதியாலே உடன்பட்டானென்க.

குறை மண்டபஞ்சமைத்தனும் மூன்றுவருணத்தாரும் வரச்சாற்றுதலு முதலி
யன, சுயம்வரத்திற்கு அரசர் உடன்படவேவேண்டதலின் விதியினென்றார். (கசு)

வேறு.

ஓ மய'மதயானைநினைமன் ன்மகிழ்ந்தானாப்
பொய்யில்பு ழ் ராய்கன்மதெ வாளியினொடுபோகி
நொய்தி' மனையெய்தியிதுசெய்தெ னநொடித்தான்
மொய்கொண்முல்பாயமுலை விண்டலர்' ததாரார்.

மையல் செல்வச்செருக்கு.

இ - ன். பாய்கையினுலர்ந்ததாரானுகியநாய்கன் மன்னன்மகிழ்ந்தவளவிலே
பி' - ஓரியோடேபோய் மனையைச்சேர்ந்து இத்தொழிலக்கடிதாக்கச்செய்கவென்று
கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கஎ)

ரானக்கிட ன் ாடநகர்நாகத்திடைநன்பொன்
வான' கிடுமாட்சியதொர்மண்டபஞ்செய்கென்ன
மீனத்திடைநாகிழமைமவெள்ளிசயபக்கங்
காணத்தியு' வேங்கையெழக்கண்ணினர்காண்டே.

இ ள், நானக்கிடங் கஜுடையா வுடைய நகராகியசுவர்க்கத்தினடுவே பொன் னையுடைய வாணச்சிரித்திடம் ஆழ்கிணையு டயதோர் மண்டபத்தைச்செ ப்கவென்று கூறினானாக; கணிகள் வெள்ளிக்கிழமைபுந் திருதியையும்பெற்ற -த்தரட்டாதிநான் சிங் முதையமாக முகூர்த்தங்குறித்தாரென் .

நானம் புழுகு; குளித்தலின்புழுகுடைத்தாயிற்று. வாணத்தீண்டுமென்று மாம். பூரட்டாதின் நாலாங்காலும் உத்தரட்டாகியும்இரோவகியு மீனராசியாதலா உத்தரட்டாதி நொளாதலின் மீனத்திடைநொளென்றார். திருதியை, அட்டமி, கிர யோதசினன்பவற்றிற் திருதியைசிறுத்தலிற் சயபக்கமென்றார். மேடத்தின்முற்கூறு டே ராகியின்கூறு இரண்டாங்கூறு சிங்கராகியின்கூறு மூன்றாங்கூறு தனுராசி யின்கூறு ஆதலால் மேடத்தினடுக் கூற்றைச் சிங்கத்தின்உதையமாகவிதித்தார். இது கூறிற்று, சிங்கத்தேயிருகஸ்பதியாதலின். வெள்ளிமுதல் வியாழமீராகு* கீழ்மையே ழாயவாறும், உத்தரட்டாகிமுதல்உரோகினியீராக ள்ஆராயவாறுங்குடொறென்னை யெனின், இத்திங் ளிற் சதயமுதல் ஆயியத்தளவுஞ் சந்திரன் ர்த்தித்துவருதலின் வியாழ் கிழ ம் கு உரோகினிகூடிற்று. இதனானே மேல் * 'ஒ' னிறவுரோணி யூர்ந்தவொளமிதியொன்பொருட்சி' என்று வியாழக்கீழ்மையினுஞ் சிந்திது ராழி உரோகினியாகக்கூறினர். (கசு)

ட்புப்ப கபுட்கிணெடுநன்பொன்வினை முனி
பட்டிணெடுபஞ்சுதுகில்பைம்பொருணெடுகாண்
மட்டசுவைவல்கியிணெடியாதுமொழிபாம
லொட்டிப்பதினயிர வருந்துமுயல்கின்றார்.

பொன்இட்டால்வினையுமென்றுஅக்கமுனியின்சிறப்புசுற்றிற்று; பொன்உண்டா தற்குக்காரணமானகழனியுமாம். பஞ்சு படாம். ஒடு-என்னெடு. காணம்-பழங் காசு. வல்கி பற்சோறு. உருபுவிரிக்க.

இ ள். பதினயிரம்பெயர் கழனிமுதலியவற் றபு* ஏனையவற் றபு* ஒழியா ம றுதியிட்டித் தம்மிற்கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக் ள்குதலுடனே டிகின்முடிக் குங்கருத்தினராய் முயலாநின்றாரென்க. (கசு)

ண்டுபடுதேறனறவாய்விடுபுருகிக்
கலாடதொழிற் ணிச்சி ளிற் யம்படநன்கிழத்தாம்
கெண்டிசையுமேற்பப்படுத்தேற்றியதன்மேலாற்
ண்டுருகுநன்பொனிலங் ருமுறு புனைந்தார்

இ ள். அவர்கள் தேறலுநற வபும்வாய்விடுதலோடேபுருகித் தொழில்செய் தற் றென்றுகண்டகூந்தாலிகளாலே ஆழம்படவெட்டிப் பின்பு அவ்விடத்தே ண்டி சயும்பொரு தும்படி தலமி சத்துயர்த்தி அதன்மேலே இ* துயரத்திற்களவெ ற்ற நிந்து ருமுறுவன ராகியபொன்னுலேநிலத் தப்புனைந்தாரென் .

ராய்விடுதல் வஞ்சினம் ஆரவாரமுமா* ஒடு உடனிகழ்ச்சி. (00)

பொன்செய்குடங்ே ரத்தனையவெருத்திற் பொலிபொற்றாண்
மி*செய்பகம்பொன்னிலத்துவிபெறநாட்டி
மன்ப வளமேனவின்றுபளிக் லகுபரப்பி
நன்செய்வெளிே ய்ந்துசு வர்தமனியத்தினமைத்தார்

மன் பெருமை. நவீன்று நவில. வெள்ளி விகாரம்.

இ ள். அப்பொன்னிலத்தே தங்கமுத்திற்குடதாடியாலே பொற்குடத் தக் கோத்தாலொத்ததுணைப் பெரு மபெற நாட்டி மேலே பவளமாகிய உத்தர முதலியனபயில அவற்றின்மேலே பளிக்குக்கையலகாலே பரப்பி, வெள்ளியாலே யே ய்ந்து, சுவரைப்பொன்னுமைத்தாரென்க.

கு! தாடி தூணுக்கும் உத்தரத்துக்குநடுவே வக்கப்பட்டது. (க0க)

பாவையவளிருக்குமிடம்பளிக்குச்சுவரியற்றிக்
கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதையொடுகொழும்பொன்
மாலைபொடுமாலைதலைமணந்துவரநாற்றி
யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

இ ள். பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்தைப் பளிங்காலேசுவர்செய்து முத்தினியல்கோவையோடே பூமாலைபும் பொன்மாலைபுடனே மாணிக்கமாலைமுதலியனவுந் தம்மிற் றலையொத்துவர நாலப்பண்ணி இவ்விடம் சித்திரகாரர்கட் கிருப்பிடமென்னும்படி சித்திரத்தையெழுதினாரென்க.

இவை சித்திரத்தின்மாலை. ஒவியங்கட்கும் பாடம். (க0உ)

ஆயிதழ்பொன்னலங் ல்கா லசைப்பொ ல்கி
வாயருகுவந்தொசிந்துமறியமழைமின்போற்
சே பவர்க்குந் தோன்றியதொர்தி வகமெனுந் தை த்தாய்ப்
பாயதினாழுத்தாணப்பரந்துபயின்றாத்தே.

இ ள். அழகியஇதழையுடைய பொண்ணைச்செய்த தூக்குமாலைகள் காற்ற சத்தலாலே ஒதுங்கி விளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலாலே மின்போற்றோன்றப் பட்ட மண்டபந்தான் மண்டபங்களுக்குத் தில மென்னுந் த க மத்தாய் முத்தமாகிய மணல் எங்குநெருங்கிப் பரந்துள தென்க.

இதணற்புறம்புகடறினார். (க0ங)

காமர்களிறும்பிடியுங் ன்று கலைமானு
தாமரையவாவிசனும்புள்ளுந்தகைநலத்தி
னேமுறுவபாவையினொடியக்கிநிலையெழுதி
யாமொரைடங்காண்பவர்க்கிதகம்புறமிதெனவே.

கலையுமானும். இயக்கிநிலையெழுதி அதிதெய்வமாக இயக்கியதுநிலையுமெழுதி. இயக்கநிலை பாடமாயின் இவை இயக்கமுநிலையுமாகவெழுதியென்க. எழுதிழுத்.

இ ள். பாவையோடே களிறுமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலையெழுத அச்சுவரின்பாடத்தால் ந்துகாண்பார்க்கு அ மிது புறமிதுவெனத் தெரியாததோராயகிசுழாநின்றதென்க. (க0ச)

உழந்தவருரோக்கிமகிழ்தூங்கவொளிவாய்ந்து
விழுங்குமெனப்பறவைகளும்பிறவி லங்மடையா
முழங்குதுகாவேயினினிலையெனமொய்கொண்
டெழுந்துகொடியாடுமிதவ்வெழினகரினியல்பே.

இ ள். பரநாள் இதிலேபழகின சித்திரகாரரும்பார்த்து வியந்து மகிழ்ச்சிசெ
றியும்படிஒருவ்ளக்கம்வாய்ந்த; இதிலேழுதின பறவைக்கும்விலங்குக்கும் பகையாகி
யபறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மைவீழ்ங்குமென்றஞ்சி அடையாவாக உல
கினிற் றனக்குகிகரில்லையென்னுட்டடி கொடியாடாரிற்கும் அம்மண்டபத்தினியல்பு
இத்தன்மைத்தென்க. (க0ரு)

ஒடுமுகில்கீழ்யொளிர்திங்கன்சிகைகைத்தே
மாடமதுவார்சடையவள்ளியுமொக்கு
நாடிமுகநான்கதனிநாண்டுகளையொக்கு
நேடிநிமிர்தன் மையினினேமியையுமொக்கும்.

இன் அசை.

இ - ள். அந்தமா மாகிய அது முகிலைக்கீழ்த்துப் பிறையைத் தலைலேவைத்த
லாலே அரணையொக்கும்; முகநாள்மாகியஅதனுனை எங்குநாடிதலாலே அரணையொக்
கும். மேலெல்லையைத்தேடி நிரிந்ததன் மயாலே அரியையுமொக்குமென்க.

நாடி நாடியென்பாருமுனர்.

(க0க)

க ஈடவர்கள்காமுறல்காமனையுமொக்குத்
கொண்டு வகமேத்தலினக்கொற்றவனையொக்கும்
வண்டெரியலாரமுலைமாதர்மகிழ்முத
முண்டலர்களுவ்வை யரவ்வகையதொன்றே.

இ ள். புது காமுறலிற் காமனையொக்கும்; உலகங்கொண்டேத்தலிற் சச்சந்த
னையுமொக்கும். அதுவன்றி மாதராகியஅமுதத்தைதயுண்டவர் ள் எத்தன் மயர் அத்
தன் மயதொன்றென்க.

நங் லா னமைகூறினர்.

(0௭)

வேறு.

முகிற்றலைமதியமன்னமுழுமணிமாடத்திட்ட
பகிற்புகைதவழ்ந்துவானத்தருவிசம்பறுத்துநீண்டு
பகற்கதிர் பரப்பிற்றுகிப்பஞ்சவர்விமானமுட்டிப்
பு ற் ருமமரர்கற்பம்புக்கயர்வுயிர்த்ததன்றே.

இ ள். மதிபோன்ற நி றமணிகளையுடைய முகிற்றலை மாடத்திட்டபுகை
த வழ்ந்துசென்று வானத்து மேகத்தையுருவி நீண்டு பகலைச்செய்கின்ற திரிடத்தே
பரத்தலையு டத்தாய் ஜ்யோதிஷ்கரதுவிமானத்தைமுட்டி மரர்கற்பத் தயும்புக்கு
அயர்வுயிர்த்ததென்க.

ற்பம் இருத்தற்குக்கற்பித்தலிடம்.

(க0௮)

வேறு.

க. அரசனதருளினொ கன்மனையவனெய்தி
யுரைசெல்லவகையினொடுலகமுமறிவுற
முரசதிரிமிழிசைமுதுநகரறைகென
வினாசெல்லையொவியவரினவிடவே.

(க0௯)

உ. விடு னோவிசையொடுவெருவருதகையவர்
படுபனையவருறைபதியதுகுறுகி
டு மெதிய மெரிழமவழ்மொடியுயர்
டிந ரிடிமுரசறைமினமெனவே (௦)

நட. மங்கலவணியினர்மலர்கதிர்மதியன
புந் வனறநெறிபொலிவொடுமலிடு ன
வ் திர்மணி கையலமருமுலைவனர்
கொந் ணிகுழலவர்கோடணைபறை ராம். (ககக)

உயறு.

சு வான்றருவவத்ததாகிவைய ம்பிணியிற்றீர்க
தேன்றருகிவியாருங்கற்பினிற்றிரிதலின்தி
பூன்றுகவுழிதோறுமுலகினுண்மாந்தரெல்லா
மீ ர்றவர் யத்தராகியில்லறம்புணர்கநாநூம் (க உ)

ரு. தவம்புரிந்தடக்கிடு றற்குந்தத்து ர்த்தலைப்பட்டோம்பிடு
பவம்பரிடு மக்குமென்றுபணிந்தவரு ப்பவீமி
னவம்புரிதுடம்புநீங் ரதருந்த முயனமினயாருஞ்
சிவம்புரிநெறியைச்சேரச்செப்புமிப்பொருளுங்கேண்மி. ()

சு. அம்ம ரனிச்சத்தம்போதல்லியோடணியினுத்து
விம்முறுதுசப்புன யவீற்றிருந்தணங்குசேர்ந்த
வெம்முலைப்பரவையல்குன்மி டமணிக் லாபம்மே ப்த்தோட்
செம்மலர்த்திரு னின்சாயற்றேமொழிதத் தயென்பாள். (ககச)

எ. மறற ட் தநாய னவண் ச்சீதத்தனெனபா ர்
ொற்றவன்குலத்தின் வந்தான்கூறியபொருளினதாரு
முற்ற மு டயாராகிமூரிதூற்கலை னெல் ர்
ற்றவள்கண் கொணல்யாழ் கனை னிக்குரீராள (௫)

அ. திதொ டமகரவிணைத்தென்விளியெடுப்பித்தேற்றிப்
பூந்தொடியரிவைதன்னிற்புலமிகுத்துடையரம்பிக்
கிந்திடுமிறைவராதிமூவகைக்குலத்துளார் கும்
வேந்திகுருதிவேற் ண்விளங்கிழைதாதையெனறான் (கசு)

. மண்ண ம ந்தையாகமார்புறமுயங்கினின்ற
ண்ணலையாதியாகவரு டி ராவாழ்த்தி
விண்ணகமுழ கினெய்ப்பவீதிதோறெரு கியெ குங்
க ானொளிர்கடிப்பினுச்சிக்கடிமுரசறைந்தகாலே

இவையொன்பதுமொருதொடர்.

க. உணாசெல்லவகை முற்கூறிச்சாற்றுமுறை ம; புகழுமாம். ண்நடு குச

லாஸ் இமிழ்ந்த ஜகையயு டயமுரசு. வியவர் - வடச்செய்வார்; வியங்கோள் போல. என்றது - முரசு நவப்பாணை.

உ. த கயவர் - அவ்வியவர். பதியாகிய அதனை. அம் அசை.

க. ம் கலவணி வெள்ளணி. அவ்வுயிர்க்குத் தண்ணளிசெய்தலின்மதியவமை. ந க முத்து. மணியுந் கயும். முலைவளர்கின்றதத்தை.

ச. ந்பினின் இன் - அசை.

ரு. தவத்திலேமிக்கு ஐம்புலனுமடக்கோற்குத் தத்துவவுணர்வினோரை திர்ப்பட்டு எமக்கும் நிறப்பறுகவென்றுவணங்கி ஓம்பி அவருவ்பனவந் த நமின். யா ருமுடம்பு அவமேபுரிந்து நீங்காமல் அவ்வுடம்பால் நன்மைபுரிந்த வீட் டச் சேரும்படி அருந்தவத் த முயன்மீன்.

சு. அனிக்சப்போதை அழகியமலர்களின் அவ்வியோடே அணியின் நொந்து வருந்து நுகப்புநோம்படி வீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சேர்ந்த முலைமுதலியவந் த யு டய தேமொழி பெயர்.

எ. மற்று - வினைமாற்று. கலுழவேகன் குலத்தோடேயோந்தான். இசை தூலிற் கூறியகலைகள். யாழாலேகாமனைபுமுருக்குநீரான்.

அ. தொடை நரம்பு. பேரியாழ் மரயாழ் சகோடயாழ், செங்கோட்டி யாழ் என்னுந் நான்கிலும் பத்தொன்பதநரம்புகட்டின மகரயாழ் இவள்வாசிக்கின்ற தென்பதுதோன்ற மகரவினையென்றார். 'ஒன்று மிருபது மொன்பது' பத்துடனே நின்ற பதினாறும் பின்னேழுங் குன்றாத நல்ல க யாழுக்கு நன் ரம்பு சொன்முறையே மேல்வ கய துலோர் வீதி." மு றயே உக க கசு எ-என்க. வளி ஓ ச. எடுப்பி - முப்பி. அரசர் அத்தணர் வணி ரென்னு மூவ லைக் குலத்துளாரிலுமென்க; உருபுமயக் ம். இவ்வந்தான் அரசகுலமாதலின் முந் கூறினார்.

க. தன்மார்பிலேயுற. எருக்கி தாக்கி. எங்கும் - எவ்விடத்தும்.

இ - ள். அங்கனமண்டபஞ்சமைத்தவளவிலே பூதத்தன் அவ்விடத்தரசனுக்கு அறிவித்து அவனருளோடே தன்மனையைச்சேர்ந்த உலகமுமறிவறும்படி இந்நகரிலே உரைநடத்தலின்கூறுபாட்டோடே முரணை அ நவார்களாகவெனக்கூறித் தன்னினியரை வியவரிடத்தேவிட; அவ்வியவருங் கணைபோலும் வி சயுடன் சென்று முரசறைவாருறைபதியதனைக்குறுகி முரசு நமினெனக்கூற. அது டேட்டு அவருங் குழலவருடைய யாழ்வாசியை ய அ நவாமெனக்கூறி அணியி னராய்ப் புங்கவனநறெறிவளர்க்கியோடேமிரு; ணுழிதோறும் இவ்வையகம் ம ழ தருவளத்தையுடைத்தாய்ப் பிணியினின்றுநீங்குக; கிளவியாரும் ந்பினிற்றிரியாது நிலபெறுக; மாந்தரெல்லாம் இருமுதுகுரவர் சொற்சேட்டி நாளும் இல்லற புணாக வென உலகைவாழ்த்திப் பின்; கட்டியங்காரன்முதலாக நக யும்வாழ்த்தி நீங் கள் தானஞ்செய்மின்; தவஞ்செய்மின்; யான்செப்புகின்ற இக்காரியத்தையுங்கேண் மின்; தேமொழி தந்தையென்பான்; அவள்தந்தையாகிய நாய்கள் ஸ்ரீதத்தனென் பான்; குபத்தின்வந்தானுதலால் அவன்கூறியகாரியம்தவாரும்; அ தியாதெனின் கற்றவன் நீரான் விளங்கிழை அவன்தாதையாகிய கலுழவேகன் மூவகைக்குலத்து ளாரிலும் மகரயாழினது விளையபெட்பி மிகுத்து எல்லார்க்குத் தெளிவித்து அவ்விரைவயிற்காட்டில் அறிவுரை யநம்பிக்கு அவனைக்கொடுமென்றுகூறினென்று

வீதிதோறுங் கடிப்பினோச்சித் தாக்கி எங்கும் முழக்கினேய்ப்ப முரசு மந்தபொழு
திலேயென்க. (கௌ)

வணக்கருந்தானைமன்னர்மத்தகம்பிராந்துவாய்த்த
நிணக்கொழுங்குருதிவாட்கைநிலம்புடைபெயர்க்குமாற்ற
லணைப்பருங்களிகொர்வேழத்தத்தினபுரத்துவேந், ன்
ணைக்கவினழித்தவுண்கட்குள்ளினையக்கருதிவந்தான்.

நிணத்தையுடையருருதி.

இ ள். மன்னருடைய வேழத்தினது மத்தகத்தைப்பிளந்து தப்பாத வாணியு
டைய கையினையும், மெய்வலியினையுமுடைய அத்தினபுரத்தினரசன் கன்னியைக்
கொள்ளக்கருதி வந்தானென்க. (ககஅ)

சிதைப்பருஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்கழனரலவிக்கி
மதக்களிறடர்த்துக்குன்றமணிவ் டுணுருட்டுமாற்றற்
கதக்களியொளிறுவைவேற்காம்பிழிக்காவன்மன்னன்
பதைப்பரும்பருமயானைப்பாவுமாகுமரன்வந்தான்

கதக்களியாற் பகைக்கஞ்சிப் ப நத்தோதெலரியயானை. பாலமா மா ஈண்டு
வியங்கோளன்றி இசை நிறைத்தது.

இ ள். பகைவராற் சிதைத்தற்கரியதுப்பாலே வீரக்கழலெக்கட்டிக் களிற்றை
யடர்த்துக்குன்றைவட்டுப்போலுருட்டுமெய்வலியினையும், வேலினையும் யானையினையு
முடைய காம்பிலி நாட்டுக்கு மன்னனாகிய பாலகுமரன்வந்தானென்க. (கக)

இலைபொரவெழுதியன்னவெரிமணிக்கட முன்கைச்
சிலைபொரத்திரண்டதிண்டோட்சிலரிச்சிலம்பினார்
முலைபொரவுடைந்தகண்டார்மொய்ம்மது த்துளிப்பவந்தான்
மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசிமன்னன்.

இ ள். இட்ட இலைத்தொழில் திருந்த நெருங்க எழுதினற் போன்ற முன் க
யினையும், தோளினையும், மலையொத்தற்கரிய மாப்பினையுமுடைய ன்னன் முலை
பொருதலாலலர்ந்த தாரின்மதுத்துளிப்பவந்தானென்க. (கௌ)

கதிர்முடிமன்னர்சூழ்ந்து கைதொழுதிறைஞ்சிமலைத்
திருமுடிவயிரவில்லாற்சேவடிதிறைப்பவேத்தி
யருமுடியணிந்தகொற்றத்தவந்தியன்முரசுமார்ப்ப
வொருபிடிதுகப்பினுளையுள்ளபு வந்துவிட்டா ள்.

ஏத்தி - ஏத்த.

இ ள். மன்னர் சூழ்ந்து கையாற்றொழுது தமதுமுடியின் வயிரத்தினதொளி
யாலே அவன்சேவடி ஒளிஇடையாறுதிருக்கும்படி இறைஞ்சியேத்த, முடியணிந்த
அவந்தியன் ஆர்ப்ப ஒருபிடியினடங்கு துசப்பினானைக் கொள்ளக்கருதி வந்து விட்டா
னென்க. (கௌ)

வெள்ளணியணிந்தருள்தேவேந்தர்தம்முடியிற்ொண்ட
களாணிமாலைமோந்துகளை முல்லங்குரோன்றாட்.

புள்ளணிமொடியினுற்போர்பலதொலைத்த ஈற்ற
லள்ளிலையணிந்த வலையையோத்தியரிழையும் ஈர் தான்.

வெள்ளணி பிறந்த நாள்லொப்பனை. அள்ளுதல் செறிதல்.

இ - ற். ஒப்பனையையணிந்தவன்றே மாலையையோது கழுவிலங்கு காலினை
யுங் கருடக்கொடியோனைப்போலப் பல போரைத்தொலைத்த ஆற்றலையும் வேலினையு
முடைய அயோத்தியர்க்கிறையும் வந்தானென்க. (கஉஉ)

நீணரிது ணி நீறுநிலமிசையவர் னெல்லாம்
விணையிற்பொருதுவெல் பான் வினாவினர் துவன்றிமூதூர்க்
கோணமுமறுகுமெல்லாங்குச்செனரினாத்தம்மார் தர்
மாண்மதுநசையின்மொய்த்தம்மதுகரவிட்டமொத்தார்.

இ - ற். கழமுரசு நடக்காலையிலே வணிகாரிக நிலமிசையவர்களாகியவீவர்
களும் ஒழிந்த அரசரும் அந்தணருமெல்லாரும் விணையிற்பொருதுவெல்ல வேட்டி
வினாவினராய் நெருங்கி மூதூரிற் குறுந்தெருவிலும் நெடுந்தெருவிலும்பாவாற்றியென
நிராத்தலாலே, அம்மாந்தர் மது சையான் மொய்த்த தேனியின் திரட்சியையொத்
தாரென்க.

மதுரம்வருந்தத் தேனை ஒருவன் சொண்டுபோமாறுபோல் இவர்வருந்தச்
சீவகன் கொண்டுபோதல் கருகிற்று. (கஉ௩)

உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொனோனாவில்ல லமா த்
திரு குழன்மடந்தைசெல்லத்திருநிலந்திருத்திப்பின்னர்
வினாத்தருநானீரால்வெண்ணிறப்பொடியைமாற்றிப்
பரப்பினர்படுவண்டார்ப்பப்பன்மலர்பக்கமெல்லாம். (கஉ௪)

உ. விலைவரம்பறிதலில்லாவெண்டுகிலடுத்திவிதி
யலர்தலையனிச்சத்தம்போதைம்முழுவகலமாப்
பலபடப்பரப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர
நிலவரைத்தன்னனாகிதிதியினுள்வறுமைசெய்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ற். மடந்தைசெல்லும்படி விதியிற் திருநிலத்தை ஒட்டலம் தெரியும்
பொன்னாலே ஓனாந்து விற்கிடையகலமாக எங்குந்திருத்திப் பின்பு நாற்றத்திற்குத்
தக்க புழுகாலும் பணிரீராலும் எழுந்தபொடியைமாற்றிப்பக்கமெல்லாம் வண்டார்க்
கும்படி லாப்பரப்பினார்; அங் னம்பரப்பிப் பாவையதடியிற் பரிவுதீரும்படி
அப்பொன்னிலத்தே வெண்டுகிலைப் பலபு அடுத்து அதன்மேலே அணிச்சப்பூ வ
ஐம்முழுவகலமாகப் பரப்புதலாலே, நிலத்தெல்லையிற் நன்னையொப்பாரா நிதியாலே
மிடியராக்கினென்க.

அடுத்து சேர்த்து.

(கஉ௫)

மண்டலநிறைந்தமாசின்மதிப்புடைவியாழம்போன்றோர்
குண்டலமிலங் நின்மொடியினைக்குறுகித்தோழி

விண்டலர்கோதைவிம்மும்வினாக்குழறொழுதுநீவிப்
பண்டியன்மணன் னெல்லாம்பரிவழப்பணிந்துசொன்னார்

இ ள். வட்டநிறைந்தமறுவில்லாத மதியின்பக்கத்துநின்ற வியாழம்போன்று முகத்தருகே ஒருகுண்டலமில்லங்கும்படிநின்ற கொடியினை வீண்பதி தொழுதுகுறுகி வினாக்குழலக்கோதி அவட்குநானால் வரும்பரிவறப் பண்டு உலகிலியலு மணங்களை யெல்லாந் தாழ்த்துகுறிஞனென்க.

வினாக்குழல் - விதாரம். (௧௨௬)

எரிமணிநெற்றிவேயந்தவிடம்பிறையிதுகொடு லன்னப்
புரிமணிசுமந்தபொற்புண்பொறுக்கலாதுசுப்பிற்பாவை
திருமணிவீணைக்குன்றத்திழிந்ததீம்பாலேந்தத்
தருமுடியரசாழ்வரம்மனைபறிவெ லன்றான்.

புரி - முத்துவ ம். பாலையாவன செம்பாலை, பமேலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை, கொடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலை எனவேமும். அம்மனை நாய்; * “அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே தொன்னெறி முறைமை சொல்லி னுமெழுத்தினுந் தோன்றா மரபின வென்மனார் புலவர்.” இதுவிதி.

இ ள். வண்பதி இது மணி ய இரண்டதேலையினுமழுத்தியதோர் பிறையோ வெ ன் முத்துவடங்கள் இரண்டதேலையினு மணியைச்சுமத் த பூணைப்பொறுக் ா துசுப்பிற்பாவாய் அம்மனாய், நினது மகரயாழாகிய மலையினின்றங் குதித்த பாலை யென்கின்ற பன்னாசிய நீர்ப்பெருக்கத்திலே அரசாழ்ந்துவர் அதனை யானறிவே னென்றானென்க.

இதனால் வருவதுகூறினான். (௧௨௭)

மண்ணிடமலியெ வங்குமாந்தரும்வந்துதொக்கா
ரொண்ணிறவுரோணியூர்த்தெ வாளிமதியொண்பொ ளுட்சித்
தெண்ணிறவிசும்பினி ற்தெளிமதிமுகத்துநங்கை
ண்ணியவீணவாட போர்க் லாமின்றுகாண்டிமென்றே(௧௨௮)

உ. பசுங்கடிக் கட்ட வுளையோகம்பழிப்பறதுனித்துவல்லான்
விசும்பிவர்கடவுளொப்பான்விருச்சிகனறிந் துகூற
வசம்புதே ாலங்கலைம்பாலரிவையோடாப்துநாய்கள்
விசம்புபோன்மாந்தராரவிழுந்திசிதறினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

ஈண்டி பாடமாயிற் றம்மிந் திரண்டென்க. கண்ணிய உலகமதித்த. விருச் சிகன் கணி; காரணப்பெயர். அசம்புதேன் - இடையறாதொழுஞ்ஞேன்.

இ - ள். சந்திரபாரணிமன்னுதாலிற் கூர்த்துவல்லான் பிருகஸ்பதியையொப் பாளுகியவிருச்சிகன்றான் அறிந்து, மாந்தரும் வந்து மண்ணகநிறைய எங்குந்தொக்கா ராதலின், * ரோகினியூர்த்த மதியையுடையவியாழக்கீழ்மையிலே நங்கையது வீணை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், நூ. ௨.

யாகிய வாட்போர்ன்மாறுபாட்டைக் காண்பேமென்று ஸ்ரீதத்த க்ருக்ஷ ந; அவ
னு பதமையுடனே இதுநடத்துமுறைமை ய ஆராய்ந்து விழுநிதியை மாந்தரா
ரும்படி மழைபோலச்சிதறினானென்க (௧௨௯)

வாசநெய் வண்டுமூசமாந்தளிர் ஓரல்கன்சேப்பப்
பூசிவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக் னாதத்தசாந்தின்
காசறுகுவிளக்காமர விதழ்பயிலமட்டிந்
தாசறத்திமிர்ந்துமாதரணநலந்திகழ்வித்தாரே.

இ - ள். மாதர் மெய்யிலே வண்டுமூச விரல்கவப்ப நெய்யைப்பூசி வெள்ளி
லோத்திரத்தினது பூவுலர்தலையாந்தருகும்பாலேகுற்றமறத்திமிர்ந்து நலத்தைவிளக்
கினாரென்க.

குவனையினது ஁ ள்ளீதழின் தடிப்பதெனப்பூசித்திமிர்தென்க. (௧௩௦)

கங்கையின்கனிற்றினுச்சிக் திரம்ணி குடத்திறற்ற்த
மங் லவாசகன்னீர்மணிநிறங்கழீஇயதொப்ப
நங்கையைநயப்பவெல்லாம்வினாபொடுதுவருஞ்சேர்த்து
யங் ரவல்குலாயாட்டினாரம்பையன்னர்.

இ ள். அரம்பையன்னர் மணியையொப்பமிட்டதன்மையொப்ப, நங்கைய
நயக்கப்படுவனவாகிய ஓமாலிகைகளெல்லாவற்றையும் வினாயையுந் துவளையுஞ்
சேர்த்திப் பின்பு, அவனைக் களிற்றினுச்சியிலே குடத்தாற்றந்த மங் லமாகிய கந் க
யினீராலேயாட்டினாரென்க.

ஓமாலிகைகளாவன - “ இவ வ் கம்பச்சிலைக்கச்சோலமிருவேரிமலையிருவேரிவரு
ளப்பூச்சுரபுண்ணைப்பூ ஏலந்தக்ோலமதர்வரிசொதிக்ாயநாகணமஞ்சட்டிநதும்பிசின்
குக்குலமாஞ்சில் கண்டில்வெண்ணெய்தீம்பூ ன்னாரிவேரடலிக்கச்சோலமரத்ததசர
ளம்புமுஞ்சுட்ட கோட் மாரிபக்கோட்டந்தகரமகிமதரமுத்தக்ாசவாய்த்தவிலாமி
ச்சஞ்சயிலேகநா ப்பூச்சுண்பகமொடென்றுமுதுணர்ந்தோரோதியமுப்பத்திரண்
டேவிதிவகையோமாலிகை. நயப்ப பெயர். “சந்தனமகிலொடு கருப்பூரங் கத்
தாரி - குக்கும மென்றிவை யைத்தும் வினாயே,” “நாற்பான் மரமா நாவ நிரிபலே-
வன்கருங் காபி பத்துத் துவரே.” எனவ்வை. (௧௩௧)

வெண்ணிமறமழையின்மின்போல்வெண்ணுகிழ்கலாபம்விக்கிக்
ண்ணிறமுலையுந்தோளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகோட்டிந்
தெண்ணிற்ச்சிம்முபுசெம்பொற்கிண்கிண்பாதஞ்சேர்த்திப்
பண்ணிற்ச்சுரும்புருமும்பனிமுல்லைச்சூட்டும்வெய்ந்தார்.

இ ள். வெண்மேகத்தினுட்கிடந்த மின்னுப்போற் றுகிலுக்குள்ளே லாபத்
தைவீக்கி, கண்ணையுநிறத்தையமுடைய முலையினுர் தோளினுஞ் சந்தனக்குழம்பைப்
பூசி, சிலம்பையு் கிண்கிணியையும் பாதத்தேசேர்த்தி, பண்ணையுநிறத்தையமுடை ய
சுரும்புருமுல்லைச்சூட்டைக் கற்பிற்குத் தலையிலே சூட்டினாரென்க. (௧௩௨)

எரிமணிச்சுண்ணமின்னுமிருஞ்சிலைமுத்தஞ்சேர்த்தித்
திருமணிமுலையினெற்றிச்சி றுபுறஞ்செறியத்தீட்டிப்

புரிமணியாகத்தைதாவிரனுதிகொண்டபூசி
விரிமணிவியப்பமேனியொளிவிட்டுவிளங்கிற்றன்றே.

புரி வடம். பூசி - பூச.

இ ன். அவர் வானவிற்போலுமுத்துவடத்தை முலைத்தலையிலே சேர்த்தி,
ணிச்சுண்ணத் தமுதுகிலேசெறியத்தீட்டி அதனை ஆகத்தே விரனுதியைக்கொ
ண்டு ஐதாகப்பூச மேனிதான் மணிவியக்குப் படி விளக்கிற்றென்க. (௧௩௩)

அருங் யம்விசும்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுசிரலையஞ்சி
யிருங் யத்துறத்துதிங்களிடங் கொண்டுகிடந்தநீல
டுருங்கியமணிவிற்பாப்பீண்டுலாப்பிறழ்வசெங்கேழ்
கருங் யல்லகண்ணையெனக் கிரிபோக்கினரே.

இ ன். லையப்பிறழ்கின்றவினவ ஆழந்தகயத்தை விசும்பிலேநின்று பா
த்துத் தன்னையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்கஞ்சி அதனைத்துறந்து நீலமணியாகிய டெருங்கிய
விற்காப்பத் தினை இட கொண்டுகிடந்த கயலல்ல கண்ணையென்று பிறர்கருதும்
படி மயமெழுதினானென்க.

சான்றுபோலவுந்தோன்ற. கிடந்தென்று பாடம். (௧௩௪)

பொருத்துவொற்றுண்ணாகிற்பொலிந்துதூற்புலவர்செந்நா
ருந்தியும்புகழ்தலாமரகதமணிசெய்குடத்
திருத்தினையார் ாலமிந்திரனிருமித்தாற்போற்
றிருந்தச்செய்ததற்பின் கைதிருவிந் கோர்திக லமொத்த ள்.

இ ன். தூண்காற்பொலிந்து தூற்புலவர்புகழ்தலாகாத மணியாற்செய்த ஒப்
பித்தற்குப் பொருந்து குடத்தே ஒப்பிக்குமகளிரிருந்து கோலத்தை இந்நிரன் நிருமி
த்தாற்போற்செய்தபின் க கதிருமகட்கிட்டதோர் திலகத்தையொத்தாளென்க ()

மண்ணைமுழுவம்விம்மவரிவளைதுவைப்பவள்வாரக்
ண்ணைந்தியின்வெம்பிக்கடலெனமுரசமார்ப்ப
விண்ணின்றுருநீர்மைவெள்வளைத்தோளிபோந்தாள்
பண்கனிந்துருகுந் யாழ்ப்படைபொருதுடைக்கலுற்றே.

மண் மார்ச்சனை. பல்முற்றுப்பெறுதலிற் கோடோர் நெஞ்சருகுதற்குக்
காரணனாயாழ்

இ ன். தேவர் நெஞ்சநெகிழ்ந்துருகுந் தன்மையையுடைய வளைத்தோளி
ரையையுடைய மூன்றுவருணத்துப்படையையுட்கெடுத்தலுற்று முழவுவிம்ம வளை
யொலிப்ப வள்வார்முரசந் கண்ணெலித்து இடியின்வெம்பிக் கடலெனவார்ப்பப்
போந்தாளென்க. (௧௩௫)

பரந்தொளியுமிழும்பைம்பொற்கண்ணடிபதானை தோட்டி
விரிந்திருண்மேயுஞ்செம்பொன்விளக்குடையண்முரசுகும்பஞ்
சுரந்தவண்மதியைச்சுருது திர்டொண்டுகொகுத்தபோலும்
பொருந்துவொற் திர்பெய்கற்றைபுணர் யல்போ, வன்றே.

கண்ணடி விரா. ஒளிபரந்து இருளைக்கெடுக்கும்விளக்கு. அமுதைச்சுரந்த
மதியச்சூன்று கிரண்களைவா, கிக்கொண்டு சேர்த்தபோலுங்கற்ற பொற்றம்
பாற் திடைப்பெய்கின்றற்ற புணர்கயல் இரட்டயல்.

இள். கண்ணடிமுதலிய அட் மங்கலங்களாகிய இவமுன்னேபோந்த
னடெங்க. (௧௭)

வென்றவன ஸ மூட்டவிாங்கொளிமணிசெய்செப்பி
னின்றெரிபசும்பொன்மாலேபோந்ததுநெறியிற்பின்ன
ரொற்றியமணிசெய்நல்யாழ்போந்தனவுருவமலை
திற்றுதேனிகைப்பாடத்திருநகர்க் ரவன்றே

கின்று உள்ளடக்கி. யாழினதுருவை மலை மறைத்துக்கிடத்தலின் அம்மா
லையிற் றேன்பாட. தேன் மலை யத்தின்றென்று மிகுதியாற்கூறுவாருமுள்.

இள். உலகுநடக்குநெறியாலே வென்றவனகலத்தேபூட்டெற்குச் செப்பி
பொன்மலைபோந்தது அதன்பின்னே பாட விளங்க யாழ்போந்தனவேன்க.

கின்றுதேன்றி சகன்பாடவென்றும் பாடம். (௧௮)

வேறு.

ஆரந்துயல்வரவந்துகில்சோர்தர
வீரம்படக்கையைமெய்வழிவிசித்
தேரைநடப்பனபோற்குறள்சிந்தனெ
டோருநடந்தனவொண்டொடிமுற்றே.

இள். குறள் சிந்துடனே ஆரம சயத் துகில்நெகிழாரிற்க வீரமுண்டாக
விலாப்பு டக்குள்ளே க யவீசித் தே ராள் நடக்கும வபேபால ஒண்டொடி
முற்றே நடந்தனவென். (௧௯)

வட்டச்சூறையர் ஈர்முலைச் சினர்
பட்டுவிக்கியவல்குலர்பல்கனை
விட்டதூணியர்வில்லினர்வாளின
ரொட்டியாயிரத்தோரெண்மர்முற்றினார்.

இள். வட்டமானபனிச் சயர் வாராற்கட்டினகச்சி ர் சேலைகட்டினவல்
குலர் தூணியர் வில்லினர் வாளினராய் வஞ்சி நகூறி ஆயிரத்தெண்மர் முற்படச்
சென்றாரென்க. (௨௦)

வம்புவி கிவருமுலையுட்கரந்
தம்பிஞெய்யவராணுடைத்தானையர்
பைம்பொற்கேடகம்வாரொடுபற்றுபு
செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமுற்றினார்.

இள். ஓடுந்ால் அம்பினுங்கடியவர் வருமுலையுட்கரந்து கச்சவீக்கி துணு
டயாக வுடித்ததானையராய்க் கே கத்தையும் வாணியும்பிடித்தபு பாவையைச்சே
வித்து முற்படச்சென்றாரென்க.

இங்ஙனஞ்சேவித்தல் மகளிர்க்கியல்பு. (௨௧)

- க. ஆணையாணையகலுமினீரென
வேணுக்கோலின்மிடைந்தவரொற்றலி
ஹையின்மெமதேயெய்மணிக ர்
காணுங்காதலிற்கண்ணெருக்குற்றவே. (கசஉ)
- உ. ண்ணிகோடுபிறந்ததுகாரிகை
வண்ணங்கா எடற்கண்றோவென்றுவைதவர்
விண்ணுமண்ணும்விருந்துசெய்தாலொப்ப
வெண்ணினெண்ணிடமின்றிறெருங்கினார்.

இ வ யிரண்டுமொருதொடர்.

இ ள். காவற்குரியவர்கள் மிடைந்தவரை முற்படவைது அவர் நீங்காமையின் ஆணையே அகன்யினெனக்கூறி ஒற்றுதலால் அவர் விண்ணில்விச்சாதரரும் மண்ணிலுள்ளாரும் எள்ளிடவிடமின்றி செருங்கினார்; காரிகைவண்ணங்காண்டற்கண்றோ, ஆதலான் விசாரித்துப்பார்க்கில் யாமுங் கண்ணிகோடு பிறந்தது வண்ணங்காண்டற் காயிருக்குமெனக்கூறிப், பின்னும் எ ட்கு நீர் விருந்துசெய்தாற்போல இன்று ம் முடைய ஆணையே ஆணையாணையகலுமினெனவு கூறி நகரிலுள்ளார் காதலாற் காணுங் கண்கள் நெருக்குற்ற வென்க.

வேணுக்கோல் - மூங்கிற் பிளிச்சு. சிலசொல்வருவிக்க. (கச௩)

வேறு.

க. இனஞ்சேராவாகியினையாருயிரின்மேலெ ண்ணொள்வான்
புனஞ்சேர்கொடிமுல்லைபூம்பவளத்துப்பு குப்பூத்தபோலும் ..
வனஞ்சேர்து ர்ச்செவ் ரய்வாளெயிறுங் ண்மலரும்வனையலாகக்
கனஞ்சேர்கதிர்முலைபு கண்டார் ாவிட்டுலகங்காணிர்போலும். (சச)

உ. மீன்சேர்குழாமனையமேகலையும்வெம்முலையுங்கூற்றங்கூற்ற
மூன்சேருயிருய்ய கொ டோடிப்போமின் னுரைத்தேமென்று
ரன்சேர் மழகோதைகாரொடர்ந்துவை விடாதரற்றுகின்ற
தேன்சேர்திருவடிமேற்கிண்கிண்பொன்னுவதற்கேதக்கவென்பார். ()

ங. கல்வாய்ப்பெயப்பட்டமலைக்கருங்குழல்கள் ண்டார்நைய
புள்வாய்ப்பெயப்பட்டவொலம்மதுச்செப்போரிணைமெல்லாகமின்ற
புள்வாய்மணிமழலைப்பொற்சிலம்பினிக்கொடியையிள்ளுப்போலும்
கொள்வானுலகுக்கோர்கூற்றின்னாள்மமோகொடியவாதே. (கச௬)

வேறு.

ச. செய்யதாமநாமேற்றிருவேகொலோ
வெய்யநோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ
மையில்வானவர்தம்மகோகொலென்
தையமுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினார்.

இவை காண்குமொருதொடர்.

க. முல்லை இனியாருயிரிடத்தறிவைக்கொள்ள வேண்டித் தம்மனத்தைச்சேரவாய்ப் பவளத்துள்ளே புக்குப் பூத்தபோலுஞ் செவ்வாயும் எயிற்றையுங் கண்மலரையும் பண்ணமுடியாதமுலையையுங் காணுதவர்கள் போலேயிருந்தது முன்பு வீட்டிலகத் தக் கண்டவர்களென்பாரும். இவையிற்றைக்கண்டவர்கள் பின்னே இவையே காண்பார்களென்று கூறினாரென்றமாம். செவ்வாய் பெயர்மாத்தினா.

உ. முலையும் உம்மை - சிறப்பு. கூற்றங்கூற்றம்-வினாவு. ஊன்சேருயிர் மானிடயாக்கை. பூவென்று தேனினஞ்சேருமடி. ஆகவதற்கே ஏகாரம் எதிர்மறை.

கோதைபோல் வாளிடத்தே கட்டுப்பட்டு, முலையும் கூற்றங்கூற்றம் துமதுயிர் ஊன்சேருயிராதவின அதனைப் பிழைக்கக் கொண்டு பாடிப்போங்கள்; எம்மேற்றாழ்வரவனுத்தேமென்று மாறாதரற்றுகின்ற திருவடிமேற் கிண்கணியுமல்குவிண்மேகலையும் பொன்னுவதற்கோ தக்க இவளிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கனவல்லவோவென்பாரும்.

ங. மாலைக்கருங்குழலும் பாடம். பன்மை - ஐம்பாற்பகுதி. விருப்பமாகிய மதுவைநெஞ்சு விலே பெயப்பட்டசெப்பாவது முலை; மதுப்பெய்தசெப்புமாம். மணியாகியநாவால் அன்னத்தின்வாய்போல மழலைவார்த்தைகூறுஞ்சிலம்பு. கொள்வான் உயிராக்கொள்ளுதற்கு.

கேட்பீராக ஆகமின்றசெப்பினையையுங் கன்வாய்மலை வேயப்பட்டகுழல்-னையுங் கண்டார்வருந்தும்படி இக்கொடியையின்றவன்போலேயிருந்தது முன்பு உலகத்திற்குக் கூற்றுவனையின்றவன்; ஒ ஒருத்தி கொடியபடி என்னென்பாருமென்க. பெண்ணுமானுமில்வாறுபெறுதலின் ஒவென்றார்.

ச. டொல் - ஐயம். ஓராரம் - அலை. வெய்ய கொடிய.

இ ள். மன்னர் என்பாரும் என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னுந் திருவோவிச்சாதரியோ மகளோவென்றையுற்றுக்கூறினாரென்க. (கசா)

விண்ணவென்றவன்வெம்முலைப்பூந்தட
மாணைதோய்வதல்லாற்பிறவ்வெல்லுமே
கோணைப்போருட்குளிக் குவமன்மெனின்
மாணநற்றவஞ்செய்குவமென்மரும்.

இ - ள். இவள் முலைத்தடத்தை யாழைவென்று தோய்தனறி ஒருவன் வலிநிற்கொள்ளக்கருதின ஆணையே போற்றுகுளிக் குவம்; இவடானவெல்லின் இவளைப் பெறுதற்கு நல்வினையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவான்பாருமென்க.

ஆணை வஞ்சினம்.

(கசாஅ)

குளிகச்செப்பெனக்கொம்மைமலருமுலை
நலியுமெம்மைபென்பார்நல்லகண்களால்
வலியவாங்கியெய்தாளெம்மைவாழ்கலே
மெலியவாவிவிடுக்குமற்றென்மரும்.

மெலிய - விதாரம்.

இ ன். முலைஎம்மைவருத்தும் இனி வாழ்கலேமென்பாரும் நிரம்பவலித்துக் கண்ணியஅம்பாலேஎம்மைஎய்தான், அதனாற்றேய்தஆவிபோடுன்பாருடன். ()

ஊட்டியன்வருக்கராரடி
நீட்டிமென்மூர்மேவந்துநின்னலங்
காட்டியெம்மைக்கொன்றையெனக்கைதொழு
தோட்டைநெஞ்சினராயுழ்வார்களும்.

இ ன். இயல்பானசிவப்பால் அரக்கூட்டியன்ன நிறத்தோடுபொருதிய அடி நீட்டப்பொறுதனை நீட்டி வந்து நலத்தைக்காட்டி வருத்தினையென்கூறித் தொழுது அறையென்கொள்ளராய் வருந்துவார்களுமென்க. (௧௦)

வேறு.

திங்ண்மதிமுடித்தசேலும்புளமுஞ்சிலையுமுத்துங்
கொஞ்சன்குழலாண்மெல்லாகத்தகோங்கரும்புங்கொழிப்பில்பொன்னு
ம்கை குழியாவரக்கீர்த்தசெந்தளிர்மெய்தோய்த்தபோலு
ம்கமலரடியுந்தாமரையேயாமறியேமண்கேயென்பார்.

பிறையையுடையதொருமதி இல்பொருளுவ ம்திங்கன்மதித்த முகமுமாம். முத்த ஆகத்தவென்னும் பெயர்கள் அவ்வுறுப்புக்களையுணர்த்தும்.

இ ன். குழலானது முத்திடத்தனவாகியகண்ணும் புருவமும் வாயும் எயிறும் சேல்முதலியவற் றையொக்கும்; ஆகத்திடத்தனவாகியமுலையுஞ் சுணங்கும், அரும் பயும் ஒட்டற்றபொன்னையுமொக்கும். அகங்குழியாவாய்த் தளிர் மெய்தோய்த்தவற்றையொக்கும்; ம் யடியுந்தாமராமலரையொக்கும். இவ்வருத்தும்வருத்தமொறுமே இத்தன்மைத்தென்று யாம்அறியாதிருக்கின்றேமென்பாருமென்க.

இவற்றில் ம் ருத்துகின்றது இதுவென்று யாமறியேமென்றுமாம். அணங்கேயென்னுமோரம் தேற்றம். (௧௧)

பொம்மகரம்வாய்போழந்தமுத்தநாளோர்யாப்பிற்பொலிந்தவாறு
மின்மகரங்கூத்தாடிவிலித்திருங்குழைகீழ்விளங்குமாறு
மன்மகரவெல்கொடியான்மால்கொள்ளக் கால்கொண்டமுலையினுளை
யென்னரம்பையென்னுவாறென்பாரிமைக்குங்கணியையோவென்பார்.

மகரம் தன்வாயங்காத்தலிற் றோன்றியமுத்து. மகரம் அசைதலால் ஒளியிசிவிலங்குகிறபடியும், மன் பெரும.

இ - ன். முலையினுளை அரம்பையென்தொழி மாறுபட்டு இம்முத்துவடம் தோட்குடிந்பொலிந்தவாறும், இக்குழை காதிலிலங்குமாறு மென்னென்பாரும் கண்ணி மக்கு மென்பார்க்கு இம்மானிடமகளிர்கண்களோ இக்கண் னென்பாருமென்க.

ஓராம் எதிர்மறை. இப்பூண்கள் கத்தருவாச்செய்தனவாகலின், இவன் செய்வ

மன்றென்று தெளிவித்தவென்றும், ன் இ மயாநிற்கவும் மானிடரில் வீசேடமுன் டென்றுங் கூறினார். இது * வண்டேயி முயே வள்ளி பூவே" என்னுஞ்சூத்திரவீதி.

தோர்வயிரநீருவிக்குன்றிவந்தசெஞ்சுடர்போற்றோலே ன்மன் னீர்வயிரமெண்மருப்பினிலக்கரிற்றிவ்மேனிரைத்தார்பொங்கத் தோர்வயிரந்தோன்றத்தொழுவாரமுதுவை வார்தொரோரோடி யார்வயிரம்விற்றமுடனோக்கியார்கொலோரபெறுவாரென்பார்.

கோட்பாட்டையுடையவயிரம். நீள்வயிரம் ஆகுபெயராற் கொள்க. நிரைத் தார் வாகைத்தார், யாழ்வென்றுசூடுதலின். பொங்க - மிகுத்துக்காட்ட. தோள்வ யிரந்தோன்ற தோள்வவி உலகெங்கும்பரக்க. இவனப்பெறவே எல்லாவாற்றினுந் தோள்வவியுண்டாமென்றார். அது †“திருமகளிவளைச்சேர்ந்தான்” என்னுங் கவி யானுமுணர்க. தொழுவார்க்கிவந்த செஞ்சுடரென்க. அமுதுவைவாரென்றது அவ லம். ‡“இளிவே யிழுவே” என்னுஞ்சூத்திரத்தில், அசைவாவது ப டியதன் ம கெட்டு வேறொருவாராய் வருந்துதலாதலின், இவருமத்தன் மயெய்தி அவலமுற்ற ரென்க. இது தம் அ சலிற் றோன்றிய அவலம். கோடி அநேகர், வாள் தனது செற்றத் தக் கைவிடுத்தற்குக் காரணமானநோக்கி. ஒருவனென்று துணியலாகாமை யிற் பன்மையாற்கூறினார்.

இ ள். மன்னர் குன்றிலே தொழுவார்க்கிவந்தசுடர்போலே இருந்து அமுது வைவாராய்த் தொக்கு ஒரோடியாயிருந்தவர்களிலிம்மடனோக்கியைத் தார்பொங்கத் தோள்வயிரந்தோன்றப்பெறவிருக்கின்ற நல்வினையு டயார்யாரென்பாருமென்க. ()

பைம்பொனியிர்கொடிபாலை வனப்பென்னுந்தளி ராயின்று செம்பொ டமலர்ந்திலையார்க ானென்னுஞ்சீர்மணிவண்டுழலச்சி லெ ி தம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போள்மெல்லவேயொதுங்கியம்பூஞ் செம்பொற்புரிசைய டந்தாள்செந்தாம ரமேற்றிருநொ டொப்பாள்.

வனப்பென்னுந்தளினாயின்று பொன்னைப்பூத்துக் கண்ணென்னும் வண்டுழலும் படி பொன்னாய்வளர்ந்ததோர் கொடியென்றொருபெயர். ஒடி எண்ணெடு.

இ ள். அலர்தாரம்மன்னர் அங்கனங்கூறிப் பின்பு, அவரும் ஒழிந்தோரும் என் மரும் உழல்வார்களும் என்பாருமாகாற்ப; ாடியையும் பாவையையும் திரு வயு மொப்பாள் சிலம்பரற்ற அன்னம்போல நடந்துசென்று புரி ச யச் சேர்ந்தா ளென்க. (சூசு)

பட்டியன்றகண்டத்திவைவளைத்துப்பன்மலர். ன்மாலோரற்றி விட்டகலாச்சார்த்தினிலமெழுகிமெம்மலர்க்குசிதறித்தூம மிட்டிலையேரத்தவிமையார்மடமகள்போலிருந்துநல்யாழ் தொட்டெழீஇப்பண்ணெறிந்தார்கின்னரருமெய்ம்மமந்துசோர்ந்தாரவோற் றற்றம் விட்டலாத. தூமம் - ஆகுபெயர்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ச.

† காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௨௫௨.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், ௫.

இ ள். பல்வண்ணத்தினாயைவனைத்து நாற்றி மெழுஞ்சிதந் அகிலைப்புகைத்து இனையரேத்தாநிற்க; இமைபார் மடமகன்போலேஇருத் து யாழையெடுத்துப்பண்ணையெழுப்பி நரம்பைத்தெறித்தாள்; அப்பொழுது கின்னரருஞ்சோர்ந்தாரென்க.

யாழ்மண்டபத்தேயிருந்து ழைவப்பரிசாரமாகப் பாடுகின்றமை கூறுகின்றார். கண்டத்தினா கண்டமாகியதினா. (௧௫௫)

வேறு.

புலாஞ்சித்தாதுதன்புறம்புதையக்கிளியெனக்கண்
டப்புடெண்மடப்பெடைய ஸ்வந்தாங்க ல்வதனை
யென்புருகுரலழைஇயிருஞ்சிறகர்குலைத்துதிர்த்துத்
தன்பெடையைக்குயிறழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ ள். தாகிலே தன்புறம்புதையலாலே பெடை அதனைக்கண்டு கிளியென்ற ஸ்வந்து அவ்விடத்துநின்றும் போகின்றவதனைத் தன்குரலாலே யழைத்துச் சிறகையசைத்துத் தானை உகிர்த்துக் குயில் பெடையைத் தழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க. (௧௫௬)

தண்காஞ்சித், ரதாடித்தன்னிறங்காரந்ததனைக்
கண்டானுமடப்பெடைகிளியெனப்போய்க்கையகல
து ழேவியிளஞ்சே ழைக்கோடுவிளியயிற்பிறித்
தன்சிறாற்பெடைதழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ ள். தா தயனைத் தன்னிறங்காரந்த சேவலைக்கண்டு அமையாத பெடையெனக்கருகிக் கைவிட்டுநிற்குதலாலே சேவல் இங்கிதமான நோக்கோடே அழைத்தலைப் பல்காணிகழ்த்திப் பெடையைச் சிறகாற்றழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க. (௧௫௭)

குறுத்தாட்குயிற்சேவல்கொழுங்குஞ்சித்தாதாடி
வெறுத்தாங்கே மடப்பெடைவிழைவகன்றுநடப்பதனை
மறுத்தாங்கே சிறகுளாந்துமகிழ் ழானுக்கொளத்தேற்றி
யுறுப்பினுலடிபணியயிறுத்தத் ததிளவேனில்.

இ ள். சேவல் தா தயாடுதலாலே பெடை கிளியென்று அப்பொழுதேவெறுத்து வேட் கரிங்கப்போகின்றதனைப் போக்கைத்தவிர்த்து உளர்ந்து தேற்றித்தலை பால்வணங்கு படி வேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

பங்குணியிலும் சிறிதுவேனில் தோன்றுதலின் இது கூறினார். வேட்கைவனை சின்ற பருவத்தாளாவலின் இது கூறினார். இம்முன்றும் ஒருபொருண்மேல் மூன்றெக்கித் தாழ்மப்பட்ட ஓசைபெற்று வந்த கொச்சகவொருபோகு. ஒருபோகென்பது பண்புத்தொகைப்புறத்தன்மொழி. இது * “சரவின்னாக” என்னுஞ் சூத்திரவதி. இ சூதலோர் முகநிலைமுறிவென்பனவற்றிற் நிலையென்ப இதனை. (௧௫௮)

வேறு.

தனையவிற்புகோதைபாடித்தானமர்ந்திருப்பத்தொழி
வினைமதுக்கண்ணிவினாபதியெனும்பேடிவேற்க

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௪௬௧.

ணிளையவன்பாடவீரரெழால் பகைதொடங்கலன்றேல்
வலையவனெழாவினமைந்தர்பாடுகவ ல்லையென்றான்.

இ ன். கோதை அவைப்பரிசாரத்தைப்பாடி யாழ்வாசித்தற்குச் சமைந்திரா
நிற்க அவடோழியாகிய வீரபதியென்னும்பேடி இளையவன்பாட வீரரெல்லாருமதற்
கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசிக்கத்தொடங்குக அந்நிகையிரா
யின், வலையவனது யாழ்வாசினேபோலே மைந்தர் வலையப் பாடுவீராகிவன்றா
ளென்க.

தொடங்கல் அல்லிற்றுலியங்கோள். *இந்நெயர்க்கிளத்தல் போல. இதற்கு
உத்தரங்கூறலாற்றாது அவளுடனே நகையாடுகின்றான். (ருக)

பேறு.

வேயேதிரண்மென்றோள்வில்கொடும்புருவம்
வாயேவளர்பவாமாந்தளிரேமாமேனி
நோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கருகிருந்தா
ரேயேயிவளொருத்திபேடியோவென்றா
ரெரிமணிப்பூண்மேகலயாற்பேடியோவென்றான்.

இ ன். தோள் வேயே; புருவம் வில்கை; வாய் வளமே. மேனி தளிரே;
இவ இத்தன்மையவாகவும் முலைகண்டிலேம்; இவட்கு முலைசுமத்தல் நோயோவெ
ன்றையுற்று வினையினர்க்கு அருகிருந்தவரும் முலைநாணமையால் என்னே என்னே
இவளொருத்தி பேடியோவென்றையுற்றான் அதுகேட்டுச் சிலர் தத்தையுடன் வந்தா
ளென்று யாங் கேட்டிருந்தபேடி இவளொவென்றாரென்க. (கசு)

பல்கொண்டுபேராதபாசமிவர்கண்
நெல்லிடு ண்டியிருண்ணு கூற்றமென்றெல்லே
கலிடு ண்டிதேவர்முலைகர்த்து தைத்தா
நிலை ண்டபூணினீரென்றெழினிசேர்த்தா
ளிலங்குபொற்கிண்கிணியாணக்கெழினிசேர்த்தாள்.

கொண்டு - கொள்ள. ஒலி - தலைத்தல். “ஒலித்தெங்கு” போல. எல்லே -
வெளியே. கலி - ஆரவாரம்.

இ ன். அவள் அபகேட்டுப் பூணினீர், பிரமனார் படைக்கின்றபொழுதேஇவ
ள் உயிர்ப்பலிபொள்ளுதலாலே தன்கொலைத்தொழிவின் மீளாத காலபாசம்; இவ
டான் எல்லேசென்று உயிரையுண்ணுகூற்றமென்றுகருதி எனக்கு முலை ய ம ற
த்துவைத்தா ரென்றுகூறிப்போய்த் திராய்ச்சேர்த்தாள் அக்கலியையுட்கொண்டு
தத்தையும் நக்கு இருந்தவிடத்தினின்றும் வந்து திராயைச்சேர்த்தாளென்க.

கடாமுங்குருதியும் கால்வீழ்த்தப்பச்சைப்படாமு புலித்தோலுஞ்சாத்தும்பரம
னிடாமுண்ட நெற்றியானெஞ்ஞானுங் கங்கை விடாமுண்டவார்சடையான் வெ
ண்ணிறணிந்தோன் மெய்யுறுநோயிலை வேரூர்பிறப்பில்லை - யயுறுநெஞ்சில்லை
யாகாததொன்றில்லை “எனநான்கடிச்செய்யுள் முடியவும் ஈற்றடி யிரண்டு மிக்கு
வேறுபடவந்த கொச்சகமென்றுகூறி ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபாட்டான் வருவனவும்

* திதாஸ்காப்பியம் சொல்லுகிறாரம், கிளவியாச் ம் கசு.

வந்துழிக்காண்க” என்ற மயின் இக்கவியிரண்டும் ஒரோவொரடிமிக்கு வேறுபட வந்த கொச்சகவொருபோகாம். (௧௬௧)

வேறு.

நுன்கிலகலல்குனெசித்தவெம்முலை
யுண்டுவனுசுப்பெனவுரைப்பி ல்லது
ண்டறிகிலாவிடைக் காமவல்லி பாழ்
கொண்டவர்குழாத்திடைக்கொடியினெ ல்கினள்.

இ - ள். அல்குறுமுலையு பிவட்கு இடையுண்டெனக் கூறுமதுவொழிந்து கட் புலனாகாத இ டையயுகை ய தத்தை யாழையெடுத்துத் தோழியர்குழாத்திடையே கொடியையப்போல ஒதுக்கினாளென்க.

இதனால் திளையருகினின்றும் யாழ்வாசிக்கின்றவிடத்து ஏறப்போகின்றா ளென் றார். கொசித்தமுலை கொக்கினர் நெஞ் சவருத்தினமுலை. (௧௬௨)

பளிர்கொளிமணிச்சுவரெழினிபையவே
கிளிச்சொலி ரினியவர்கீக் க்கண்கினி
யொளிக்குயி றுடவருயிர்கொன்னநொந்
தளித்தவையிரங் சென்றனையினேறினார்.

இ ள். அவள் கிளிச்சொல்லிற்காட்டில் இனியசொல்லையுடையார் பளிங்கா கிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவரம் நயவீழ்த்த தினை பயநீக்காகிற்க கண்கினி இன்று ஆடவருயிரெல்லாம்போமென்றுநொந்து அருள்பண்ணி அவயிர ங்க நடந்துசென்று அணையிலே யேறினாளென்க. (௧௬௩)

உறை முத்திலங்குவாளுடற்று கண்ணினுண்
மறையொளிமணிச்சுவரிடையிட்டித்தலை
யிறை வறையாழ்தழீஇயிருப்பவத்தலைக்
றைகெழுவேலினார்கண்ணிதித்தவே.

இ ள். ண்ணினுள் தண்ணைமறைத்தற்குச் சமைத்த பளிக்குச்சுவரை நடுவே யிட்டு னைதயா முக்கையாலேதழீஇ ள்ளேயிருப்ப அவனைக்கண்டு புறத்திருந்த வேலினார்கண்ணி காமத்தியாற்றித் தனென்க.

பளிங்கிற்கு இரண்டுபுறத்தோருந் தோன்றுவர். இ ற ஆகுபெயர். ‘பதுமம் வீரஞ் சிங்கம் பிரமரம் பாது விலக்கண மஞ்சாறு மண்டிதம் விதியுறு பங்கோற் பவஞ்சுகமண்டித லேலார் விரும்பு மெய்யாசனமே;’ இவ்வொன்பதினும்இவள் பதுமாசனத்தேயிருந்தாள். “நேரிருந்து காலடிக்கண் மாற்றிக் குகிமேலாப் பாரிருத் தல் பத்மாசனம்.” * ‘ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தி நன்பா லமைந்த விருக்கையன்’ என்றார் பிறரும். (௧௬௪)

சிலைத்தொழிற்சிறுதுததெற ப்வப்பாவைபோற்
கலைத்தொழில்படெழீஇப்பாடினாள் னிந்
திலைப்பொழில்சூரங்கினவீன்றதாண்டளிர்
நிலத்திடைப்பறை மெய்ம்மறந்துவீழ்தேவ.

* சிலப்பதிகாரம், ௫ னிற்காதை.

ஏறிட் விற்போலு நுதல். தெய்வத்தாற்செய்த டொல்லிப்பாவை. “பூதம்புணர்ந்த புதிதியல் பா வ’ என்றார்பிறரும். கலைத்தொழிலாவன: * ‘பண்ணல்பரிட் டணையாராய்த றைவரல்-கண்ணிய செலவுவினையாட்டுக் கையூழ்-நண்ணிய குறும்போக்கு’ என்றவெட்டும். பண்ணல் பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இணைகளை பகை நட்பானரம்பு ள் பெயருந் தன்மைமாத்திரையறிந்து வக்குதல். பரிவட்டினை - அவ்வீக்கினரம் ப அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரி து. அநுகருதியேற்றுதல் தவரல். ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல், செலவு. பாடநினைத்த ண்ணத்திற்சந்தத்தையெதில், வினையாட்டு. வண்ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இ பமாகப்பாடுதல் கையூழ். குடகச்செலவுந்துள்ளற்செலவும் பாடுதல் குறும்போக்கு.

இ ள். சிறுநுதல் பா வபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்பப் பாடினாக பொழில் உருகவினைந்தன தூண்டளி ராயின்றன கின்னரமிதுனங் ள் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தனவென்க. (ககக)

கரு கொடிப்புருவமேறாகயனெடு ண்ணுமாடா
வரு கடிமிடறும்விம்மாதணிமணியெயிறுந்துதோன்று
விருங்கடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்தவன்பாடினோ
நரம்பொடுவீணாநாவினவின்றதோவென்றுரைந்தார்.

கொடி ஒழுங்கு. கடி வீளக்கம்.

இ ள். அரசர்முதலாயினார் புருவமெறா கண்ணும்ஆடா மிடறும் வீங்காது எயிறுந்தோன்று ஆதலான் இவள்வாய்திறந்து பாடினோர் அன்றி யாழ்தான் தனக்குரிய நரம்போடே சார்ரவீணக்குரிய நாவாலும்பாடிற்றோவென்று வருந்தினுரென்க.

இது பதினொருவ கயிலும் உள்ளாளப்பாட்டு. பாடுங்கால் இ ட பி லை ய இயக்கமுதுத்து மூலாதாரமுதல் பிரமா திரமளவு மியக் மாக்கி வெத்தொழில் வரப் பாடுதலென்றற்க: ‘உள்ளாளம் விந்துவுட னாத மொலியுருட்டுத் தள்ளாத தூக்குத்த றுன்படுத்தன் மெள்ளக்-கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குழல-மொருபதின்மே லொ றென்றுரை’ கண்ணிமையா கண்டந் தடியா கொடிற் சயா பண்ணளவும் வாய்தோன்று பற்றெரியா வெண்ணிவி வ கள்ளார் நறுத்தெரியற்கைதவகே கந்தருவ ருள்ளாளப் பாட லுணர். (ககக)

வேறு.

இசைத்திறத்தந் கனையனையநீர் மயார்
வசைத்திறமிலாதவரவான்பொன்யாழெழீஇ
வி சத்தவர்பாடலின்வெருவிப்புள்ளொலா
மசிப்பபோன்றிருவிசம்ப டந்தவெ ட்பவே.

இ ள். முன் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தபுள்ளெல்லாம் காமனையொத்த நீராராகிய வசையிலாதோர் யாழுவாசித்து உச்சத்தேபாடுதலின் அதற்குவெருவி அவரைச் சிரிப்பனபோல விசம் பச்சேர்ந்தனவென்க.

அசிப்ப வடசொற்றிரிபு.

(ககக)

மாதர்யாழ்த வாவந்தமைந்தர்னைக்
கீதத்தான்மீண்டனகேள்விக்கின்னரம்
போதரப்பாடினாள்புகுந்தபோயின
தாதல்தாரினூர்தாங்கல்பாடயே.

இ ள். மாதர் யாழைவாசித்தலாலே வந்த அறிவையு டய கின்னரம் மைந்
தர் யாழ்வாசினையாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்து புகுதும்படி கண்டத்
தாற்பாடினாள் அப்பொழுது புகுந்தன தாரினூர் தாம் கண்டத்தாற்பாட மீண்டும்
அ வ போயினவென்க. (கஅஅ)

சுரும்பெழுந்திரு துணுந்தொங்கல்வார்குழ
லரும்பெறலவட்கிணையரசர்தோற்றபி
னரம்புறுதெள்விளி வின்றநான்மறை
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினூர்.

‘ எழுந்திருந் துண்ணு நறுந்தா தூதும், தம்பிகையாடு வட்டிற்றோன்றும் ’ என்
றூர்பிறரும். வரம் வேண்டுவகோடல்.

இ ள். குழலையுடைய பெறுதற்கரியவட்கு அரசர் இசை யத் தோற்றப்பின்பு
நர போடுசேர் த பாட்டிலே பயின்ற அந்தனர் வாசித்தலைப் பொருந்தினாரெ ன்க.

சுரு பெறி திருந்தென்றும் பாடம். (கஅக)

திருமலர் கமலத்தங் ட்டேனினமுர ல்வதொப்ப
விரிமலர் கோதைபாடவெழா ல் வை விரர்தோற்று
ரெரிமலர்ப்பவளச்செவ்வாயின்னரம்புாரமைந்தர்
புரிநரம்பிசைசொ ள்பாடலுடைந்தனர்பொன்னாட்டே .

இ ள். கோதை தாம ாப்பூவிலே தேனினம் பாடுந்தன்மையை யொப்பக்
ண்டத்தாற்பாட அந்தனர் அதற்கேற்ப யாழைவாசித்தலைத் தோற்றார்; முருக்கிதழ்
போலுஞ் செவ்வாயினையுடையான் நரம்பைத்தடவ மைந்தர் அந்நரம்பினிசை யக்
கொண்ட கண்டப்பாடலை அ ட்குத்தோற்றாரென்க.

* ‘ அந்த னுளர்க் கரசு வனாவின்றே. என்றதனால் வீரரென்றார். (கஅ௦)

வாலரக்கெறிந்தகாந்தண்மணியரும்பனையவாகிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோ ல்குவிவிரன்மடத் தைவீணை
நூல்பொரப்புகுந்ததுண்ணூல்வணிகருந்தொலைந்துமாதோ
ரல்பொரக்கரிந்தகாமர்பங்கயப்பழனமொத்தார்

இ - ள். நரம்பைத் த வுதலாலே அரத்தழும்பின அரும் பயனையவர்கிச் சிவந்த
வீரனையுடைய மடத்தைக்கு யாழை இசைநூலோடே வாசிக்கத்தொடங்கின பூணு
நூலையுடையவணிகருத்தோற்றுக் கரிந்ததாமரைப் பழனத்தையொத்தாரென்க. (கஅ௧)

தேனுயர்மகரவீணைத்திஞ்சுவையிவனை வெல்வான்
வானுயர்மதுவைவாட்டுமவார்கிலைய ங்கனாகு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அஉ.

மூனுயர்துதிக்கொள்வேலிரொழியினிங்கி லையென்றான்
ரனுயரலன் னாமலைக் கட்டியங்காரனன்றே.

தேனின்மிக்கவார்கிலே.

இ - ள். சுட்டியங்காரன் இவனைத் தசைமிக்க முனைகொண்டவேலினீர், மகர
யாழின் இனிமையெவல்வான் வானிலுள்ளாரது அநிலைவக்கெடுக்கும் காமனாயி
ருக்கும்; இவ்வுலகினில்லையல்லோ ஆதலின் இவ்வியாழ்வாசனை இனி ஒழிவதாக
வென்றனென்க. (கஎஉ)

க. மறுமுயற்கிவந்தவேகமாசுணமடையப்பட்ட
நிறைமதிபோன் றுமன்னரொளிகுறைந்துருகிறைய
வறுபகல்கழிந்தபின்னையந்ந ரக்காதிநாயகன்
சிறுவனோர்சிங்கவேற்றைசீவகசாமியென்பான். (கஎ.)

உ. தம்பியுந்தோழன்மாருந்த னுமற்றெனணிச்சூழ்ந்து
வெம்பியவினைப்போருட்செல்குவம்யாழும்பின்னே
தும்பறப்புத்திசேனசொல்லிதுராவற்கென்னக்
கந்துகற்க வனுஞ்சொன்னவனிதுவிளம்பினுனே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். முயலேக்காத்தற்பொருட் ஈகத் தன்னித் தீதே மறுபுரந்த நிறைமதி
தன்னை அடையப்பட்ட மாசுணத்தினது வேகத்தாலே ஒளிகு றயு மாறுபோன்று
மன்னர் ஒளிகுறைந்துநையாநிற் - ஆறுநாள்சென்றபின்பு நாய்கன்சிறுவன் ஏற்றை
சீவகசாமியென்பான் அவன் தானுந் தம்பியுந் தோழன்மாருமாகவிருந்து அரசர் முத
லாயினார் சூழ்ந்து மாறுபட்டயாழ்ப்போரிலே இத்திரள்குவதற்குமுன்னே யாமுஞ்
செல்வேமென்றெண்ணி இக்காரியத்தைப் புத்திசேனனே, நீசென்று கன்னியிடத்து
வேட்கையாற்செல்கின்றனல்லன்; கல்வீதோற்றுவித்தற்குச் செல்கின்றனென்று
கொள்ளும்படி ராவற்குக் கூறென்றுகூறக் கந்துகனுக்குப் புத்திசேனனுங் கூறினா
ருக, கந்துகன் இவ்வார்த்தையைக் கூறினனென்க.

அதுமேற் கூறுகின்றார். ஆறுநாள் ஈருரடி. தம்பந - சம்பந. (கஎச)

“ஐயன்” முதல் “இன்னன்” என்னுமளவுமொருதொடர்.

க. ஐயனுக்கமைந்தநீராரறுபத்துநால்வரம்பொன்
வையகத்தமிர்தமன்னர்வாக் மைபாவையொப்பா
ரெய்தி பவிளமைமிக்காரியைந்தனரென்றுபின்னுந்
கையமைசிலையினும்குக்கந்துகனிதுவுந்கூறும். (கஎரு)

உ. மறைவல்லாற்றுகாக்கும்போழ்திற்கோயிலுணின் றுமாலப்
பிறைவெல்லுதுதவினோர்பெண்கொடிலந்துகர்த
லுறைசெலக்கிப்பைந்தாளொண்மணிக்குவளைநீட்ட
நறைவெல்லுநாகமாலேநோக்கொடுபூக்கொண்டானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அறுபத்துநால்வரென்றது கலைகளை. வாக்கு திருத்தம். சிலையினான் சீவகன். இதுவுங்கூறும் - உலகம் இவன் மிகுதிப்பாடுகூறும். உம்மை சிறப்பு. மிகுதியா வது உலகமேத்துதலானுங் கல்லேந்தி நீக்குதலானு நி ராமீட்ட ானு முளதாய மிகுதி. இதற்குக் கட்டியங்காரன் பொருததே குறையென்றான். இது மேமே 'வில ந் ல்' என்னுங் கவிமுதலியவற்றிற்காண்க. முதலினுளாகிய பெண்கொடி. மாலை யென்றதற்கேற்ப ந நகூறினார். ஓக்கு - ஓக்கேனோக்கம்.

இ ள். இன்பத்தா் அமுதன்னராய் நீங்கலாகா மயிற் கொல்லியம்பாவை யன்னராய் மூப்பிலாதாராப மந்தரீரார் அறுபத்தநால்வரையனுக்கு முன்பேயியை ந்தாராதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேற்றக்குக் குறையிலையென்றுவிளம்பினான்; விளம்பிப் பின்னு் கந்து ன் சிலையினனுக்கு ஆண்டுச்சேற்றகு உலகங்கூறுமிகுதியாற் சிறிது கு ருயுண்டென்று ம நவல்லாற்குக் கூறுகின்றகாலத்தே கோயிலினி்று் ஒரு பெண்கொடிவந்து கூந்தலாகிய ுற ய அகலநக்கித் தாளினையுள ய மணிபோலு ங்குவனையைநீட்ட அதனை மயிரிலே வைத்த பூவென்றிகழாதே இவனை வரவிட்ட நாகமாலை குறிப்பாலே ஒருகாரிய முண்டென்று கருதிப் பூ வக் கக்கொண்டா னென்க.

என்றின்பதிரண்டிதது. கூட்டுக.

(கஎச)

. 'வலவேணைக்கராய் ன்றேர்ந்துபூ' குவணப்போதி னல்லியுட்கிடத்தே ாலேதாதுசலா யாதல் சொல்லுமென்றாய்ந்துகொண்டுதுகிலி ணக்குடே ராக்கி 'வல்லிதிற்சுவாகைகற்றியோலை யவாசிக்கின்றான். (எஎ)

உ. நம்பனைநகரினீக்கிச்சேமத்தால்வைக்கதீயுட் செம்பொன்போற்பெரிதுஞ்சேந்துசெகுத்திலுற்றுநின்றான் வெம்பினன்காரியுண்டிக்கடவுரிற் னன்றுவேந்த னிம்பரின்றெனக்குச்சொன்னானிதுபட்டதழகொன்றார். ()

ங. ஓலை யயவட்குநீட்டியொண்மணி குழையுமுத்து மாலையும்படுசொலொற்றிவம்மெனமறைய ல்கி வேலைநெய்ப்பெய்ததிங்கள்விரவியபெயரிற்றகு மேலை ாட்பட்டதொன்றுவிளம்புவல்கேளிதென்றார். (எக)

இ வழுன்றுமொருதொடர்.

இ ள். அப்பூவைவாங்கினநாய்கன் நாகமாலை குறிப்பை விசாரித்தப் பின்பு குவணப்போதினது தான்தானே தனதல்லியுட்கிட் ந்த ஓலையைச் சுற்றிவாசித்தற்குச் சலான யாதலச் சொல்லாநின்றதென் றாராய்ந்துகொண்டு துகிலி கக் கணக் ாலெ முகின் எழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகியசலாகையிலே வரி ஏற்றிழிவு படாதபடி சுற்றி ஓலையைவாசிக்கின்றவன் வேந்தன் தீயுட்பொன்போலவெம்பினான்; அங் னம் வெம்பி நஞ் சயுண்ட க வுள்போல எரிந்து இன்று இப்பொழுதெனக்குச் சொல்லுவதுஞ் செய்தானாதலாற் செகுத்திலுற்றேநின்றான். இனி நம்பனை நகரினின்றும் போக்கி ஒருசேமத்திடத்தே வக்கவென்று வாசித்தானென்க.

வாசிக்கின்றான் - பெயர். சேமத்தால் - உருபுமயக்கம். காரி - நஞ்சு. இக்க வியில் "இதுபட்ட தடிகளென்றான்" என்னுமிடத்து "அடிகளென்றான்" என்பதனை

மேலேநாட்பட்டதொன்று விளம்புலவழிகளென்றானே அதனோடு கூடடி ஒல கொ ளுவந்தவன் வார்த்தையாக்குக. “கேள்நென்றான் என்பதனை அது கேட்ட கந்து ன் திங் ள்விரவியபெயரினார்கு இவள்கூறுகின்ற விதனை நீ கேளென்றானை. “இன்னன்” என்னுங்கவியிற் சூழ்ச்சிதன்னுளானென்பதன்மன்னே இது பட்டதென்றானென்று ஒலகொண்டுவந்தவன் கந்துகன் சி ரப்பறமாகப் புத்திசேன னு”குச்செய்திகூறினார்க்கிமுடித்து ‘ஒலையை’ என்னுங்கவியின் ‘ம நயநல்கி எ’ பதள ராக அதன்பின்னே கூட்டிப் “படையமைத்தெழுமின்” என்பதனை அதன் பின்னேகூட்டிக. ‘என்றான்’ இரண்டிடத்துங்கூட்டிக. இம்மனங்கூறுது இதுப ட்டதடி ள்’ ன்று ந்துகனுக்கவன்கூற அவன்புத்திசேனனுக்குக் கூறினெ ன்றுகூறிற் புதல்வன் செய்தியைத் தந்தைகூறு முறையாங்கூறுதுஇடக் ர்முதலி யகூற்றாங்கூறினாகத் தேவர்கூறுரென்றுணர்க. வேலைபோல நெய்யை யோமம் பண்ணிய. திங் ள் மதி. மதியெனவே புத்திசேனனும். ‘தீத்தின்னெ கையார்’ என் றது வே. யையுணர்த்தினுற்போல. (சஎக)

டியரங் ணிந்துமுதூர்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப

டயறிபுல ரீண்டிநாட நயந்துகாண்பான்

கு டயுடை யவனொடெண்ணிச்சீவ ற் டொணர்மினென்னத் தொடையல்குழுவேலினுந்தோழருங்காணச்சென்றார்.

கடி விளக் ம் விளக்கமாவது ஏழுகோலக் த்தினையும் என்னோ ள் நீளத்தினையு, ஒருகோல் குறட்டியரத்தினையும், வாய்தலிரண்டினையு மு டத்தாதல். அணி”து பார்ப்பனப்பூதமுதலிய நால்வ கப்பூதங்களையும் ‘ஒழிந்தவற்றையுமியற்றி. ‘கூறிய மரபிற் குறியொடு பு ர்த்த வாடுநர்க் கியற்று மரங்கி னெற்றிமி ிச வழுவில் பூத ா”கு மு ர்ப்பட வெழுதினரியற்ற வியல்புணர்ந்தோரே.’ நடையறிபுலவராவார் இ லாகிரிய ம் ஆடலாகிரியனும், யாழாகிரியனும், இசையாகிரியனு” குழலோ னும் த ணு மமுதல்வனுமுதலாயினார். ன் டி இவர்தன்மையுணர்ப்பிற் பெருகும். “கூத்தின் வ கயு” குறைவற கோ”கி னேத்து வகையா னிருவகைப் படுமே.” “அ வதா” சாந்திக் கூத்தே வீரோதக் கூத்தென் றாய்ந்தாறு வகுத்தன னகத்தி ய” றானே சாந்திக் கூத்தே தலைவ னின். - மேந்தியின் முடிய வீரிரு நடம வ சொக் மெய்யே யவிய நாடக மென்றிப்பாற்”டு மென்மனார் புலவர்.” சொக்கமா வது சுத்தகிருத்தம்” அது நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது தேசி, வடுகு சி”களம்” இவைமெய்த்தொழிற் கூத்தாதலிற் காரணப்பெயர்; சாத்துவகம், இராசதம் தாமதமென்னு மகச்சுவைபற்றியாடுதலின் அகமார்க்கமெனப்படும; ‘அக த்தொழிற் சுவையா னகமெனப் படுமே.” அவியமாவது கதைதழுவாதே பாட்டுக்க ளின் பொருடொன்றக் கை காட்டி யவியப்பது. நாடகமாவது கதைதழுவவருங் கூத்து. ஈண்டுக் காண்கின்ற அது நாடகம்.

இ ள். மூதூரில் நடை யறிபுலவர் கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப ஈண்டி. நா”க் காண்டற்கு அரங்கையணிந்து அரசனோடு ண்ணுதலாலே சீவகற் டொணர்மினென்ன வேலினுந் தோழரு” காணச்சென்றாரென்று ஒலகொண்டுவந்தவன் புத்திசேனனு க்குச்செய்திகூ றுகின்றானென்க.

இதுமுதல் ஓலைகொண்டவந்தவன் கூற்று. * “செலவ்னும்” என் ம் பொதுவிதி
பாற் சென்றாரென்றார். (கஅ0)

நிலமறிந்தணிகவையன்சீவ னெறியினென்ன
நலதுதற்பட்டங்கட்டிநன முடிக்கோதைகுட்டி
யலர்முலைக்குருதிச்சாந்துமாரமும்புணுஞ்சேர்த்தி
குலவியகுருதிப்பட்டிற் லை லங் டொருத்தியிட்டான்.

ள். நடையற்புலவர் ஐயனாகியசீவ ன் தூனெறியால் அணிவாயாகவெ
க்கூற அவனு டடிச் சூட்டிச் சேர்த்திச் செம்பட்டோடே லையினலத் தப்
பொருத்தியிட்டானென்க.

வ ர்கின்றமுலையெனவே பன்னிரண்டாமாண்டாயிற்று. வட்டணையுந்துசியு
மண்டலமும் பண்ணமைய வெட்டுடனீரிரண்டான் டெய்தியபின் கட்டளைய
தீதக் குறிப்பு மலங் ார முங்கிரைச் சோதித் தரங்கேழச் சூழ். குருதிச்சாந்து
குங்குமச்சாந்து. (கஅ1)

திரு நிலேசொரிந்துமின்னுங்குண்டலஞ்செம்பொனேலை
யுருவுணைமதியமன் டொளிமு ள்சுடரவார்கிப்
பரியகஞ்சி ம்புசெம்பொற்கி எகினிபாதஞ்சேர்த்தி
யரி வையயரம் பாண ணிந்த னைங்கனன்து.

இ-ள். அ ங்கனன்துன் குண்டலத் தயுமோலை யு நி றமதிபோலு
முகம் விளங்கும்படி யாக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தேசேர்த்தி அரம் ப
நாண அரி வையயணிந்தானென்க.

ஆக்குதல் ச மத்தல். இவனைத்தீண்டவும் வேட்கைகிகழாமையின் அ ங்க
னென்றார். ‘சிலவான்போலுஞ் செறிவினான்’ என்றார் பிறரு. அவன்தீண்
தெவிற் ற னக்குவேட்கைகிகழவும் அவற்கு வேட் கைகிழாமை ன் டு இவரு ன் இனிக்
கூத்தினான் இவனைப்பணிப்பேமென்று கொண்டு ஆடுகின்றனாம். ஈண்டு இவட்டு
டே யின்றேல் ஆட ர்மனங்கள்’ என்னு வியிற் றேழியை விட்டாளென்
ற் பொருத்தாதா. இதனே இவள் நடி கின்ற நாடகம் ஒருவன்மேலே ஒருத்தி
டே யுற்றதோர் தயேயாம். (அஉ)

தோற்பொலிமுழவும்யாழுந்துளைபயி ளுமுழுவமேங் க்
ாற் றொசிகொம்புபோ ளப்போந்து கத்தலங் ள்காட்டி
மேற்படவெருவிநோக்கித்தானே யவிட்டிட்டொல்கித்[லாம்
தோற்றினா மு ள்செய்கோலந்துளக்கினுண்மனத்தையெல்

மார்ச்சுனைமுதலியவு முளதாய் இடக்கணினியாய் வலக்கண்குரலாய் நடப்பது
தோலியற் கருவியாகும்’ என்ற ஓ சுயமு டத்தாய், கஞ்சத்தாற் செய்த தென்பது
தோன்றப் பொலிதல்கூறினர். கருங்காலி செங்காலி வேம்புபலாக் கஞ்ச நெருங்
கிய சீர் குராமண்ணம் பொருந்தவே யூனமிலவா யுயர் நிலத்திற் றேன்றிலா
மானி விழிமடவாய்வைப்பு.” துண்பயில்குழல் துணியிடத்தே ராச்சியமும்யாழ்
பாடலுங்கண் ப்பா ழும்பயிலப்பட் முதல் வங்கியமும்வழிவங்கியமும். ‘ஒ’கிய

மூங்கி லுயர்ச் சது வெண்கலமும் பாங்குடைச்செங் காலி கருங்காலி பூங்குழலாய்
 ன்ண னுவந்த முக்கிவக ளாமென்றார் மண்முழுது தூலுணர்ந்தோர் மற்று,
 ரக்-இ வழுன்று கூடியிசைப்ப, இவை ஆமந்திரிகையாம். “குழ்வழி ாழெ
 ழிஇத்தண்ணுமைப் பின்னர் முழுவியம்பலாமந்திரிகை.” போந்து வலக் ார்முன்
 மிதித்தேறி லத்துணைச் சேர்ந்து, கைத்தலங்காட்டுதல்-கமல ர்த்தனை. மேற்பட
 வெருவினோக்கி தெய்வத்தைநோக்குதலின் மேலேயெழுவருவிப்பார்த்து. தானை
 கரந்துவரலெழினி. ‘வழுவில் கேள்வி நன்னு லுணர்ந்தோர் பின்னி தானே மூன்
 றென மொழிப.” “அவைதாம் ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியு” ரந்து
 வரலெழினியு மெனமுவகையே;’ இராசதானியிலும் அரங்கிலும் ாலம மத்து
 ருமிடத்திலு மிட் தினா ன். முகஞ்செய் கோலம் கூத்திற்கு முகமாகிய தோற்றம்.
 இ ன். முழவுமுதலியனவேங்கக் கொம்புபோலப்போந்து விட்டிட்டுக் ாட்டி
 ேரக் ஒலிக்க கோலத்தே தோற்றினான்; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மனத்தையெல்
 லாந் துளக்கினுள்ளன்க. (கஅக)

தெண்மட்டுத்து லைமாலேதேனெடுதுளிப்பத்திங்க
 ஞ் ணட்டகுவினோபோலுமுருவ் ண்வெருவியாட
 வி எவிட்டுக் டவுள்வீழதுட் கினபுரு நெஞ்சம்
 பண்விட்டதிருந்து ானும்பன்மணிக்கழ ினாக்கே.

ஆடுகின்றவி சயாலே மாலே மதுத்துவலையைத் தேனினத்தோடேதுளிப்ப. திங்
 களோடே நடப்பபண்ணினருவனை.

இ ன். துளிப்பக் கண் நடிப்பிற்கேற்பப்பிறழ்ந்தாடீ அதற்கேற்பப் புருவ
 ம சந்தன அப்பொழுது இருந்துகாண்பார்க்கு நெஞ்ச நிலகுலைத்தென்க. (கஅச)

செங்கதிர்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்சிலம்ப ானை,
 பொங்கப்பொ ானேலைவட்டம்பொழிந்துயின்னுருப்பப்போ
 குங்குமச்சாஃதுவேய்ந்துகுண்டலந்திருவில்லீச [ர்த்த
 வங்கதிராரமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றான்.

இ ன். அரிவை சிலம்புமுடியினசிலம்ப ானையையையா வெழுந்துநிற்ப
 ஒலை மின்னே வட்ட மாகச் சொரிந் கிண்கிண்குண்டலம் மேனியைமறைத்த சாத்தைத்
 தீண்டிவீச ஆர் மின்ன ஆடாநின்றனளென்க. (கஅரு)

மருங்குலுமொன்றுதா பக்குமொருமகளாதலோர்ந்து
 மிரும்பினாலியனறநெஞ்சத்திவர்களோவிரு துகா
 வரங்கின்மேலிவளைத்தத்தாய்கொடே ாயத்தியன்றேற்
 கரும்புசூழ் ண்ணிகுட்டியவர்கொலோ யவர்கொல்லீர்.

இ ன். இ டயுமொன்றே வேறு சேமவீடையுமில்லை இதுமுரிந்தாற் றாய்க்
 குமொருபின்னயுமே வேறில்லை அதனையறிந்தும் அருளின்குருக இரும்பாற் செய்த
 நெஞ்சினயு டய இக்கொடியோரிருந்து காண்க இவரிது முழவுபோகக் காண்ட
 றிந்தும் அரங்கின்மேல் இ னை விட்ட தாய் கொடியளோ? அன்றாயிற் கண்ணிகுட்டி
 யவர் கொடியரோ? இருவரினுங் கொடியவரைக் கூறிக்கண்ணீரென்பாருமென்க.

இவர்களோ, ஓ இரக்கக்குறிப்ப.

(கஅசு)

வேறு.

அகிலார்புகையலாற்சாந்தனியாள் பூச்சாரச்செல்லாரசெல்லிற்
பலேபை வளர்த்தபாவைசிறுதுசுப்பொன்றுண்டேபாவ
மிகலேந்திமுலைமேற்சாந்தெழுதிமுத்தணிந்துபூவுஞ்சூட்ட
முகிலேந்துமின்மருங்குன்மொய்குழற்றியிது ண்டிமுள்ளேபாவம்.

உண்டே, ஏகாரம் எதிர்மறை. ஒருபாவமிருந்தபடி.

இ ள். இவள்அகிற்புகையணிதலன்றிச் சந்தனமுமணியாள் பூவின் அருஞ்செல்லாள் சென்றாளாயின் அதனைத்தாங்குத்தொழு முலையாகிய ப க ய வெளியாகச் சுமந்துவளர்த்த துசுப்பென்பதொன்று பாவைக்கில்லை இத்தன்மையறித் தும் இவடாயானவர் இடையுடனே மாறுபடுதலேமேற் றொண்டமுலைமேலே எழுதி அணிந்து சூட்ட இதினைக்கண்டு யிருடனையிருந்தாள் என்க . ஈதொருபாவ மிருந்தபடி எ ன் னென்பாருமென்க. (கஅஎ)

தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்திரடா ன்
டா தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மே லைத்தாமவரங்கின்மேற்றாதார்முல்லைப்
பூந்தாம டொம்பாட ண்டாரெல்லாம்புனமயிலேயன்னமேபொன்ன டொ
யா தாம ராம ளேயல்லளாயினமரம் ளென்பாருமாயினாரே [ம்பே

பூமலைதாம், பவளத்தாமந்தாம், பொற்றாமந்தாம் மணித்தாமந்தாமென்று
டார் கூறும்படி அவ்விடத்தேபொருந்திய மேகலை யபு டய தாமமென்று தோரிய
மட் தயர்க்கு வெளிப்ப டயாக்கி அவர்களை யு டய அரங்கின்மே டொம்பு
போ வான் ஐடவென்க. தோரியமடந் தயர் ஒத்துப்பாடுவார்.

இ ள். மயிலேயாம், அன் மேயாம் பொன்னங்கொம்பேயாம், திரு ளை
ராம் அல்லளாகிற் றேவார்ம ளேயாமென்பாருமென்க.

ன்பாருமென்பதனை முன்னும்பின்னு் கூட்டுக. ஆயினாரெ ப்தனை டெய்
பருகி ன்னு கவியிற் பின்பே கூட்டுக. முல்லை ற்பிற்குச் சூட்டிற்று. தானு
டமுல்லைவெல்லாம்” என்பமேலு. இனிஇ வயேமாலெ ன்று க டார் லி க்
கும்படி பூமலைமுதலியதாழ்ந்த தாமவர கின்மே மே லை யபு முல்லைத் தாமத்
தயமு டய டொம்புபோல்வாளாவென்றுமாம். (கஅஅ)

டொடிய ர்குளிர்புத்தத்தஞ்சூட்டிவைத்தார்கொலவானேகுங்குமச்சேரா
ட்டினார் எடிசார்ந்துவாழ்வாராயம்முலைகடாமே யழித்திடுமேற்றாமேய
ழித்திடு வென் றெடியாதமாத்திரையாலுண்டேதுசுப்பிரு து காண்பாரு
முள ளேசெங்க, ணெடியானமகன்சிலையுமம்புமவைத்த நிழனமதியோவாண்
மு மோநோக்கிக்காணீர்.

இ ள். நம்மைக்கொல்லுவதற்கே சூட்டுவதுஞ்செய்தார் ஆட்டு துஞ்செய்தா
ராதலாற் கொடியராயிருந்தார்; என்னுந் தக்காற்கீழ்வாழ்வார் சிலரை உ ன் தாமே
யழிக்குமாயின் அம்முலைகளுந்தாமே நம்மையழிக் வமையுமென்று கருதித் தான்றறி

யாதமாத்தி யாயலே இ டயுமுன் ன்னுமளவாயிருத்தது, இப்பாத த்தைக் கண்டு வத்தம் இருந்தகாண்பாருமுளராயிருந்தாரென்பாரும் காமனதுவில்லுமம்பு வத்ததொரு தியோ. முகமோ. நோக்கிக்காணீரென்பாருமென்க. (கஅ)

பெய்பருகிநீண்டவிருட்கற்றைபோலும் முழற்கற்றை ண்டிநிறை வ் குவார் மைபருகிநீண்டமெதர்த்தவுண்கண்வாளேறுபெற்று நவார் மாநா த் தின பைபருகும் குல்லையம்பற்றிப் பதனமைத்தபாவைநிருத்தோர்க்கி மெய்யுருகிக் ண்ணுருகி நெஞ்சருகிக்காம பெயில்வெண்ணெய்ப்பா போன்மெலிகின்றோ.

கற்றை பாரம். கண்ணகியவாளேறு. படத்தின்றன்மை யக் கைக் கொ ண்மல்குல். கூத்திற் றுளவறுதியைத் தொடங்கிக் காலமைத்தகூத்து. கண்ணுரு தல் நாவார்தல். மெலிதல் உடம்புதுணுகுதல். (கக0)

பேறு

ஆட ர்ம் ன் னென்னுமரங்கின்மேலாங் மாலை
பாடியுணமுறுவலென்னுந்தோழியையையன்காண
வோடரிநெடு ணென்னுமோலை யயெழுதிவிட்டார்
பாடிய பாறுநோயுமுதைத்துவார்கொடியுணுளே.

கொடியுணர் சுட்டி.

இ ள். அநங்கமோலை மனமென்னுமரங்கின்மேலையாடியுணர்; ஆடிய ன் த் மேனி பாடி ாறு ன் நோயுமு ாத்து ண் ண்னுமோலையை பெழுதி அதனை முறு பெ ண் னுத் தோழி யிடு கொடுத்துச்சீவனைக் காப்போ விட்டாடு .

தன் கூத்தினால் அற்கு வேட் கங்கிழ்ந்ததோவென்றறிதற்கு நோக்குகின்ற வன் தான்றறித்த கொவான நோக்கின ம ய உரு மாக் கூறினார். அதனை அவன்கொள்ளா மகண்டு நாடகமகளாதவிற் றன் ண் ஞ்சுவருந்தாதபடி அதனைத் தேற்றுகின்றாளா மேலிற்கவிகூறுகின்றார். மாதவி *மோலைவாராய் ராயிழ் ாலை ாண்குவம் என்றற்போல. (க)

வளமலரணியப்பெற்றேன்வால்வளைதிருத்தப்பெற்றேன்
ளனெனக்க பாடும் குல் கயினற்றீண்டப்பெற்றே
னிளமுலைசுமந்துபெற்ற ருத்தமுமின்றுதீர்ந்தே
னுளமெலிம ளிரெய்துமின்பமுமின்றுபெற்றேன் (கஉ)

உ ள் றவளரசன் ன்னைநோர் கலளிவன்கணர் வஞ்
செனறமைகுறிப்பிற்றேறிக்கூத்தெலாமிறந்தபின்பை
நின்றதுமனத்திற்செற்றநீங்கித்தன்கோயி ட்புக்கான்
ம ி றலர்மடந் ததன்னைவலிதிற்கொண்டொலி டொடரார்

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

ந கமுடிக்கோதைக்குட்தலின் மலரணியப்பெற்றேனென்றான். வளைதிருத் த் ஈண்டுக் கூறவே ஆண்டணிதல் பெற்றாம். மேகலைக்குக் களனென்னு றோ ச யிய பு. பட்டிற் கலை ல் கொளுத்துதலின் அல்குறிண்டப்பெற்றேனென்றான். குரு திச்சாந்துமுதலியன சேர்த்துதலின் முலைசுமந்து பெற்றவருத்தமு தீர்த்தேனென் றான். பரிய முதலிய பாதத்தேசேர்த்துதலிற் றான்விரும்பி ஊடற்காலத்திற் காநீ ண்டி ஊடநீர்த்தற்குரியமகளிர் பெறுமின்பமு பெற்றேனென்றான்.

இ ள். தன்னை அவன் விரு பா மயுணர்தலிற் றான் இ வயெல்லாம் இவன் நி ழ்த்தப்பெற்றேன் இனி யான் பெறுத தேதென்றுட்டு ண்டென்மனத் த த்தேற்றிப் பின்பும் அ ள் அரசன்நன்னைநோக்காளாயினான்; ஆதலாற் கட்டியங்கா ர் கூத்தெல் ழமுடிந்தபின்னை இவனிடத்து அவட்கு ஆர்வநிகழ்ந்த ம ய அவ டன்குறிப்பாற்றெளிந்து அம்மடந் தயைவலிதிற்கொ டிகீர்கித் த் றோயிலிலே புக்கான் புக்கபின் அவன் மனத்தே இவனைக் கொல்லே ண்டெஞ் செற்ற நின்ற தென்க. (கக௬)

தேனுடை தொழுஞ்செவ்வித்தாமரைப்போதுபுல்லி

யுனு டயுருவக் கக் யிதழு க்குடை திட்டா குக்

ர டமாலைத் தனை ட்டியங்கார சூழ்ந்து

தானு டமுலையெல ர்தானு ப்பறித்திட்டாே

முலை விரித்து தேனொழுமும். னு ட்தவரு ம் வினைத்தொ ணனை யு ட்குமுரு முமாம். மாலைக்கேற்பக் கான் றினார். சீ னையேகூடு டென்ற வி, முலை கற்பு. முலைக்கேற்பத் தானுகுறினார்.

இ ள். அங்ஙனஞ் செற்றநிகழாநிற்கக் கட்டிய. கார மாலை யப் போகாற் றடுத்துப்பிணத்திலிருக்குங்காக் க போ தப்புல்லிக்கு டந்தாற்போலத்தானு டய மு லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

இதனாற் புணருநெறியறியா மகுகுறினார்.

(க௧௭)

லையினிற் றினீர்கித்தாமரை எ டம்மான்

முலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்பய ததேனபருகிமுழ்குஞ்

சிலைவலாய்பு லுநம்பிசீ சாமியோவென்

றலை டற்புலம்பினோ தாற்றாமாலணங்கினன்னான்.

சிலைவலாயெனவே இத்துன்ப நீக்குதற்குரியா டென்றான். ஓ இரக் க் குறிப்பு.

இ ள். அவன் அங் ன புணர்ந்தவளவிலே அணங்கி ன்னான் மேகலையிட த்து அழிவின் மரீக்கிக் கண்ணல் முலையிலேயெழுதிப் பருகி இ றனம் மு ற றித்துமுழ்குஞ் சிலைவலாய் நம்பி, சாமி, நீ வ் துபுல்லுவாயாகவென்று டலொலி போல அரற்றாநிற்குமென்க.

உருவுவெளிப்பதெலிற் புல்டெ ன்றான்.

(க௧௮)

பிற லமரற்ற கேட்டும்பிடினாற் றினீத ர்ம

றும ரணிந்தமலைநாற்றத்தோர்நாளுகாத

முற டந்தறிதலில்லானொ டொடி குருகிப்பின்னுந்
திறனலதமார்க்குச்செப்புந்தியுமிழந்திலங்கும்வேலான

இ ள். வேலான் பீடினாக்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பண்ணின
பெண்ணாகிய மாலயினது நாற்றத்திற்கு ஒருநாற்காதவழியாலும் அணுகவந்தறியா
தவன் ஒண்டொடி தன்னருகேயிருந்து வேறொருவன்மையை அங் ன் கூறக்கே
ட்டும் பின்னும் அவட்குருகித் தன்அமைச்சர்க்கு நெறியல்லாமொழினைக் கூறாநிற்கு
மென்க.

அ வமேற்குறுகின்றார்.

(௧௯௬)

வேறு.

விலங் லன்னவேகவேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்
கலங் லந்திலங்குமாற்பிறந்துகன்மகனென
லங்கலாதுகாக்குமாலிந்நன்னகர்க்குமர்துணை
வுலங் லந்ததோளினீரு ராமினீவிரென் வே.

இ ள். தோளினீர், கந்துகன்மகன் ஆற்றலனென்று உல மெல்லாங்கூடி அவ
னலத் தக் கூறாநிற்கும். இந்நகர்க்கு இவனோபெருமான், நீங்கள் கூறுவீராகவெ
ன்னாநிற வென்க.

கோபத்தாவிந்நனங்க றினான். மார்பின்மகன்.

(௧௯௭)

மட்டவிழ்ந்ததாரினுனிம்மாநகர்க்குளாயிரர்
தொட்டெடுக்கலாவுலம்மொர்தோளினேந்தியாடின
னொட்டி ராமோரிண்ணெட்டுக் கலாத லலினை
விட்ட லந்தபோதுபோ தே தலேந்திநீக்கினார்.

தொட்டி தீண்டி. ஒட்டி வஞ்சினங்கூறி.

இ ள். தாரினான் உலமேந்தியாடினான் பின் அந்தவேந்தல் யானையாலெடுத்த
லாற்றாத ஓரிண்ணெடு கல்லினையும் இரண்டுமையினு் போதுபோலேந்தி நீக்கின
னென்க.

(௧௯௮)

வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளவப்புமாரிதூவலி
னெஞ்சலின்நிநம்படையிருமுறையுடைந்தபின்
மஞ்சுசூழ்கணைமழைபொழிந்துமாரிநாபெயர்த்
தஞ்சிலோதியார்புனைந்தசெஞ்சொன்மாலேசூழினார்

இ ள். வேடர் சிலையாலே வெள்ளமாம்படி அப்புமாரியை ஒழிவின்றாகத்தா
வலின் நம்ப ட இருகாலுடைந்தபின், மஞ்சுசூழும் முபோலக் கணை யப்பொழிந்து
நி ர யப்பெயர்த்துப் புகழ்மாலை யச்சூழினனென்க.

(௧௯௯)

தீம்பயறியன்றசோறுசெப்பினுயிரம்மிடா
நீங்கலாறுநெய்வெள்ளங்க ளானாயிரங்குட
மேந்துவித்துநாமிசைபவந்துதந்துநீக்கின
னாங்குநாம்பசித்தசைந்த லையன்றவண்ணலே.

இ ள். சொல்லின் அவ்வண்ணல் அன்றுஅவ்வீர்த்தே நாம் பசித்தினைத்தபொ
ழுதிலே பருப்புச்சோறுயிரமிடாவும் நீங்கலாத நறுநெய்வெள்ளமுங் கன்னலும்

ஆயிரமாயிரங் குடம் ஏந்துவித்துவந்து ஈமுண்ணும்படித்து பசியைப்போக்கி
 டென்க. (200)

இ னனெனனவின்புறாணிழந்தனனனரசென
 வெ னைபெனவும்வாயிரானென்னுஞ்சூழ்ச்சிதன்னுளா
 ன்னதாலரிதபவறிந்துக த்திகூறின
 ளின்னதாற்படையமைத்தெழுமினெனறியம்பினான்

இ ள். அவன்வலியனுமாய் நம்குதவியுஞ் செய்தானென்றவர் கூற அதற்கு
 மகிழாய் திவர்குத்தாலும் அவன்வலியாலும் இனி அரசமிழ் தேனல் னே
 டென்றுட்கொண்டு இவனைக் கொல்லும்வழிதானென் னெயென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னி
 டத்தேநின்றானென்க.

அன்னதால் அவன் ருத்தப்படியாயிருத்தலை; ஆதல் விகாரம். இன் து
 இக் ஈரியமித்தன்மைத்தாயிருந்தது. என்றது தோற்றவர் ஞ டடி காரணம்
 ப ப்பார்போலே யிருந்ததென்றவாறு.

அவன் விள பியதி ஈதென்னின் ஐயனுக்கு முன்பே அறுபத்துநால் ரி யந்
 தாராதலிற் றுழ்வல்லையென்றுவிளம்பினான்; விளம்பிப் பின் ம்கந்துகன்அச்சிலையி
 னனுக்கு ஆண்டுச்சேற்றஞ்ச் சிறிதுதாழ்வுண்டென்றும் நவல்லாற்கு உ ஈக்கும்பொ
 முதிலே பெ ட்கொழுவத்துருவனைட்ட அதனை டொ டான் டொண்டு வாசிகின்ற
 'சேமத்தே க்ககவெ றுவாசித்தா ிசித்து ஒலை டொ டிந்த னைப்பார்க்க
 அவ டெ லை டபட்டதொ று விளம்புவ டிகளெ றுள். அதுபே ட்ட கந்துகன்
 திக் கள் விரவியபெயரினாற்கு இவள்கூறுகி ற இதனை நீடு ளென்றான். அப்பொ
 முது புத்திசேனன் கேட்டிருப்பத் தான் டசெய்தி கூறுகின்றான். சீவ ற்கொண
 ர்மினென்னவேலினுனு தோழருங்காண்ச்சென்றார் அப்பொழுது அவருஞ்சீவகன
 னி வென்ன அவனு கொளுத்தியிட்டான் கொளுத்தி அரிவையை யணிந்தான்
 அணி தபின்பு அவன் கா பார் னத் தயெல்லாம் முற்படத்துளக்கினான். துளக்
 கி பி பு அவர் றெஞ்சும் ப வீட்டது அந் னம்பண்விடம்படி கூத்தாடாரின்றான்
 அ தாம ரங்கின்மேலே கொம்பாடக் க டாரெல் ா வர் சொல்லீரெ
 பாரும் பாவமெ பாரும் அமரர்களை யென்பாரும் காண்பாருருளோ யென்
 பாரும் டோக்கிக்காணீரென்பாரும், நிறைக ற்குவாரும் நவாரும் மெலிகின்றாரு
 ராயினார் அங்ஙனமாம்படி அநங்கமால அவர்மனமென்னுமரங்கின்மேலே ஆடி
 னு; ஆடிஒலையை ஐயன்காண விட்டான் விட்டும் அவனுக்கு விருப்பங் காண ம
 யின் இவைபெற்றேன் யான் பெறாத தேதென்றுட்டொண்டு தன்மனத் தத்தேற்றி
 அரசனை டோக்காளாயினான் ஆதலாற் றரான் வலிதற்கொண்டு நீங்கிக் கோயில்புக்
 கான் புக்கபின்னு மனத்தேசெற்றநின்றது. அதுநிந்த மாலையைச்சூழ்ந்து பறித்தி
 ட்டான் அங் னம் பறித்தவளவிலே அவள் ஓவாதாற்றும் அங் னம் பிறனலமரற்
 ற ட்டும் உருகித் தமர்க்குத் திறனலசெப்பாரிற்ரும் அங்ஙனஞ் செப்புகின்ற ன்
 உ ஈயி நீவிரென்னுநிற்; அவரும் ஆடினான், நீக்கினான் குடினான் நீக்கினா
 தலானி னென்ன அதற்கின்புறாயும் என்னரசமிழ் தேனென் றுட்டொ டி
 இ னைக் கொல்லுமாறெ னெயென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னிடத்தே நின்றான் இதுபட்
 டதென்றான்; அதனையுணர்ந்துகந்துகனும் ஒலையெனீட்டி அவுட் டு ஈலைக்காலத்திலும்

அங்குப்பிறந்த சொல்லென்றிவாவெனக்கூறிச் சூழமுதலியனவற்றை மறையநல்கி அவனைப்போக்கிப் புத்திசேனைநோக்கி அவன்கருத்தன்னதாத்ல ஐயமறவறிந்து நாமமலை கூறினான். அது யான் ஒலே வாசகத்தே விளங்கினேன். இனிக் காரியமின் னதாயிருந்ததாலாற் பை' யமைத்துப் போவீராகவென்றியம்பினுனென்க.

செய்குகுகின்றான் இதுபட்டதென்றானென்க.

(20)

வேறு.

தாதைதானுரைத்தவெல்லார்தன்னுயிர்த்தோழன்கூறக்
கோதைமுத்தணிந்தமார்பங்குரெயிறிலங்கக் காத்
கேதமொன்றில்லசேறுமென்றலுயிலங்குவாட்கைப்
போதுலா ண்ணணிமைந்தர்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்குழந்தார்.

இ ள். மார்பன் கந்துகன்கூறியகாரியங்கனையுஞ் சேடி கூறியவற்றையு்
தோழன் கூறக்கேட்டு ந்ரு அவ்விடத்து நமக்கு ருவதோர் தீங்கு சிறிதுமில்லை
சேறு மென்ற வளவிலே, தோழர் அதற்கு ண்பட்டுப் புலித்திரள்போலச் சூழ்ந்தா
ரென்க.

சேடிகூற்றிற்கு நக்கான்; கந்துகன்கூற்றிற்கு ஏதமின்றென்றான். உலாம்
அலமரும். (202)

க. ஈனுதற்கடவுள்சீறக் னலெரிசுளித்தகாமன்
மாமியசைத்தோன்றியன்னவன நலமுடையாளை
தெண்மணியாரமார்பன்றிருதுதன்மகளிர்நெஞ்சத்
துண்ணிறைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவின்மிக்கான். (203)

உ. ருநெறிபயின்றகுஞ்சிக்காரகில் மழலுடி
வரிநிறவண்ணமாலேவலம்படமிலேச்சிவாளார்
திருநிறமுகத்திற் ற்பச்செம்பொனோரோலசேர்த்தி
யெரிநிறக்குழையோர் அதிங்கிருந்தச்சு ரவையத்தார். (204)

ங. தென்வரைப்பொதுயிற்றந்தசந்தனத்தேய்வைதேங்கொண்
மன்வரையகலத்தப்பிலலம்புரியாரந்தாங்கி
மின்விரித்தனையதொத் துவிலைவரம்பறியலாகா
வின்னுரைக்கலங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தார். (205)

ச. இரும்பறக்கமுனியெ ண்கினிருநாறவடிக்கப்பட்ட
வரும்பெற்றச்சுரிகையம்பூங்கச்சினை க்கோத்துவாங்கிப்
பெருந்தன ிருகிசிகொண்டபெருவலஞ்சுடாவீக்கித்
திருந்திழைமகளிர்வெ ிருந்தேவிளங்குமரனெத்தான்.

இவைகாண்குமொருதொடர்.

க. திருவின்மிக்கான் - பெயருமாம்.

உ. வலம் - இடம். வண்டிநது பாட்டின் தாதையுடையமலையைக்குஞ்சு
யிடத்தே வண்ணம்பெறச்சூடி.

க. தெற்கிடத்துவரைகளுக்கு எல்லையாகிய பொதியில்; வரைப்பொதியில் இருபெயரொட்டாகாது. மண் பெருக. மின்னை அலவரித்ததன் ய யொத்து. துறாபோலங் கலிங்கம்.

ச. கழுவி வட்டாகவுருக்கி. அதனாலே இருளறப்பண்ணப்பட்ட சரிகை யைக்கையாற் பிடித்துக் கச்சை இடையிலே கோத்துவாங்கி வெற்றி னெங்க வீக்கி யென்க. சரிகை நுழைந்த சுற்றுவிங்கு செறிவுடை என்றூர்பிறரு. தேவா கிய குமரன்.

இ - ள். கடவுள்கீழ்தலின் எரியிலே மூழ்கிய காமன் மீண்டுந் தோன்றினு லொத்த அவயவஅழ கையுடைய காளை, தாரிணையும் ஆரத்தினையும் 'ய ர்பன் குரிசில், அவன் குஞ்சியிலே பு கையயூட்டி மாலையையிலேச்சி முகத்திற்கேற்ப ஒ ரோடைய ஒருகாதிற்ருச் சேர்த்தி ஒருகு மூயை யொருகாதிற்ருகிட்டான். இட்டுக் குழம்பை அகலத்தேயப்பித் தாங்கிக் கலிங்கத்தை எழுதினாற்போல வுடுத்தான். உடு த்துச் சரி யைவீக்கி மகளிர் நெஞ்சினிறை ய வாங்குதற்குக் காரணமான செயற் கையழகுபொருந்தின இச்செல்வத்தான் மிக்கான்; அப்பொழுது முருகனையொத்தா னென்க. (20சு)

ரவிழித்திமைப்பதொக்கும்வாலொளியாரமார்பின்
வினா ழித்தினையரெல் லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
து ராகிழித்தனையொ யம்மைதுண்டுகின்மரு கு டே ர்த்தி
யு ராகிழித்துணருமொப்பினேவியப்பா யொத்தார்.

இ - ள். இனையரெல்லாம் மாப்பிலே வினையைப்பூசிக் கலங்கனயணிந்து துகி லையுடுத்து வாக்காற்புகழ்த நாதாய் மனத்தாலுணருமொப்பாற் பா வையை யொத்தா ரென்க.

இமைத்துவிழிப்பதென்றார் அசைவின்கட் பாடஞ்செய்தலின். பாவை-இரு பாற்கும் பொதுவாதல் * 'கைபுனைபாவையெல்லாம் கதிர்முலையா'கினான்' என்ற தனுணங்கொன்க. (20எ)

அர ஞ்சுரீரெறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்றமன்ன
திருக்கிளரோடைசூழந்தசெம்பு ர்நெற்றித்தாகி
யுரு கியுணுண்ணுமேவகத்துறுபுலியனையநாக
மரு னோர்சூன்மஞ்சேர்த்தார் கண்ணரூனேறினோர்.

ஊனையுருக்கி.

இ ள். செம்பு ர் நெற்றித்தாதலின், அரஞ்சுரீரெறியப்பட்ட குன்றமன்ன நாகத்தை அருக்கன் ஒருமலையைச் சேர்ந்தாற்போலப் புலியன்ன அண்ணரூனேறி னென்க. (20அ)

விடு னைவிசையிளவெய்யவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கடுகடைக்கவாரிநெற்றி காலியற்புரவிகாயந்து
வகுதுனையொளிறுமாலையா படைமற வர்குழ
அடுதிவ ரச்சங்கமார்ப்பவணிநகர்முன்னினானே.

காய்ந்துவடித்த ஹீனொளிறுகின்ற வாளாகியபட்ட. கரையை யடுகின்ற திணை. ம் கலத்திற்குச் சங்குகூறினார்.

இ ள். தோர்முதலியன குழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ்மண்டபத்தை யணுகினைன்க.
(20க)

தோற்றனன்மடந்தைந் யாழ்தோன்றலுக்கெ ன்றுநிற்பார்

தோற்றனனங்கை மைந்தனிய லனு ர்த்தம் னபார்

தோற்றொழிம ளிர்செம்பொற்றோதையு ளுழையுமி

வேற்ற சொல்லிநிற்பாரெ ளனுமாயினாரே.

இ ள். மகளிர்கோதையுங்குழையுமின்னாநிற்க, மடந்தை தோன்றலுக்கு யாழைத்தோற்றொன்பார் நங்கை மந்தனலனுகர்த்தம் தோற்றொன்பார் தனத்துக்கேற்றனசொல்லி நிற்பாராயினாவ்விடத்துமென்க.

இவன்கல்வி யுணர்தலிற் றெளிவுபற்றித் தோற்றன னென்று இறப்பாற்கூறினார்.
(20)

வேறு.

கருநிறக்கொடு குழைசுழற் றெருத்தலேதர

வருமலர்த்தெரியலானழன்றுநோக்கியையெ ப்

பொருமனப்பொலி னுமணி னை மத்தினை யின

லருவி ந்துதோன்றினுன னனை னலே

மனம்பொலிவு விகாரம்.

இ ள். செற்றமருதகடடியங்காரன் தனது மகரக்கு முயசைந்து கழுத்திலேலிழும்படி எரிந்துபார்த்து வியவாரிற், அனது பொருதம த்தை அண்ணல் தனதுபொலிவென்கின்ற மத்தி கயாலே அடித்து வந்து தோன்றினுனென்க.

எனவே பொலிவு அவன்ம த்தக் கேடுசெய்ததென்க. மத்திகையென்ற லின், கை லிலிருக்குமென்று அடைகூறினார்.
(20க)

குனிொ ள்பா வெண்மதிக்கூரிரும்புதானுநிப்

பனிகொண்மால்வரையெனப்படுமத களிநிரீஇ

யினிதிழிந்தி யுரேத்தவின்கின்றொழும்பு

முனியவுண் குஞ்சியானமுரண்டு ண்மாடமுன்னினுள.

குனிவு விகாரம், பனி கடாத்திற்கு வம். முனிய வெறுக்க.

இ ள். குஞ்சியான் வளைவுகொண்டவெண்மதிப்பாகம்போலுந் தோட்டியைய யழுத்திக் களிற்றையிருத்தி இனையரினிதாக வேத்த இழிந்து யாழான் மாறுபாடுகொண்ட மாடத்தே சேர்ந்தானென்.
(20க)

புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்

புதிதினிட்டமெல் ணைப்பொலிந்தவ ணம்போருயர்

மதியமேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங் மன்னிய

வுதயமெனனுமா ல்வரையுவந்திருந்ததொத்தே.

இன் அசை. போருயர் மதி - உயர்ந்தமதி. மலையு மதியமுஞ் சுடரும், மண் பத்திற்கும் அணைக்குஞ் சேவகனுக்குமுவமம்.

இ - ன், அப்விடத்துப்பிதிதாகவிட்ட தவிசின்மேலேநடந்துசென்று புதிதாக விட்ட வட்டஅணைமேற்பொலிவுபெற்றிருந்ததன்மை வெஞ்சுடர் மதியத் தயேறித் தன்னிடத்துமன்னியவெம்மை நீங்கும்படி உதயவரையிலே உவந்திருந்ததன் ம ய யொத்ததென்க. (உக௯)

முருகுவிம்முகோதையார்மொய்யலங்கல் ண்டுபோற்
பருகுவானிவணலம்பாரித்திட்டவிந்ந
ருருகுமைங்கணையொழித்துருவினையகாமனார்
கருதிவந்ததென்றுதங்கன்கள்கொண்டோர்க்கினார்.

இ - ன், ாருவினால் வியப்பையுடையகாமனார் இவணலம்பரந்த இந்த நகர்க்க ணை இவணலத்தை அலங்கல வண்டபருகு மாறுபோலப் பருகுவான் கருதி ஐங் ணை யயொழித்துவந்த தொருதன்மையென்றுநினைத்துக் கோதையார் தங் கண்க ணை 'கொண்டு அவனைநோக்கினாரென்க.

ஐங்கணை இரண்டு: அந்த ணரவிந்த மாம்பூ வசோகப்பூப்-பைந்தளிர் முல்லை பனிரீல மைந்துமே-வீரவேன் ம'தரையும் வேனெடுங்கண் மாதராயு-மாவே னெய்யு மலர்.' இவை திரவிய பாணம். இங்கிதம் மதநம், வசிகரணம் மோகனம், சந்தாப் 'இ வ பாவபாணம். (உக௯)

. முனைத்திறத்துமிக் சீர்முனைவர்தம்முனைவனார்
'வனப்புமிக்கவர்களின்வனப்புமி'கினியரு
நினைத்திருந்தியற்றியநிருமிதம் னிவன்
கனைத்துவண்டுளர்ந் தார்க்கானைசேவ 'ரோ.

இதுமுதல் இனைய அளவுமொருதொடர்.

தவக்கடற்றின்மிக்க இருமுக ம்முனைவனுவான் அயன். இ னென்பதனை மார்போடுக ட்டிக. உளர்ந்த சிதறின. (உக௯)

உ. பொ ினைவிட்டசாபலாள்புணர்முலைத்தடத்தினுன்
மிள்ளைவிட்டிலங்குபூண்விசைசெய்ம் பமோலையா
வெண்ணைபட்டவாறோவெழுதிருங்நை யாட்கொள்வான்
மள்ளும்வந்துபட்டனன்மணிசெய்வினைவாரியே.

திருவைக்கடந்த. மன்னும் - மிகவும் ; தப்பாமலென்றவாறு. வாரி-அகப்படுத் துமிடம். என்றென வருவிக்க. (உக௯)

கூ. இனையகூறிமற்றவடோழிமாருமின்புற
வனைய ரம்படித்த ரவடிவிந்ந ிலையாகிய
னைவண்டோதிகைகதொழு' கடவுள்கண்ணிற்கண்டவ
ரெனையதெனையதெய்திருநையதனையதாயினார்.

தோழிமாரும், உம் ம-சிறப்பு. எழுதலாந்தன் மயு டத்தல்லாத. ஒதி தத் த. டவுன் ாமன்.

இ ன். அயன், தான் ப ' த்தவனப்புமிக்கவரெல்லாரினும் வனப்புமிக்குக் கட்கினியனாக ஒருவனை யான் ப டக்கவேண்டுமென்று நெடு ாணினைத்திருந்து நிரு மித்தாலியற்றியமகன் இச்சீவகன். இவன் வி ாசெய்மார்ப மோலையாகக்கொண்டு சாயலாளாகிய நங்கைதன் முலத்தடத்தினாலே யெழுதி அடிமைகொள்ளும்படிவீண வாரியிலே வந்து தப்பாமலகப்பட்டான். ஈதொருநல்வினையுண்டாயவாறெங்ஙன மிரு ந்ததென்று இத்தன்மையவான மொழிகளைக்கூறி அவடோழிமாருமின்புறநிற்க, ஒழி ந்தோரு ' காமனைக்கண்ணற்கண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தையுற்றார் அவ்வள வ்வளவாகிய வன்பத்தின் வடிவு தாமாயினாரென்க.

ஒருவனைப் ப டக் வேண்டுமென்றெனவு ', கொண்டெனவும், ஈதொருநல்வி னையெனவும் ஒழிந்தோருமெனவும் வருவிக்க. (உகௌ)

வேறு.

க. குட்டநீர்க்குவனையெல்லாங்கூடிமுன்னிறறலாற்றாக்
ட்டழகுடைய ண்ணணிறையெனுஞ்சிறையைக்கைபோ
யிட்டநாண்வேலியுந்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்கை
விட்டெ ரிகொருவனின்றொளியு மமெழுகினின்றான். (உ அ)

உ. நலத்தைமத்தா நாட்டி ல் லியிளமைவாராக்
குலப்பிறப்பென்னுங்கையாற்கோலப்பாசங்கொளுத்திக்
ல்கியின்காமம்பொ ' கக் டைந்நடுகின்ற ானோ
யிலைப்பொலியலங்கன்மார்பமியைவதென்றாகுந்நொ லல்லோ ()

. திங்கரும்பெருத்திற்றுங்கியியின்றியிருந்ததிற்தே
னா ணற்பருகியிட்டிலெனுணப்பட்டநம்பி
பூ ' கு ழமகளிர்முன்னர்ப்புலம்பனீநெஞ்சேயென்றான்
வீ ' கிய ாமம்வென்றார்வினைத்தவன்பத்தோடொப்பான். ()

ச. ண்ணெனுமவலையினுள்ளாளை யகப்பட்டிருந்தான்
பெண்ணெனுமுழைபாயும்பெருவனப்பு டயநம்பி
யெண்ணி ' மமறியாவனுகொலென்னிதிப்பித்தவேந்த
லொண்ணிறவுருவச்செந்தியுருவுகொண்டனயவேலான். ()

ரு. யாவனையானுமாகவருகிறைக்கதவநீக்கிக்
காவலென்னெஞ்சமென்னுங்கன்னிமாடம்புகுந்து
நோவவென்னுள்ளமயாத்தாய்நின்றையுமாலையாலே
தேவரிற்செறியயாப்பன்சிறிதிடைப்படுகவென்றார். ()

கூ. ழித்ததே யலேறுபெற்றகடத்திடைப்பிணையின்மாழ்கி
விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லநடுங்கித்தன்றோழிகூந்த

விழுங்கி ண்டிரியச்சேர்ந்தோர்கொடிப்புல்லு கொடியிற்புல்லி
யெழிற்றை மார்பற்கி யாழிதுவுய்த்துக்கொடுமோவென்றான்.

இ வயாறுமொருதொடர்.

க. ருட்டம் ஆழம். கடலெனத்தரங்கித்தெழுந்த வேட்கையாகிய எரிகொழு
ந்துபட்டெரியகின்றான். இது கம்மிகலென்னு மெய்ப்பாடு.

உ. தனதுவடிவழ கமத்தாகநாட்டி வலியுமிளமையும் அம்மத்தினதிரண்டு
தலையினும் பூட்டும் வாராகக்கொண்டு ஒப்பனையழகாகிய கடைகயிற் ற அம்மத்தி
லேபூட்டித் தாய்குலனு தந் தகுலனுமென்கின்ற ககளாலே கா மென்கின்றகட
லைப் பொங்கும்படி கலக்கிக் கடைந்திடுகின்ற னாயது மார்பயி யுநல்வினை எந்
ளிலே யுண்டா தென் றயமுற்று மற்றைநாளில் விடியற்காலத்தே இளையுமென்ப
னைத் தனதுஞானத்தாலுணர்ந்தாளென்க. என்றகுமென்பது வினாவென்னுமெய்
ப்பாடு.

ங. கரும்பிற்றாங்கியென்றெளிமைகூறினான். இதற்குமுன்பு ஒருமகளிரும் இவ
ளை துகராதிருந்தமையுணர்ந்து ஈயின்றியிருந்த தீர்த்தெனென்றான் எனவே பிரமசரிய
ங்கூறினார், நாங்கண்ணுலேநலத்தை உள்ளடக்கி துகரப்பட்டநம்பி. புலம்பலென்
பது சிதைவுபிறர்க்கின் மெயன்னுமெய்ப்பாடு. இன்பம்-சுவர்க்கத்தின்பம்.

ச. ஞானக்கண்ணென்கின்ற வலையைவிசுக்குலமுதலியவெல்லா நோக்கும்படி
அவ் லையினுள்ளேயிருந்தான். 'இருகண்ணும்பு தத்து வக்கும்' என்றற்போல.
அஞ்ஞானத்தாலெல்லாமுணர்தலிற் க கப்பட்டிருந்தா னென்றான். தன்மேல்
டே கசெல்லா மயிற் பெண்ணெனுமுழலையுமென்றான் யாழ்வென்ற பின்னல்
லது அவற்குவேட் கனிகழாமை மேலேகாண்க. யாவனாங்கொல் தேவனோ மக
னோ. இதுஐயமென்னுமெய்ப்பாடு. * 'சிறுதுழியையஞ் சிறந்த தென்ப விழிந்
துழி யிழிபே சுட்ட லாண்' என்பதனாற் றலைவக்கையனிகழாதேனும் ஈண்டுக் களவ
ன் மயானுந் தனதுஞானத்தால் ஐயந்தீர்தல்வன்மையானு மையனிகழ்த்தது. மக்க
ளாற் றன்னை வருத்தலா ர ம முன்னே காண்டலின், என்னை யில்வருத்தத்திலே
அ ப்படுத்தி ஏதலென்றான். இதனால் ஐயனிகழ்த்தது. உருவச்செந்தி, ருவம்-
அ ட. தீவேலின் வடி வக்கொண்டாற்போலும்வேலான்

டு. தேவனாயினுமாக, மகனாயினுமாக. இது ஆராய்ச்சியென்னு மெய்ப்பாடு.
காவலாகிய நிறைக்கத வத்திறந்து. யாத்தாய் எதிர்பெய்து பரிதலென்னுமெய்
பாடு. மாலை எனதியல்பாலே மேன் மாலையாற் பணித்தலுந்தோன்ற தேவரிற்
செறியயாப்பன் தே னாப்போலே இமையாநாட்டமாக நோக்கும்படி செறியப்
பணிப்பேன்.

சு. உ நகழித்தவேலேற்றை மருமத்தே தப்பாமற்பெற்ற கடத்திடைப்பினை
யென்றார் பரிசாரமின்மையான். மாழ்கி விழித்து உயிர்த்தெனவே இடுக்கண்மெய்
ப்பாடு. நடுங்கி நடுக்கமெய்ப்பாடு. மெல்லவழுக்கி யென்பது பாடமாயின் அவ்வி
டத்து நீங்கியென்க. தன்தோழிகுந்தலி வண்டுகெடும்படி அவணச்சேர்ந்து. இது
கயசறென்னுமெய்ப்பாடு. எழிற்றகைமார்பனுக்கு இனியயாழ் இந்தயாழாயினு
அ ண் ல்வியறிதற்குப் பலயாழையுஞ் செலுத்திப் பின்பு இந்தயா ழ்க் கொடுப்பா
மாக வென்றா ளென்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ஈ.

இ ன். மிக்ஷ அழகுடைய கண்ணுள், இன்பத்தோடொப்பான் அவ்
வேலான்வனப்பு டயந் பி யென்னிதிற்படுத்தவேந்தல் இ ன் ஆராய்ந்தால் யாவ
னாகொலென வயுற்று யாவனையாயினுமாக நமதுஞானக் கண்ணிடத்தான். அத
னால் யானோக்கின விடத்துக் கயகப்பட்டேயிருந்தான். அங்ஙனமிருந்த க டந்
திடுகின்ற காணையது மார்பு இயையவதென்றாவதுகொல்லோவெ றயுற்று டோக்கி
அக்காலஞ்சிறிது நீட்டித்தவின் அதற்காற்றாது சிறையைக் போய் நான்கே லி
யைப்பாய்ந்து காமத்தீயெரியசின்னாள். அப்பொழுது எரியுறுமெழுகினின்றாள்.
அங் னனின்னுமாழ்கி விழித்துஉயிர்த்த நடுங்கி மெல்லத் தோழிமேலேவீழ்ந்து அவ
னைப்புல்லி அங்ஙனங் கயாறுற்றவிடத்துத் தன்மனத்துநின்ற தலைவனோக்கி நீ ிக
மாடம் புருந்து யானோம்படி என்னுள்ளத்தைப் பிணித்தாய் நின்னையும் பிணிப்பேர்
சிறிதுபொழுது கழிக்கவென்றாள். என்றபின்பு தன்னெஞ்சினோ டாக்கி நெஞ்சே ல
னுண்ணப்பட்ட நம்பி சயின்றி யிருந்ததிந்தேதாதலான் ம ளிர்முன்னே புலம்பாதொ
ழிக வென்றாற்றுவத்துத் தேற்றிப் பின்பு தோழி யோக்கி இனியயாழிது வய்த்துக்
கொடுமோவென்றாளென்க. (௨௨௩)

வேறு.

க தட கணுள்பணியினுற்றானவ்வீணையொன்றின
நெடுங்கனாழைநியைநீக்கியுய்த்துநீட்டினான்
மடங்கல னனமொயம்பினுன்வருகவென்றுகொண்டதன்
கிடந்தஞானத்தெல்லையக்கிளக்கலுற்றுநோக்கினன். (௨௨௪)

வேறு.

௨. சுரந்து யானஞ்சூர்முதிர்ந்துமெய் நொந்தின்றதுளியேபோற்
பரந்தே ள்வித்துறைபோய பந்தார்மாப்பன்பசும்பொ ர்யாழ்
ரம்புதேனார்த்தெனத்தீ டு ல்லாள்வீணைபொல்லா ம
யிருந்தமுலையாணின்ருளோநோக்கியி சயினிதுசொன்னான். ()

௩. நீர்நின்றிளகிற்றிதுவேண்டாநீரினவந்ததிதுபோ
வார்நின்றிளகுமுலையினாய்வாட்புண்ணுற்றதிது டக்க
வோருமுருமேறிதுவு ளடதொழிகவொண்பொனுகொடியே
சீர்சா ள்கணிகைசிறு ள்போற்சிறப்பின்றம்மவிதுவென்றான் ()

௪. கல்சேர்பூ ள்கொர்கதிர்முலையாய்காமத்தியா ள்வெந்தவர்போற்
ொல்லையுழவாரசுடப்பட்டிக்குர ள்கிவெந்ததிதுகளிறு
புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தாமமாந்ததுகிலுறையு
ணலயாழ்நீட்டவதுகொண்டிருநகை நலத்ததிதுவென்றான்
இவைநான்குமொருதொடர்.

க. நெடுங்கண்ணுள்தானென்க. அவ்வீணை தத்தை முற்கூறிய வீணை. ஏழி
னி உறை.

௨. வானம் சூன்முற்றி மெய்நொந்து சுரந்தின்றபெருமழை எத்துறையுஞ்செ
ன்று பயன்பட்டாற்போலப் பரந்ததூற்கேள்விகளெல்லாம் முற்றக்கற்றுப் பயன்படு
மார்பன். எழுதுஉள்ளடங்கியமுலை. டொல்லாமை இதுவென்றானென்க. பொல்

லாங்கு பலவற்றையுஞ் சாதியொருமையான், இதுவென்றான். நரம்பினி சயார் பிறந்தபொல்லாமையாவன: 'செம்பு க யார்ப்புக் கூட மதிர்வு.' 'செம்பு யென்பது பண்ணோளெரா விற்பமி லோ ச யென்மனாற்புலவர்.' 'ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந் திசைக்கும்.' கூட மென்பது குறியுந் விளக்கின் - வாய்வதி ராது மழுங்கியிசைப் பதுவே." "அதிர்வெனப் படுவ திழுமென லின்றிச் சிதற் பு ஈக்குந ருச்சரிப் பிசையே.' இவை மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும். நீரிலே நிற்ப லழகுதல் வேதனிலமயங்கும் பாரிலே நிற்ப விடிவீழ்த ளெய்மரப் பாற்படல்கோ- ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநிற்பல் சேரினோர் பண்க ணி நம யக் கம்படுஞ் சிற்றி டயே.'

ந. இளகிற்று மெல்கிற்று. கட்டஆதாரமின்மையின் வாரிளகுறுமுலை. புண் ணுறுதல் வெட்டுப்பட்டு நிற்பல். கணி கசிறுவன்போலென்றது நில யக்கின் விடத்தே நிற்பல்வின். வேண்டா போக நடக்க, ஒழிகவென்றன இகழ்ச்சி.

ச. கல்சேர் முலையாய் இகழ்ச்சி. குரங்கி தாழ்த்து. இதுவென்பதிரண்ட ற்குங் கூட்டுக. நங்கைநலத்தது நங்கை குலமுதலிய நலத் தத் தானுமு ட்த்து. அந்நலமாவன: 'சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு நல்ல குமிழு' தணக்குடனே மெல்லியலா யுத்தம மான மரங்க ளிவையென்றார் வித்த யாமோர் விதி.' "தளமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்று நான்கு-முளதா யொருங்குன மின்றி யளவு முகிரா திளகாது மூன்றாங்கு ருய வதுவாகில் வீணாதன் டாம். 'கோடே பத்த ராணி நரம்பே மாட மெனவரும் வ கயின தாகும்.' 'பதுமங் கழல்குடந் தாடியொ டிள்ளிபண் பூண்டுநின்ற விதியமர் தண்டு குடையே குடுமி மெய்க் கோட்டுறுப்பு மதியமர் போதி க புடடி. முகஞ்சுவர் மன்னெருத்தம் விதி ய ர்பத்தர்க் குறுப்பென் று ரத்தனர் மின்னி டயே' எனவிலையும பிறவும்.

இ ள். தத் தயதேவலாலே அவ்வீணபதிதான் அவ்வெழினியை யு டய வீணையொன்றினையும் நீக்கவைத்து ஒழிந்தவீணைகளைச் செலுத்திக்கொடுத்தான். அப் பொழுது மொய்ப்பினுனும் இவ் வீணைகளைவென்றுகூறி அவற் றக் கக் கொண்டு தனது பரந்துகிடந்த ஞானத்தினள வ அறிவிக்கலுற்றுநோக்கினான். நோக்கி அம் மார்பன் அவற்றின் நரம் பத் தேனாத்தெனத்தெறித்து அவற்றினிசையாலே அவன் வீண ளின் பொல்லா மயிதுவு ன்று வீணபதி நின்றவனோடிக் சொன்னான். எங்ஙனமெனின் முலையினுய் இந்தமரம் மெல்கின்றதுவின் இவ்வியாழ்வேண்டா; இந் தமரம் அழுகினதாதலால் இவ்வியாழ்போக இந்தமர புண்ணுற்றதாதலால் இவ்வி யாழ்நடப்பதாக; இந்தமரம் உருமேறுண்டதாதலால் இவ்வியாழொழி தாக; இந்த மரம் சிறப்பின்றதாதலால் இவ்வியாழொழிவதாகவென்று சொன்னான். அங் ன் கூறிப் பின்னுங் கதிர்முலையாய் இ மரம் வெந்தது. இம்மரம் முரிந்ததென்று ஒழிந்த யாழ்களையும் போக்குதலால் நல்லயாழை நீட்ட அதனைவாங்கிக்கொண்டு நங் கநல த்ததிதுவென்றானென்க.

(௨௨௭)

வேறு.

இருநிலமடந்தையீர்திருவிசும்பென்னுங்கைத்தாய்
திருநலமின்னுப்பொன்னுன்முகின்முலையாதித்திம்பா
லொருநலங்கவினியூட்டவுண்டுநோய்நான்குநீ கி
யருநிலங் வினியாள்வாயிரந்திது வந்ததென்றான்.

என்றது-பெயர்.

இ ள். மணமகளின்பட்டமரம் விசும்பென்னுள் செவிலித்தாய் அழகிய ல
ந் தபுடைய மின்னாகிய பொன்னுணியு டய முகிலாகியமுனையின் மாரியாகிய
இனி பாலை முழுவலன்போடே ஊட்ட உண்டு நோய்நீங்கி வளர்ந்து வாளின் யா
லரிந்துவந்தது இவ்வியாழென்றனென்க.

சினவீணமுதலொடு முடிந்தது. நற்றாயன்புசெவிலிக்குப்பிறந்து வளர்த்த ம
தோன்ற ஒருநல்மென்றார். ஈன்காவன; வெயிலுங்காற்றுநீருநிலுமிருதல். (௨௨௮)

திந்தொடைநரம்பி ஈநீமைசிறிதலாப்பொழுதுமோதிப்
பூந்தொடையரிவை ஈணப்புரிநெகிழ்த்துரோமங் ஈட்டத்
தேங்கமழோதிதோற்றாள் செல்வனுக்கென்னமைந்தன்
வாங்குபுநபுலன்னை யுள்வார்புரி ரம்பு ஈண்டான்.

இ ள். மந்தன் நரம்பின்நீ மைய நெடும்பொழுதெல்லா மாராய்ந்து கூறி
அதற்கேற்ப அரி வகாணும்படி முறுக் கபு டத்து அதிற்கிடந்தமயினாக் காட்டு
தலின் அ வயுள்ளோர் ஒதி இனிச் செல்வனுக்குத் தோற்றுள்ளென்னுநிற்க அவன
நபுலன் கயினரம் ப வாங்கிக்கொண்டானென்க.

தனக்குச் சேமமாகவந்தவற்றில் நரம்பையேவாங்கினான்; யாழ்நன்றாதலின். கந்
துகன் படையனைத்தெழுமினென்றதனால் நத்தட்டனும் பதுமுகன்முதலாயினரும்
போர்க்கோலத்தோடும் புறத்துநின்றாரென்பதுதோன்ற நபுலன்கையில் நரம்பிருந்த
தென்றார். அது மேற் ப ணியல்யாணமேலான்பதுமுகன்” என்பதனானுணர்க.
“கொடும்புரி மயிர்தும்பு முறுக்கிவை நான்கு நடுங்கா மரபிற் ப கயென மொழிப
என்றார். (௨௨௯)

பணிவரும்பைம்பொற்பத்தர்பல்வினைப்பவளவாணி
மணிகடைமருபின்வாளார்மாட வயிரத்தீர்த்தே
னணிபெறவொழுகியன்னவமிழ்துறழ் ரம்பின லயாழ்
ணிபுகழ்காணை கொண்டு டலகம்வணக்கலுற்றான்

வாசித்தற்றொழிலிலேவரும். வயிரமாடகம் நால்விரலளவான பாலி கவடி
வாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யுங்கருவி. * இடக் க நால்விரன் மாடகந்
தழீஇ’ என்றார்பிறரும். பொன்முதலியன அழகிற்கிடன.

இ ள். தூல்போனவன் புகழப்படுங்காணை பத்தர்முதலியவற்றையுடையயா
ழைக்கொண்டு உலகினை வளைவித்தலுற்றனென்க. (௨௩௦)

குரங்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான்மன்
விரல்கவர்ந்தெடுத்திதமிடறெனத்தெளிததேற்றார்
சுரரொடுமக்கள்விழ்ந்தார்சோர்ந்தனமாவும்புள்ளு
முருகினமரமுங்கல்லுமோர்த்தெழீஇப்பாடுகின்றான்

இ ள். குஞ்சியான் செம்பாலையைப் பண்ணித் தன்விரலாலே கவர்ந்தெடுத்த

பாட்டைக் கண்டமென்றுகருதிக் கருவியென்று தெளிதலையறியாராய்த் தேவருமக்க னூர் தம்மில் வாசியின்றி வீழ்ந்தார்; கின்னரமும் அசுணமுஞ் சோர்ந்தன மரமு கல்லுமுருகின; அங் னம் வாசித்தநிலையைக்குறித்து அதற்கு ந்ப ஆளாபஞ் செய்து பாடாநின்றனென்க

ஆழியு மாரும்போற் கீறி யதனருகே யூழி யொரோவொன் றுடன்கீறி வாழி யெருநாதி கீழ்த்தி சகொண் மராறு மெண்ணிக் கருநாய் நிலக்கயிற் றக் கண்டு, இப்பாலத் திரிவிலே பத்தொன்பது நரம்பையுடைய மகரயாழ் குரல் குர லாமாறுகாண்க. (௨௩௧)

வேறு.

. கன்னி ராகங் லங் மலங்கி
மின்னுமிர குமழையென்கோயான்
மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை
பொன்னுண்பொருதமுலையென் றோயான். (௨௩௨)

௨. கருவிவானங்கான்ற்புயலி
னருவியரற்றுமலையென்கோயா
னருவியரற்றுமலை ண்டமுங்கு
மருவார்சாயன்ம மென் றோயான். (௨௩௩)

௩. வானமீனினரும்பிமலர்த்து
கானம்பூத்தகாரென்கோயான்
கானம்பூத்த ர் ண்டமுங்குந்
தேனார்கோதைபரிந்தென் றோயான்.

இவைமூன்று மொருதொடர்.

இம்மூன்றுகவியுங் கூதிர்ப்பருவங் குறித்துப் பிரியக்கருதியதலைவற்குத் தோழி அதற்குமுன்னிகழ்கின்ற காரின்மன் மயு; அது தலைவி யவருத்தந் தன் மயு யான்கூறவேண்டுமோ, நீயேயறிதியன்றோவெனக்கூறிச் செலவழுங்குவித்த வாக் குக. இளவேனினிகழ்ச்சிக்கண்ணே கார்கூறவேண்டிற்று யாழ்வென்ற பின்னல் லது தன்மனத்தில் வேட்கைதோன்றாததலின், அதனைக்கூறவே வேட்கை தோன் றிற்றுகப் புலப்படுமென்பது ருதி.

௧. இ ள். யான் கன்னியாகியபாம்பு மலங்கிக் கலங்கும்படி மழையின்னா றிற்கும் இரங்காநிற்குமென்கோ; யான் முலையினைபுடைய அரிவை அம்மழையான் மெலியுமென்கோவென்க.

௨. இ ள். யான் புயலால் அருவியரற்றுமலையென்கோ; யான் அதனைக் கண்டு மரு தனிறைந்தசாயல் மனமழுங்குமென்கோவென் .

௩. இ ள். யான் காரினாலே கானம்பூத்தனவென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு கோதைபோல்வான் பரிந்தமுங்குமென் றோவென்க.

இத்தாழிசைக்கொச்சகவொருபோகுகள் சுந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக் கின. இது மேல்வருவனவற்றிற்கு மொக்கும். (௨௩௪)

வேறு.

அண்ணலியாழ்நரம்பையாய்ந்துமணிவிரறவழந்த ாறும்
பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி
விண்ணவர்வினைவிழ்த்தார்விஞ்சையர்கணிந்துசோர்ந்தார்
மண்ணவர்மருளின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துள்வைத்தார்.

இ ள். தலைவனதுவிரல் நரம்பையாய்ந்து வாசித்தபடியும் அதிற் றான் பண்
ணிய செல வக்குறிக்கொண்டு மிடற்றாற்பாடிய வனப்பையுடனொண்டு கின்னரர்
வீணையைக்கைவிட்டார். விஞ் சயர் நெஞ்சுருகி மெய்சோர்ந்தார். மக்கள் தாமறி
யாதது கேட்டமயக்கத்தாலே அறிவுகெட்டார். இருடிகளும் இதுவும் பேரின்பமாயி
ருந்ததென்றுக்கொண்டாரென்க.

இதனால் முன்பியாழ்வாசித்த தன்மையையும், அதற்கேற்பப் பாடினதன்மை
யையுங் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௩௫)

வீழ்மணி ண்டுபாய்ந்துமிதித்திட் கிழிந்தமாலே
சூழ்மணி கோட்டுவினைச்சுகிர்புரிநரம்புநம்பி
யூழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்
தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னரர்சாம்பினாரே.

இ ள். மதுவைவிரும்பிய வண்டு குதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்தமாலையினை
யுங் கோட்டினையுமுடைய வீணையிற் சீவிமுறுக்கின நரம்பும் நம்பிமிடறுமொன்றாய்
ஏவல்செய்தபடியையுட்கொண்டு கின்னரர் மேனியாடினாரென்க.

இதனால் கருவியுங்கண்டமும் உடனிகழ்த்தின மயைக் கேட்டோர் வியந்தபடி
கூறினார். (௨௩௬)

விண்ணவர்வியப்பவிஞ்சைவீரர் ஸ்விரும்பியேத்த
மண்ணவர்மகிழ் ா கட்பறனை மெய்ம்மறந்துசோர
வண்ணரானநம் னாணப்பாடினாரசெர ஸ்லாம்
பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாரே.

இ - ள். அண்ணரான் வியப்ப ஏத்த மகிழ்ச் சோர நாணப் பாடினான்; அது
கேட்ட அரசசெரல்லாம் எழுதும்படிசமைது எழுதப்பட்ட பா வபோலாயினா
ரென்க.

இதனால் கருவியைக்கி மிடற்றாற் பாடக்கேட்டோர் வியந்தபடிகூறினார். ()

வேறு.

க. பருந்துமதனிழலும்பாட்டுமெழாலும்
திருந்துதார்ச்சீவகற்கேசேர்ந்தனவென்றெண்ணி
விருந்தாகயாழ்பண்ணிவீணைதான்றோம்பா
னிருந்தாளிாமயில்போலேந்திலேவேற் றாணன்.(௨௩௮)

உ. றோதைபுறந்தாழ்க்குண்டலமும்பொற்றோடுங்
ராதினொளிர்த்திலங்கக்காமர் துதல்வியர்ப்ப

மாதொருத்தமிடங்கோட்டிமாமதுர

கீதங்கிடையிலாள்பாடத்தொடங்கினாள்.

இ வயிரண்டுமொருதொடர்.

க பருந்து பறக்குமிடத்து முறையேயுயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்றாய்ந்து பின்னு அம்முறையே மேன்மேலுயர்கின்றாற்போலப் பாடவேண்டுதலின் அஃது உ மையாயிற்று. 'சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செ'மைத்தா முச்சிமிழை நீர்வி முக்கா டொண்பருந்து பச் சகிற வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்ப ற வ யேயு'கா லோசையியல்பு' என்றார். விரு'தாகச்சேர்ந்தனவென்றாள் இதற்குமுன்பு பிறரிடத்திலல்லாது இவனிடத்தேகாண்டலின். வீணையென்றது யாழையும்பாட்டையும். மயில் காறினைக்கருகியிருந்தாற்போல இவளும் புணருநா ளினைக்கருகியிருத்தலின், மயில்போலென்றார். இளமயில், இள ம குணம்.

உ. உட்கும் நாணும் ஒருங்குவருதலின் துதல்வியர்ப்பவென்றார். அது தன்னை அவளுக்கியவழிப் பிறந்தமெய்ப்பாடு. அது *'புகுமுகம் புரிதல் பொறி துதல் வியர்த்தல்' என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. காதலையுடைய எருத்தம். கிடை ஒப்பு.

இ ள். மயில்போலிரு'தாள், கண்ணாள் அவள்தான் யா ழுயும் பாட் ட யும் யான்றோற்றற்குப் பருந்தும் அதனிழலும்போற் பாட்டும் யாழ்வாசினையுஞ் சீவகற்கே விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றுகருகி யாழைப்பண்ணி வாசித்து துரகீதத் தில் அவனையொத்திலளாய்க் கோ ததாழ இலங்க வியர்ப்பக் கோட்டி அ'மதுர கீதத் தப் பாடத்தொடங்கினாள்.

(உருக)

ரானென்றும், அம்மதுரகீதமென்றும்வருவிக்க.

வேறு.

க. இலையாரெரிமணிப்பூணேந்துமுலையுஞ்
சிலையார்திருதுதலுஞ்செம்பசலைமுழ்க
மலையாரிலங்கருவிவாள்போலமின்னுங்
கலையார்தீஞ்சொல்லினாய்காணார்கொல்கேள்வர். (உச0)

உ. பி றயார்திருதுதலும்பேரமருண்கண்ணும்
பொறையார்வனமுலையும்பூம்பசலைமுழ்க
நிறைவாளிலங்கருவிநீள் வரைமேன்மின்னுங்
கறைவேலுண்கண்ணினாய்காணார்கொல்கேள்வர். (உசக)

ங. அரும்பேர்வனமுலையுமாடமைமெள்ளேறாந்
திருந்தேர்பிறைதுதலுஞ்செம்பசலைமுழ்க
நெருங்கார்மணியருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கரும்பார்தீஞ்சொல்லினாய்காணார்கொல்கேள்வர்.

இ வழுன்று மொருதொடர்.

இம்மூன்றுதாழிசைக்கொச்சகமும் இளவேனில்வருகின்றமைகண்டு ஆற்றாளா டியதலைவி தோழிக்குரைத்தனவாகக்கூறினாள், வேட்கையுஞ் சிறிதுபுலப்பட்டிகிறிற் றலின்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம்; மெய்ப்பாட்டியல், கக.

க. இ ள். இசைக் லேரி நந்தசொல்லினும் முலையும் துதலும் பசலையிலே
முழ்கும்படி ஒளிரினெந்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலேமின்னும். இதனைக்
கேள்வர் காணுரோவென்க.

உ. இ ள். கண்ணினும் துதன்முதலியன பசலையிலேமுழ்கும்படி ஒளி
ரி நந்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலேமின்னும். இதனைக் கேள்வர் காணு
ரோவென்க.

க. இ ள். சொல்லினும் முலைமுதலியன பசலையிலேமுழ்கும்படி முத்து
வடம்போலுமருவி மலைமேலேமின்னும். இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

அருவிதெளிந்ததெனவே காலம்வேனிலாயிற்று. (உசஉ)

வேறு.

பண்ணென்றுபாடலதுபொன்றுபல்வளைக்கை
ம எண்ணுறுமெல்விரலும்வாணரம்பின்மேனடவா
விண்ணினறியங்கிமிடறுநடுநடுங்கி
யெண்ணின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளே.

அதுதொன்மென்றது அவன்பாடினபாட்டையும் யாழையும். மண்ணுதல்
பண்ணுதல் 'ஆவதிமண்ணி' என்றார்பிறரும். வீரலுமென்ற உம்மை எச்சுவம்மை
யாதலிற் பாட்டுமென்றுகொள்க. விண்ணென்றது முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய
மூலாதாரந்தொடங்கிப் பிரமரந்திரத்தளவுநின்றவெளியை. நடுநடுங்கியென்றது கம்பி
தப்பாட்டு. "எடுத்தல்பாட்டுச் சமா மென்படுத்தன் மந்தந் தடுத்து நலிதல் சம
மாம் தொடுத்தியன்ற தள்ளாத கம்பிதந் தானடுக்க னற்குடி ல முள்வாங்கிப்
பாட லுணர். எனவே உள்ளாளத்திலே கம்பிதங்கலத்தலிற் குறையாயிற்று.

இ ள். அங் னம்பாடத்தொங்கினவள் பாடினபாட்டும் அதற்கேற்றயா
ழு ஒருகிறாயிருந்தன அவன்பாடினபாட்டும் யாழு வேறொத்திறமாயிருந்தன.
பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலைப்பொருந்தும் பல்வளைக் க
யின்விரலு அதற்கேற்றும்பாட்டுக்களும் நரம்புடன்நடவாவாயின பின்பு கருவி
யொழிந்தபாட்டும் விண்ணிலேநின்றியங்கி அக்காலத்தே கம்பித்தலைச்சேர்தலாலே
வாதிந்கெடுத்தகீதத்திற் சிறிதுகுறைந்து மாதர் இசைதோற்றுகளென்க.

சிலைத்தொழில் "கருங்கொடி என்னுங்கவிகளாற் றெய்வத்தன் மயான
பாட்டு டயனென்றுகூறிவைத்து ஈண்டுக் கற்றடிப்படுத்தாதானாக் கூறுமாறுபோல
விருத்தாகயாழ்ப்பண்ணி" என்றதற்கு யாழ் பண்ணுமுற மயன்றியென்று
'பண்ணென்றுபாடலதுவொன்று' என்றதற்கு யாழுமிடறு வேறுபட்டதென்றும்
விண்ணின்றியங்கி' என்றதற்கு அந்தரவோ செயன்றுங்கூறுதல் தேவர்கருத்தன்
மயுணர்க. காமத்தாற்கலங்கி இவள் தோற்றுகளென்னிற் சீவகற்கு இசைவென்றி
யின்மையுமுணர்க. (உசக)

மையார்டெடுங்கண்ணுண் மாமணியாழ்தானுடைந்து

யை யாநடுநடுங் கானினாணமீதுராய்

பொய்யாதோர்குன்றெடுப்பாள்போன்மெலிந்துபொன்மலை

பெய்பூங்கழலாற்குப்பெண்ணரசியேந்தினளே.

நந்துநடு குதல் இழுவென்னுமெய்ப்பாடு, வெற்றியையிழத்தலின். நாணுள் ள் பிறர்க்குவெளிப்படநிகழ்தலின், நானென்னுமெய்ப்பாடு. தோல்விதோன்றமா லையிடுதலின் மேல் இளிவரெ ன்னுமெய்ப்பாடு.

இ ள். கண்ணுளாகியபெண்ணரசிதான் அங்நனம்யாழ்தோற்றலின் நமக்குத் தோல்வியுளதாயிற்றெ ிறு நந்து நிலைதளர்ந்து அ வயிற்செல்லவேண்டுதலின் நா ணமீதூர்தலான் மெய்யாகவே ஒருகுன்றையெடுப்பாள்போலே குறைந்து பொன் ால யக் கழலாற்றே ந்தினுளென்க. (௨௪௪)

மெல்லென்சிலம்பரற்றமேகலைகண்மின் மிழ
நல்லபெடையன்னநாணவடியொதுங்கி
யொல்லென்னுயர்த மேசெய்ம்மினுல த்தீ
ரெ லீருமெ ிபாள்போலேந்தன்மேல்வீழ்த்தனளே

இ ள். அங் நமேந்தினவள் அரற்ற உமிழ நாண அடியானடந்துசென்று உலகினுள்ளீரெல்லீரும் ஒல்லென்னுமோசைபடப்புகழ்கின்ற உயர்த மே செய்மி னென்று கூறுவாளைப்போல ஏந்தல்கழுத்திலே அதனைவீழ்த்தாளென்க.

குன்றென்றதற்கேற்ப வீழ்த்தனளென்றார். இங் நமெய்துதற்குத் தவஞ்செய் யுங்கருத்து எல்லார்க்கும் இவன்பிறப்பித்தலின் என்பாள்போலென்றார். ஒல்லென் வெளியாகவென்றுமாம். (௨௪௫)

வேறு.

நா த்துப்பட கொளல்குனலங்கிளர்செம்பொன்மாலை
மே த்துப்பிறந்தோர்மினனுமணிவ ரவீழ்ந்ததேபோ
லா த்துப்பூட்டி மந்தனடிதொழுதிறைஞ்சினின்றூள்
போகத்துநெறியைக்காட்டிப்பூமகர் புணர்ந்ததொப்பார்.

இ ள். போகத்தின்வழி யக்காட்டுந் திருவந்துகடிய தன்மையையொப்பாள் அல்குலவள் ஒருமின் மேகத்தேபிறந்து மணி ரயிலே வீழ்ந்ததுபோலே பொன் மாலையைக் கணவனாகத்தேபூட்டி அவனைத்தொழுது நின்றாளென்க.

மாலை அவனது முடி கூடாத கருநெற்பயின்ற குஞ்சி எருத்தத்தலைந்துகிடந்ததன் மேலே முதல்வீழ்ந்து பின்பு கழுத்திலேவிரும்புந்தமைதோன்ற மே முவமைகூறினார். வீழ்வது பாடமாயிற் காலமயக்கம். (௨௪௬)

செம்மலரடியுடோக்கித்திருமணியல்குணைக்கி
வெம்முலைத்தடமுநோக்கிவிரிமதிமுகமுநோக்கி
விம்மிதப்பட்டு ரதோவிழு ஞ்வான்போல வாகி
மைம்மலர்த்தடங்கண் கைமரைமலர்த்தேவியென்றூள்.

இ ள். அ ன்நின்ற மயான் விம்மிதப்பட்டு விழங்குவான்போலேயாய்ப் பின்பு குறித்துளோக்கி ஐயநீக்குதற்குரியகருவிகளாகிய அடிமுதலியவற்றைக்கண்டு ஐயநீங்கியும் துகர்தற்குரியமாததைத் திருவென்றேகருதினானென்க.

அவை நிலந்தீண்டியும் ஆடைமாசேறியும், மாலேவாடியும் கண்ணி மத்து ஐயநீக்கும். விம்மிதம்- ியப்பு- அஃ தாவதுபிறக்கட்டோன்றிய புது மயாற்பிறந்த

மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு. இது, தனக்கே பான்மையாயினமையிற் றன்கண் ம றந்து நின்ற வேட் க புலப்பட்டு மனத்தினையு் கண்ணினையும் அடிதொட்டுமுடி காறுஞ் செலுத்தின மகூற்றிற்று. இவ் இன் ருதி வீணையொழிந்தயர்தா கிய கயாறுற்றிருந்த ம மேலே “தார்ப்பொலிமார்பனோர்ந்து” என்றதனானு ணர்க. (உச௭)

கோதையுந்தோடுமின்னக்குண்டலந்திருவி ஸ்விச
மாதரம்பாவைநாணிம முயினிநொசுந்துநிற்ப்
காதலந்தோழிமார்க்கருந் யற்கண்ணினுளை
யேதமொன்றிநிறிப்பூம்பட்டெந்திரவெழினிவிழ்த்தார்

தோடினொளி கோதையிலேயெறிப்பநிறலிற் கோதையுந்தோடுமின்னவென் றார்.

இ ள். பாவை அ வயிலேநிற்றலினுணி மின்ன வச நிலநோக்கி மின்போ னுடங்கிரிந்த; தோழியர் அவட்கு நாணத்தால்வரு் இறந்துபாடின்றாகச் சூழவீழ்வ தோர்தி ர ய வீழ்த்தாொன் .

கண்ணினுளை உருபுமயக்கம்.

(உச௮)

வெள்ளிலேவற்கணுளைச்சீ வகன்வீணவென்ற
னொள்ளியனென்றுமாந்தருவாக்கடன்மெய்யிவார்ப்ப்
ள்ளராற்புலியையே லுகாணியகாவ் மன்ன
னூர்ளகம்புழுங்கிமாதோவு ரத்தனன்ம னர்க்கெல்லாம்.

இ ள். சீவகன் தத்தையை யாழும்பாட்டிமென்றான் நல்லனென்று மாந் தரார்ப்ப அதுபொருதே கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி அரச ராக்கொ டி சீவ கனைப்போர்காணே ண்டி அரசர்க்கெல்லாஞ் சில தீமொழிகளைக் கூறினா ன்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஒள்ளியன் திசைச்சொல்.

(உச௯)

வடதி சக்குன்றமன்ன ர் குலமாகசெய்தீர்
விடுகதிர்ப்பரிதிமுன் ர்மின்மினிவிளக்கமொத்தீர்
வடுவுளையென்றுமாயும்வாளமரஞ்சினீரேன்
முடிதுறந்தளியிர்போகிமுனிவனம்புகுமினென்றான்.

இ ள். வணிகன்மகன யரசன்கோ லன்றி அரசன்மகன வணிகனுக்கு நங் கள் கொடுக்கின்றமையான், மேருப்போல் நிலகுலயாத நுங்குலத்திற்கெல்லாம் வடுவுண்டாக்கிக்கொண்டார்; இதுவுமன்றி இவன்முன்னர் துமதொளியுங்கு நற் தீர்; இவ்வடுவு ர ஒருகாலத்தும் மாயாது. இதனை மாய்விக்கும்வாட்போ ரயஞ் சினீராயின், அளிக்கத்தக்கீர், அரச லவிட்டுப்போய் முனிகளாய்க் காட்டிலே சென் மினென்றானென்க.

கலுழவேகனும் அரசனதுலான் இவனானோக்கி நுங்குலமென்றான். (உ௫௦)

முல்லைப்பூம்பந்துதன்னைமும்மதக்களிற்றுவேலிக்
கொல்லைப்பூ குன்றஞ்செய்தீர்குங்குமக்குழ் கஃமலை
மல்லுப்பூத்தகன்மமாற்பீர்புகழெனும்போர்வைபோர்த்துச்
செல்வப்பூமகளுநாளையவனு நழச்செல்லுமென்றான்.

இ - ள். அதுவேயன்றிப் பின்னும் மார்பிணையுடையர் கையாற்பி சந்துபோ கடுவதோர் முல்லைப்பந் தக் களிற் றவேலியாகவுடைய கொல்லையிற் கு ளுக்கி னீர் இனி தும்மு டய நிலமகளும் புகழாகிய போர் வையப்போர்த்து னான அவ னிடத்தே செல்லுமென்றானென்க

நீர் போரிற்கஞ்சிக் கலுழவேகன்மகளைக்கொடுக்கின்ற யின் யானினைத்தள வாய் என்கீழ்வாழ்கின்றவனை எனக்கு நிலைகுலைத்தலரிதா னீரென்றானென் . ()

திருமகளிவனைச்சேர் தானறெண்டினாயாடைவேலி
யிருநிலம் ட்குஞ்செம்பொனேமிக்குமிறைவனுஞ்
செருநிலத்தி னெனென்றீர்திருவினுக்குரியீரென்றான்
கருமன ச்சுவெஞ்சொற் டடியங்காரனன்றே

இ ள். கொடியமனத்தினையும் நஞ்சாகிய கடுஞ்சொல்லினையுமு டய ட் டியங்காரன் இ ளிலக்கணமிருந்தபடியாற் றிருமகளாகியவிவனைச் சேர்ந்தவனொ ருவன் தெண்டி ரவேலி ய ஆடையாகவு டய நிலமகட்குஞ் சக்கரவாளத்திற்கும் இ றவனாமாதலாற் போரிடத்து இவனைவென்று இவனைப்பெற்றீர், இப்பெருஞ்செல் வத் த துகர்த்தருமியீராவீரென்றானென்க. (௨௫௨)

அனிச்சப்பூ டோதைசூட்டினம்மனையோவெனறஞ்சிப
பனிக்குதுண்ணுகப்பிற்பா யொருத்தி ரம்ப ரொனறெண்ணித்
துனித்துநீர்துளம் லே ண்டாதுமணிசகிவிநீர்துய்த்
தனிக்கயத்துழக்கிவென்றீர்தையலைச்சார்மினென்றான்

இ ள். இவனைவென்றானும் பாவையொருத்தி நாம் பலராதலால் இவனைப்பெ றுதற்குப் பின்னும் நம்மிற் போர்செய்யவேண்டுமென்றுகருதி வெறுத்து ம நது ளங்கல்வே டா துமதுயிர்போகாதபடி கயத்திலே சிவிறியாலே நீரைத்தாவித் தனித்தனியே பொருது வென்றவர்கள் அவனைச் சேர்க்கடலீரென்றானென்க

துணியலாகா மயிற் பன் மயாங்குறினான். அம்மனையோ அம்மேயோ. ()

நெந்திறலான்கூறவே மோடுறநி ன்னர்
பத்ணிவிரலினுடன்படாமுலைப்போகம்வேண்டிக்
தெ த்திரண்டதினடோட்கந்து ன்சிறுவன் றாயு
மந்தலையரவின்சீற்றத்தாரழல்குளிக்கலுற்றார்

இ ள். அங் னங் ட்டியங்காரன்கூற அதுகேட்டு மன்னர் தத் தயது முலைப்போகத் தவிரு பிக் கோபத்தோடுமுழங்கி கந்துகன்பின்னாயாகிய ஐந் தலநாகத்தினது கோபத்தினையு டய நஞ்சிலே அழுத்துதலுற்றாரென்க.

தானும் நத்தட்டனுமொருதலையும், பதுமுகனொழிந்த தோழர்மூவருட மூன்றுத லையும் நபுலனும்விபுலனுமொருதலையுமா ப் ப டவகுத்தெழுதலின் ஐந்தலையரவெ ன்றார். அது சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்க் என்பதனானென்க. (௨௫௪)

பண்ணிய ல்யானேமேலான்பதுமுகன்பரவைத்தானே
கண்ணியதுணர்ந்துகல்லாக்கட்டியங்காரனெஞ்சி

பெண்ணியெண்ணியம் நிக் மலை தெழுந்தபுழைநீர்
மண்ணி சிறியுடையதழைசொந்தாற்றறு கு

இ ள். பண்ணியெண்ணியம் நிக் மலை தெழுந்தபுழைநீர்
பொருந்திய புழைநீர் கட்டிய காரை ராற்புவி னெழு
தலையுடைய அரக்கி லிடு துபட்டெழு தவளவிலே தண்ணிய சிறி
ய்யவாகியசெழை அலந்தழை போலுஞ்சொல் அலஞ் சாற்றுகி று

அ வசரம் பேத தான தட்டை சா இனிதா கூற அது குளிர்
கிருத்தலிற் மண்ணியுடையார். பேதம் பெண் மயானு மயா த்தி
னைப்பெய்தித்தல் அது பொய்யுடைய கூறிப்பெய்தித்தலிற் சிறி
பு மகிழ்க்கொடுத்தல் அது அவர்விரும்பப்படுதலி லென் னெ
பத்தாற்குறினர். 'நின்னெய்யுடையினே' குற்போ தண்டம் பின்பு அ
ரா ரலழித்தேவிதல். அது தமல்போலிருத்தலிற் றழி
(௨௦௯)

இ சயினிலி ட்குத்தோற்றி யானையா டே றுமெ னி
னி ச தொன்ற றுகண்டிரிதனை ஈனிர துமெ னி
சயு டத்தாசர்க்கு லாம் பிழை நவந்த நே
தி சமு ம்படர்க லே தீத்தொட்டாற்சும த நே.

இ ள். இ ட்கி சயாற்றோற்றம் இ சக்குவண் டும்யானை லா
லுதுமென்று கருதிற் பொரு து தொன்றன்று. அதுவும் வ சயு டத்து
அது யு ன்றித்தி ட்குநாற்குவதன்றே தீயென்பது; இப்பிறன்மனைநயக்கின்ற
னை நாகி தி நினைப்பி ட்குசடு தொன்று ட்கு ஆதா இ ன் பழிபு பாவ
மா நீரேயறிதற்குறி; இ ன் தினை நுமக்கு ஈரா இர துமெ னி
தன் ட்டு லாந் கூறினே. இனி அடை தவழியே திகடக்களிடே
போவிரா டே குண

வி ட்கி தறிவும் து க்கி ட்கெனறு ஈனை நத்திற் றோற்றதலின் அத
ற்கு வ ட்குதலிய பு. (௨௦௯)

தோளினுன்மிடை அபுல்லுந்தொ ள டவாயமிரதம்வேட்டோர்
ராளினுன்மலைந்துகொள்ளின்வாழ்கது லையுமாதோ
ரோளு ராஞ்சி ம ட்டு டொடியினையெய்தப்பெற்றீர்
தாளினுனெய்யிராகித்தரணிதாவிடுமிடு கு

இ ள். இன்பத் தவேட்டோர் தோளாற் புல்லிப்பெறுகின்ற மிர்த்த
நீர் ஈளாற்பொருதுவலிநிறு ட்கு னின் து கலை நுறு புருவதா அதுவு
சி கமனனுன் ஒருமகளைப் புணர நுமது வினையாற் றரணி பு பு
நின்றீர். இனி முடியாதமுயற்சியான் டொய்யிராகி அதனாற்பிற் ற
கைவிவீராகடு ன்றுகென க.

தா ஈண்டெருத்த இ இரண்டெவியுஞ் சாமம். வலித்துகொள்கின்ற இரா
க்கத் *முன்னு ன் றுங் கக்கினை குறிப்பே" என்பதன் ஒருதலைக்

மாடு க்கிணையாய் அது புணர்ச்சிக்குச் சிறப்பி யுணர் திலீராதவின, நீர் ற்ற இயலு கெடு னென்றான். (உரு௭)

நாறுமும்மதத்தினாலே ர த் தயிரி ன் கு ர
மாரியசி ததத றியதிங் த்தி ன் டொ டா ட்
தே றுநீர்நினைந்து ஈணீர்யா ர் கு ன் டி ன் ரா
தூறித்தேனெழுகுங் கோ த ந ம்பிக்கு ம னென்றான்.

இ ன். தன்மதத்தாலே ஒழி தநா னைக் கெடுப்பதொருநாகம் மிக்கசினத் தயு டத்தாய் அகிமதூரத்தின்குள கயிலேகொண்டா அக்குள ராவ ிக்கு விடுவித்தலரிது கோ த ந பிக்கும் அ குளகின்ற மயன் இதனைத் தனித்து ஆராய்ந்து ஈணீரென்றன்னென்க.

குளகுபோன் மதத்தைவினைப்பன் இ னுமாதலா , விடுத்த ரிதென்றான். ()

இளவளநாகுபு லியி னத்திடையேறுநின்ற
லுளவள நுதியுக்கலுழப்பெருதுடையதாமே
தளவளமு டொள்பல்லாட்சிவ ன்றமுவிநி ற்ற
டொளவுநீர்தெழுவதல்ல ற்கூடுத ட் டா ரோ

இ ன். அழகிய டய இளா கப்புல்வித்த னினத்திலே ஏறுநின்றால் அதற்கு ன அழ கத் தா காக் ருநி முயற்சை உழகு ருது உறையதாமே, அது போ த்தத் த யச்சி க ற்றுவிநின்ற றோ டற்குவரு கிப்பெ வித் து து கட்டுக் கூடுதல்கூடுமோவென்றனெ ன்க.

ஏறுபோல் ஏறுதுதகராமையின், அதனோடரச ஈயுமயித்தா . (உரு௭)

எழு துவிண்படருஞ்சிங் ம்பெட்டைமேலிவாந்துரி றுள்ள
மழுங் மேற்சென்றுபாய்தன்மறப்புலிதன் குமாமோ
டெ முங்கயற்கண்ணினுளைச்சி ய குமான்சூழ்ந்தா
லழுங் ச்சென்றனைதல்பேய் றா ன் ற மாவதுண்டோ.

இ ன். பேய்கான் சி க் பெட் டே லே மேலினின்றால் மேற்சென்று அதுகெடும்படிபாய்தல் புலிக்குங்கடாதாகலின் நீர்கருதுகின்றதும் அத்தன் மத்து இனி அதுவமன்றித் தத்தையைச் சீவகன்றமுவிநின்ற காமனுக்கும் அவ்விடத்தா தொரு ஈரியமில்லையென்றனென்க.

இதனால் உழப்பெருதென்றதற்கு வெறுத்த ன் டெ உயர்த்துக்கூறியும் விடு வித்தலரிதென்றான். * 'ஒட்டகங் குகினா முதை மனாயி வ-பெட்டை யென்னும் பெயர் கொ டக் குரிய.' இதனுட் கொடையென்றதனற் சிங்கத்துக்கும் பெட் டகொண்டவாறுகாண்க. தன்மத்துவிடுக் வேண்டிதலிற் பேயென்றான். (உ௭௦)

மத்திரிப்புடையநாகம்வாய் வழி டாத்ததாகி
யுத்தமப்பிடிக் ணின்றுலுடற் றுதல்களபக்காமே

பத்தினிப்பா வரம்பிசுவக டாலளான
லத்திற் கருதியு லரசிர்காணுங் ட்காமோ.

இ - ன். அரசிர்காள் செற்றத்தையு ட டா மதத்தாய்ப் பிடிக்கனின்
ரால் அதனைக் கெடுத்தல் யானைக்கன்றிற்குக் கூடுமோ அதுபோலப்பா வ சீ
க பாலானால் அவனைப்பெறுந்திறத் த நீர்கருதிமுயறல் துமக்குக்கூடுமே
வென்றோ

அரசராதலின் இவனைப்பெறுதற்குரியாயினும் கலைகளா ம் ஆண் மருதலிட
ற்றானு டு ரபாடு ட மயிற் பெறலரிதென்றான். (௨௬௧)

தாமத்தாற்கெழீஇ பகோதைதோட்டுணைபிரித்தல்விண்மேற்
ரூமத்தாற்கெழீஇயமார்பனிந்திரன்மனைக்குமாகா
தேமுற்றீரினனுங்கேண்மினிரதியைப்புணர்துமென்று
ராமத்தாற்கழுமினுர்க்குக்காமனிற்பிரிக் லாமே

இ ன். மயக்கமுற்றீர், கோ தயது தோட்டுணையாகிய சீவ ணைப்பிரித்த
இ'கிரனுக்கு கூடாது இங்ஙனம் இவனைப்பிரித்தலையன்றி இன்னமும் கேண்
மின் இரதி யக்கூடுவேமென்று வேட் கயாற்பொருத்தினுர்க்கு அவனைக் காமனி
டத்துநின்றும் பிரித்தல்கூடுமோவென்றானென்க.

தெய்வத்தாலு் பிரித்தலரிதென்றுகூறிப் பின் இவடண்ணைப் பிரித்தலுமிரிதென்
றான். இ வ யந்துகவியும் பேதம். (௨௬௨)

எம் மநீர்வெல்லப்பெற்றீர்வென்றபிரிநுந்தவோ த
னுமமையும்வேறுசெய்துதும்முளேபொருதுவீந்தால்
வெம் செய்துல மெல்லாமா ஈட்டவினை டுநீதி
யம்மமற்றதனையோரீர ன்கருத்தன்னதென்றான்.

இ ன். நீர் எம் ம ஒருவாற்றான் வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அங் னம்
வென்றபி பு கட்டியங்காரன் தும் மயும் ப கப்பித்து தும்மிலே நீர் பொருதுபட்
டால் தும்முலகெல்லாந் தானாளுதற் றோர்மு ற ம யுண்டாக்காநிற்கும்; அதனைஎன்
னையொழிய வேறேஆராய்ந்துபாரீர். இவன் டுந்துமுன்புமத்தன் மத்து காணு
களென்றோ ன்க.

அம்ம அ ச. அரசருலகனைக் ட்டிய ட்காரன்கொள்ளாமல் அவரேபெறு
படி கூறின மயாற்றானம். (௨௬௩)

சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநிர் ண்மினெ ன்கள்
விறற்றிலென்றுவிலவாய் டெ ண்ணதொடுத்து ரா'கி
கற்றிரள் ழிந்துமண்ணுட்காந்ததுகுளிப்பெ ய்திட
டிற்றெமர்கல்வியென்றானிடியுருமேற்றொடொப்பா

இ ன். உருமேற்றோடொப்பான் மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மையன்றி
விலவன் மயுந் திரண்டு நீர் காண்பீராகவென்றுகூறி விலவாயிலே கணையைத்தொ
டுத்து நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளேகரந்த அவ்வம்பு கற்றிரான்கழிந்து மண்
னுட்குளிப்பவெய்து எமர்க்கள்கல்வியெல்லாம் இத்தன மத்தென்றானென்க. ()

ஆழியங் முனிதனனுளமபொடு னையம்வித்திச்
சூழ்குடர்ப்பினங் ண் ல் விளைத்தபினரெழுதிப்ப லபேய்க்
கூழ்படுகுருதிரெய்யினி றச்சிச் சோறுட்டிடு னறி
வீழ்தரவேட்டுநி றுரெய்துயடு குள ன் டா

இ ன். சக்கரயுகமாக வகுத்த ப ட ரகிய விளைநிலத்தே அம் பயந் தண்
டாயுத் தயும் வி தயாகவி தத்துப் பிண ரகியட ல்லை விளைவித்தபின்பு குருதி
யாகி ரெய்யுடே இ றச்சி ரகி ஆழ்படுசோற் றப் ப் பேய்க்கூட்டி விச
மகள்விரும்பும்படி கள வேட்டுநி ற ர் இவனைப்பெறுகின்றார்கள். ஒருபய
னின்றி டெ குள வேண்டாவென்றோ டெ ன்க.

இ யிரண்டு தண்டம். (உசுரு)

பே ர்ப்ப மமுழ்கியெங்கும்பொரு ளிபுடை ப்பட்ட
கார் கட் போன்றுசேனை லக் மோடுரதிறார்ப்பத
தார்ப்பொலிமார்பனோர் துதன் யி வினைநீக்கி
வார்ப்பொலிமுலையினுட்குவாப்திறந்திதனைச்சொன்னான்.

இ ன். ஈற்றடித்த டல்போல் எங்கு ப மமுழ்கிச் சேனையார்ப்ப அதனை
மார்பனோர்து நீக்கித் தத் தக்கு இதனை ஈய்விட்டுக்கறினானென் .

கலக்கம் மு னின்றிநிலைகுலைத்ல். உரறி முழங்கி. யாறுற்றிருந்தவ
ஆராரமுண்டென்று செவிகொடுத்துணர்ந்தான். வீரத்தாற் றா கெட்டதெ று
இரண்டன்கிறப்புகுன்றினார். (உசுக)

தே று.

தேய்நதுதுண்ணி டை ந்துகச்செப்பினை
ராய்ந்தடு ம்முலையாய்நி ண் ள்போ
லாய்ந்தவம்பினு காரினாயாகிய
வோ தர்வேண்டிநி று விம்மனீடு னறா .

இ - ன். இ ட கு றந்துடு ம்படி செப்பினை கெடுத்தமுலையாய், நின்று
ட கண்கள்பே ற் றப்பாதென்றாய் த அ பிறகு இ ரா தற்கு தே தர்வரு
பிநின்றார். நீ வருந்தாதொழிக வென்றானென்க. (உசுக)

அண்ணல்கூறலுமம்மனையோடு துத்
துண்ணெனெஞ்சினளாய்த்துடித்தாயி மு
ண்ணினீர்முலையாய் கினாள்
வண்ணமாக் வின்சொர் லொடுமாய்ந்ததே.

இ ன். தலைவன் அதனைக்கூறினானு, ஆயிழை அம்மேயோவென்துத் துணு
க் கெ ன்றெஞ்சி ளாய் டெ ய்நடு கி அழுது கலங்கினாள்; அப்பொழுது அவளது
வின் அவன் கூறியகூற்றுடனே பொன்றக்கெட்டதென்க. (உசுக)

மேவிரம்பி னுருவம்ப கயா கிய
பாவினேனுயிர்பாழுடல்பற்றுவிட்

டாவியோ டாவியெனறழுதுதன்
காவி ட் ண் லங் துக்கினார்

இ ன். உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் டியப க ய வினவித்த பாவியேனது
உயிரே ந பாழுடலைக் கவிட்டுப் போகின்றிலை. இங்நனம்போகாதநய் ஓராவி
யோவென்றழுது தன்கண்கலங் அடித்துக்கொண்டானென்க.

பாவியேனது பாழுடலும் பாடம்.

(உசக)

பாழி ம்ப டமே திப்பாரொ ர
நாழிலாட்டிதுடக்கிக்குடித்திடும்
வாழிந் டை கண்ட யெ று ரட் ணீர்
தோழிதூத்துகிறேறே கயினீ கினாள்.

இ ன். தோழி 'காய் வலி யயு ட நம்படை மேலேறின்றது; இ னது
இவர்களேயன்றி இப்பாரிலுள்ளோரெல் ானாயு ங்கொன்றுகுவித்து ஒன்றாகக் காத்
துக்குடித்துவிட்டு ரணென்றுகூறிக் கண்ணீ ர முன்றினையாலே துடைத்தா
ளென் .

(உஎ0)

ங் ள்பெண் மயுழீர்மலர்ததார்மனனார்
த் ளரண் மயுஞ்சால்வதுகாண்டிமென்
றிங்குவார்முரலுங்கலையேந்த் டு
னங்நா வாட்டடைநங்கை யச்சுழ்ந்ததே.

தங்குகின்றீண்ட கலை.

இ ன். ந் கவாட்ட ட ளங்கன்பெண்டன் மயிலு் மன்னராண்டன் ம
யிலும் அ வதொன்று காணக்கடவேடு றுகறி ' க யச் சூழ்ந்ததென்க. ()

தே று.

கூன னு் குறனமுஞ்சிக்குடர் டு ிதுகொழும்பொற்பே ழு
தா் கொட்பாயவோடிச்சாந்துக்கே ரம்புகியசெல்
தேன் டொள்புமாலைசூடித்தாமமாய்த்திரண்டுநிற்ப
ரன்பளிங்குருவத்துணைமறைபவுமாயவனறே.

இ ன். ப டயெழுச்சி ண்டு கூன்களு் குறனமுஞ்சி வெந்து பொற்பெட்டி
தான் றங்களை உள்ளடக்கிக் கொள்வதாகக்கருதிஅதனுள்ளே பாய் கக்குஞ் சார்
திருத் பரணிகளிலே புரு கக்கும் ஓடிச்செல் லும் குடித் திரண்டுநிற்பனவும்
உருவத் தயு டய பளிக்குத்தூணிலே ம றவ லுமாயினவென்க. (உஏஉ)

இ'கிதநிலை மனோ'கிமுறு லித்தெரிபொன்மார்ட்
ன'கையை 'காக்குமவண்ண காரினறுமொழிந்துபேழ் ராய்ச்
சிங்கந்தான டியதா'கோர்செழுஞ்சிங்கமுழ்'கிற்சிறிப்
பொங்கிமேற் டெ தேபோற்பொலங் ழுனரலச்செனறாள்.

இங்கித் குறிப்பின்றன்மை அவை ப டயெழுச்சியும் அந்நகிவை யஞ்சி
னமையும். இ'கிதநிலைமையும் பாடம். செழுமை கொழுப்பு.

இ ள். பொன்மாப்பன் நிலை மனோகி முதுவலித்து ந் க யப் பதுமு
ன்காப்பானாகத் தான்கருகி அதனை யவளுக்கு நகாநின்றுகூறிக் கடியதோர்சின்
கந்தான் அவ்விடத்திற் சிங்கங் ளின்முழக்காலே சேறிக் கோபித்து அவற்றின்மேற்
செல்வதுபோலே கழல்நர ப் பதுமுகனிற்கின்றவிடத்தே சென்றானென்க. (உஎ௩)

பதுமு குமரன்மற்றிப்பா வ யக் ா லோமபி
மதுமுகமாலேநெற்றிமதகளிறுந்திநிற் ப
துதிமு வாளும்கி லுதுண்ணிலே பலுமேந்திச்
சதுமுகமாகச்சேனை மர்தலைப்பெய்கவெனறான்.

இ ள். பதுமு ன் வேறாக இப்பாவை யக் காத்தலைப்பேணிக் களிற்றை
மண்டபத்தின் வாயி ளவுஞ் செலுத்தி அதிலேநிற்க- நம்மு ட சற்றத்தார் ாள்
முதலி வற் றயேந்தி நஞ்சேனையை ான்கு கயா அவர்வகுத்தவிடத்தே நிறுத்
துகடு ன்றானென் .

பதுமு னையொழிந்த தோழர்மூவரு மூன்று கயும், புலவிபுலரொரு பு -
ரா ான்கு க. (உஎச)

ட்மெடைமரு குல்சேர்த்திவாளிருபுடை யும்வீக்கித்
தட்டு டபொலித்திண்டேர்த ஞ்சயனபோலவேறி
ட்டனைப்புரவிசூழ்ந்துகால்பு டாப்பவே வி
யட்டியிப்பருகு கூற்ற் கோளெழுந்தனையதொத்தான்

இ - ள். அவ ாயங் னமேவித் தான் சேர்த்தி வீக்கித் தே ாயேறிப்பண்
ணினைபு டய புரவி யப் பக்கத்தேசூழ்ந்து கால்காப்பச்சில ாயேவிக் கூற்றங்
கொல்லு கட்டு முந்த தன் யயொத்தானென்க.

வா உ டவாள். (உஎ௫)

புள்ளிபாப்பன்னபொற்றார்ப்புரவித்தேரிரவிபோலா
வுள்ளுருத்தெழுந்துபொ கியுட ல்சினங் டவநோக்கி
முள்ளெயிறிலங் நக்குமுடிக்குழாமன்னர்டே டபக்
ள்ளவழில கன் ார்பன் ார்மழைமுழக்கிற்சொன்னான்

புள்ளி ாப்பன்ன பறவையினெலி யயொத்த.

இ - ள். அம்மாப்பன் தேரிலே இரவிபோலேயிருந்து சினம் வெவ்விதாய்மனத்
தேதோற்றி மிக்கு உட் பினைச் செலுத்தாநிற்க மன்ன ாநோக்கி மிகநக்கு அவர்
டேப்ம முமுழக்கம்போலே கூறினானென்க. (உஎ௬)

முருகுலாமுல்லைமாலேமூப்பிலாமுலையினுர்தும்
மருகுலாம்புலவிநோக்கத்தமிர்தமின்றுகுப்பபொ ாலலோ
கருதலாம்படியதன்றிக்கலதியம்பிவையுங்காப்பத்
பொருதுலாம்புகழைவேட்டிவ்வெ கழும்புகைந்ததென்றான்.

இ ள். போர்செய்தலானுண்டாம் புகழைவிரும்பி நினைக்கலாம்படியதன்றி
கக் கேட்டினைச்செய்தலுடைய அம்பாக்கியவியையுங் காப்பதன் இவ்வெ கழும்

புகைந்தன; ஆதலான் முலையினர் நீர் யாழ்வாசிக்கப்போந்திரென்பதனால் தும்மி
டத்தேபிறந்த புலவினோர் த்தாற் பின்பு தாம்பெறுகின்ற புணர்ச்சியின்பத் தப்
பாழேயுகுப்பர்கொல்லோவென்றனென்க.

அமிர்தமென்றுகுப்பவென்று பாடம்.

(உ எ)

வாணி மொன்றுதேற்றாய்முதலொடுங்கேடுவாந்தா
லுணி தீட்டப்பட்டவூதியெவாழுக்கிடுஞ்சத்
தேணிந்திலேசுரோக்கியிருமுதல்மொடா மொள்வர்
சேணிகந்துயப்போநிசெறிதொடியாழியவென்றார்.

இ ன். ஊணைக் கவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத்திற்கு டொ
ருகேடுவந்தால் அவ்விரண்டினும் ஊதியமாகிய நடப்பின்மேலே நெஞ்சத்துடக்
கின்றதின மயக் கவிட்டு இரண்டயுமிழப்பதின் முதல்பெறு கயும் ஊதி
யமென்றுபார்த்துப் பெரியமுதல் கெடாதபடி அதனைக்கொள்வர் நின்னலத்தோர்
நீயும் அதுசெய்யாது போர்குறித்தெழுதலின் நினக்குரிய வாணிகமொன்றுமறியாய்-
இனி நின்செறிதொடியாகியவூதியத் தக் கவிட்டு நின்னுட்பாகிய முதலொ
டுபிழக்கப்போவென்றாரென்க.

தேற்றாய் 'தேற்றாய்பெரும' என்றதுபோனின்றது.

(உஎஅ)

தம்முட்ப்பண்டந்தன்னைக்கொடுத்தவருடைமைடாட
லெம்முடையர்கள்வாழ்க்கையெமக்கும்தொக்குமன்றே
யம்முடையரசிர்க்கெல் ாமெய்யுளம்புதந்து
தம்முடத்திருவுந்தேசுரோக்குமிக்கொள் லென்றான.

இ ன். அதுகேட்டுத் தம்முடயப்பண்டத் தப் பிறர்க்குக்கொடுத்து அவர்
களுடனைவார்க்கிக்கோடல் எங்குலத்தோர்வாழ்வாதலின் அ தெமக்குமொக்
குல்லோ இனி யான் துங்கக்கெல்லாம் என் கயிலம் பத்தந்து தம்முடய
வீரனாய் புதுகழும் இப்பொழுதே ாள்வேன் வல்லீராயின் அவற் றக்
காப்பீராகவென்றானென்க.

(உஎக)

மட்டுவாந்தாரினாய்நின்வனப்பினேழளமைகல்வி
கெட்டுலாய்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிககளிர்கோங்
மொட்டுலாமுலைகள்பாய்ந்தவகலத்துச்சரங்கண்முழ்கப்
பட்டுலாய்கிடக்கலுற்றாயென்சொலாய்பாவினென்றார்.

இ ன். தாரினாய் சிலம்புமுதலியவற்றையுடய மகளிரது கோங்கரும்பு
தோற்றுப்போமுலைகள் உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே சரங்குலாய்ப்பாய் யினலே
பட்டு நின்வனப்புமுதலியனகெட்டுக் கீழ்க்கிடக்கலுற்ற பாவீ, ந எதுசொல்லாயென்
ன்றாரென்க.

இஃது அரசர்கூற்று.

(உஅ௦)

எரிசுடர்ப்பரிதிமுன்னரிருளெனவுடைந்துநீங்கப்
பொருபடைமன்னர்துங் ள்புறக்கொடைகண்டிமற்றிம்
முருகுடைக்குமுலினுடன்முகிழ்முலைகலப்பலன்றே
லிருசுடர்வழங்குமவையத்தென்பெயர்கெடு வென்றான்.

இ ள். பரிதிமுன்னர் இருள்கெடுமாறுபோல நீர் எனதுதோற்ற் கண்டுபோ
றுமதுபுறங்கண்டு பின்பு குழலினை முலை க்கலப்பேன் - அதுசெய்திலேனாயின்
என்புகழ் ஞாயிறு திங்களும்வழங்குகின்ற உலகெங்குந் வாது கெடுவதாகவென்ற
னென்க.

இது சீவகன்வஞ்சின் . இது முன் இள ம்முதலியவற் ற அவ்வரசர்ொ று
கூறலின் அக்கொலை பொருளாகப்பிறந்த வெகுளியென்னுமெய்ப்பாடி. இது “நகு
தக்கனரோ’ என்னும்புறப்பாட்டினுடக் டொள்க. (உஅக)

தேறு

ஆண்மாவாணிலததப்புவேல்செய்முட்
காண் வருகாட்டின ளிற்றுநீள்வரை
நீணை லவேந்தெனும்வேழப்பேரி
பூண்முலைப்பிழிக் வாய்ப்போர்செய்குற்றவே

இ ள். ஆளாகியமரத் தயு டய வாளாகியநிலத்தே அம்புவேலாற்செய்த
விடுமுள்ளையு டய எல்லாரு் காண்டலுடையகாட்டில் இனக்களிறுகியவவாடே லே
நேந்தராகியவேழத்திரள் தத்தையென்கின்றபிழிக்கவாவிப் போர்செய்தலுற்றன
வென் .

பூண்முலை வெளிப்ப ட. (உஅஉ)

தாழிருந்தடக் யுமருப்புத் தம்பியர்
தோழர்தன்றூர் ளாச்சொரியுமும்மத
மாழ டற்சுற்றமாவழன்றுசீ
வேழுயர்போத மி த்தொடேற்றதே.

இ ள். இசையேழினலுமுயர்ந்த சீவகனாகியயானை க நந்தட்டனாக ருப்பு
பு விபுலராகத் தோழர் ல்வரு் தாளாக மும்மதந் தேரு் குதி றாயுங் காலாளு
ராக அரசராகிய ஆணத்திரளுடனே போர்செய் த்தொட் கிற்றென்க.

தன்னை யானையாக உருவகங்கூறலிற் கடற்சுற்றம் அதனையொழித் தழுன்றுப் ட
யுமாம். யானைக்கு உத்தம இலக் ணம் ஏழுமுழையரம். இ ன்வீணவெ ற்ற
யின், ஏழுயர்போதகமென்றார். (உஅக)

குடையுடைவேர் தெனும்குழா் கொணை முங்
கொடியெனும்பிடியுடைக்குமாவேழமும்
வெடிபடுபோர்த்தொழில் காணவிஞ்சைய
ரிடியுடையினமழநெற்றியேறினார்.

இ ள். வேந்தராகியயானைகளுந் தத் தயாகியபிடியையு டய சீவதகுமரனா
கிய யானையுந் தம்மிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலைக்காண்டற்கு விஞ் ச
யர் னைநெற்றியிலேயேறினாரென்க.

வெடி முழக் குமராம். (உஅச)

கரைபொரு டலொடுகார்கணுற்றென
முரசொடுவரிவளைமுழ் கியார்த்தன

பரசருமமாமலைந்தரணம்விசினர்
குறா ' ந்ருணைபோர் 'கோலஞ்செய்தவே.

இ ள். கடலொலியோடே வான்முழக்கஞ்சேர்ந்ததென்னும்படி முரசும் வகையும் முழக்கி ஆர்த்தன அப்பொழுது அரசரும் போரையேறிட்டுக்கொடு கவசத்தையணிந்தார்; அவர்தானையும் போர்க்கோல கொண்டனவென்க. (உஅரு)

தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொனவாயுளித்
டெய்கனைப்படுமழைசிதறியெங் னு
மொய்யமர்மலைந்தனர்முருகுவிம்முதார்ச்
செய் ழற்சீ ன்வாழ்கவென்னவே.

இ ள். சீவகன்றோழருஞ் சீவகன்வாழ்கவென்று கூறுநிற்கத் தெய்வத் த வணங்கிப் பாடுகுறித்துப் பொற்றகடு தம்வாயுளிட்டு எவ்விடமும் பெய்கின்றமழை போலக் கனை யச்சிதறுவதாகப் போனா மேற்கொண்டாரென்க.

சிதறவென்க.

(உஅசு)

கலந்ததுபெரும்ப டகனைபெய்மாரிதூ
யிலங்கினவாட்குழாமிவுளியேற்றன
விலக்கினதேர்த்தொகைவேழங்காய்ந்தன
சி ம்பினவியமார்தெழித்தசு கமே.

இ ள். அரசர்பெரும்ப ட கனை யப் பெய்மாரிபோலத்தூவி யிதனோடு கலந்தது அப்பொழுது இரண்டிடையில் ஈட்குழாமும் இலக்கின்குதி ராய் ஒன்றையொன்றேற்றன தேரும் ஒன்றையொன்றுதறித்தன மேழமும் ஒன்றையொன்றுகாய்ந்தன இயமரமு இயப்பின சங்கும் ஒலித்தனவென்க.

இதனால் இரண்டுப டயுங் கலந்தபடி கூறினார்.

(உஅ௪)

சுற்றணிகொடுஞ்சிலைமே டதூவிய
முற்றணிபிறையெயிறம்மபுழமுழி வி
னற்றுவிழ்குழைமுகமலர்ந்ததாமரை
மற்றவைசொரி தேர்மாரியொத்தவே.

இ ள். சிலையாகியமேகத்துவிய நிரம்பவலித்தல்பொருதின அம்புழமுக்குத லால் அற்றுவிழ்கின்ற முகமாகியவவை மலர்ந்த தாம ராப்புவைச் சொரிவதோர்மாரி யையொத்த வென்க.

மற்று அ ச.

(உஅ௫)

மறப்படைபசித்தன யிறின்றார் டெக்
குறைத்தனர்குஞ்சரங்கூந்தனமாத்துணித்
திறக்கினரோடுதேர்மைந்தரின்னுயிர்
துறக்கம்போப்புகுகெனத்தூணியதூறினார்.

இ ள். மறப்படை முன்பு வயிறுபசித்தன அவை இன்று வயிறு நிறகவெ ன்றுகூறிக் குஞ்சரத்தைக்குறைத்தார் மாவைத்துணித்துத்தே ராயிறக்கினார் இ னுயிர்போய்த் துறக்கம்புகுகெனத் தூணியவீசினாரென்க.

(உஅக)

வேறு.

க. ஆற்றுவிர்வம்மினெம்மோடாணமைமேம்படஇயவென்பா
ரேற்றவர்மார்பத்தல்லாவிரும்புமேல்விடாதுநிற்பார்
கூற்றம்போற்கொடியயானைக்கே ரெழுத னறமார்பங்
கீற்றுப்பட்டழகிதாக் கிடக்கெ னக்கெ ருதித்துநிற்பார். (உகூ0)

உ. கழித்து ஈண்மாலையாடி ஈட்டுவார்கண்கள்செந்தீ
விழித்துமேற்சென்றவேழம்மே லினால்வில்கிறின்பார்
தெழித்துத்தேர்க்கயிறு வாளாலரிந்திட்டுப்புரவிபோக்கிட
பழிப்பிலெ ஈணர்ந்துபூட்டுபாகநீயென்றுநிற்பார் (உகுக)

ங. ஐங் திக் வினப்பாய்மாச்சிறிதுபோர்களையீதெ ிபார்
வெங் திர்வேலிற்சுட்டிவேந்தெதிர்கொண்டிறின்பார்
நங்நை கல்லியாணநன்றேநமக்கென க்குநிற்பார்
சிங்கமு புலியும்போன்றார்சீவகன்றோழன்மாரே. (உகூஉ)

ச. ஒருங் வன்பிறந்தனானதேபிறத் தவருதயத்துச்சி
யிரும்பினுற்பின்னியன் வெறுழ் விழுமுவுத்தோளார்
விரும்புவார்தே முதே ற்போர்நூறநூறநூற்றுக்கோடி
கிருந்தனம் ருகெ வன்பாரினனனமாயினுரே.

இவ்வாங்குமொருதொடர்.

“. எம்முடனே துமதாண்மை மேம்படுத்துதற்குப் போரிந்காற்றுவிர் வாருங்
களைன்பார்; எதிர்ந்தவர் ஈர்பிலல் ஈது எதிராதார்மார்பில் இரும்பினைக் கவிடாது
நிற்பார். யானைக்கொழுது கீற்றுப்பட்டிக் கிடக்கவென்று மார் பயானைகுத்தக்
கொடுத்துநிற்பாரென்க.

உ. உற யக்கழித்து வாட்குத்தாடிக்காட்டுவார். செந்தீவிழித்து நெருப்
புப்புறப்படவிழித்து. பாகனைக் கோபித்துக் கயிற் றயறுத்துப் போக்கிப் பாக
நீ நல்லபுரவிகளைக் கொணர்ந்து பூட்டென்றுநிற்பார்.

ஐங்கதி: 'விக்கிதம் வந்திதம் வெல்லு முபகண்ட மத்திமஞ் சாரியோ
டைந்து. கவினம் டிவாளம். பாய்மாப்போர் சிறிது இதனைக் களை. வேந்தனா
இவனெனக்கு இவனெனக்கென்று வேலாலேசுட்டி எதிர்கொண்டிறின்பார். நன்றெ
ன்றது பூசல்பெற்றவுவ கயால்.

ச. உதயத்துச்சி ய யிரும்பினுந்கட்டினாலொத்த தோன். எறுழ்வலி மிக்க
வி. வேழத்தோடே வேலாலேபொருதலை விரும்புவார். நூற்றுக்கோடிப் பட்டுக்குப்
போர்செய்யவிரும்பேம்.

இ ள். சீவகன்றோழன்மார், அவன்பிறந்த அன்றேக டப்பிறந்தவர் தோளார்
விரும்புவார் ருகவென்பார் அவர்கடாம் இப்போரில் இன்னனமாயினார். அது
எவ்வனையெனினில் என்பார் விடாதுநிற்பார், கொடுத்துநிற்பார், காட்டுவார், வில

க்கிற்பார், பூட்டென்றுநின்பார் கனையென்பார், எதிர்கொண்டுநின்பார் நக்குநின்பார்
ராய்ச் சிங்கத்தையும் புலியுமொத்தாரென்க.

இவனாகு கயிலுநின்ற படைத்தலைவரல்லாத தோழர் பொருதபடி
கூறின. (உகக)

கூட்டுறமுறு கிவிட்டருயமகன்றிகிரிபோல
வாட்டிறற்றேவதத்தன் லினமாமலை வெ
லிட்டம்போழந்தியானை நிறியிருஞ்ஞாம்பழுத்திமன்னர்
சூட்டொடுகண்ணிருளாமணிசிந்தித்திரியுமன்றே

இக்கவிமுதல் நான்குகவியாற் படைத்தலைவராய்நின்ற தோழர்மூவரும் நபுல
விபுலரும் பொருதபடி கூறுகின்றார்.

கூட்டு மட்டிரள். உற அதுவந்து சேருதலாலேமுறுக்கிவிட்ட. 'கிரித்து
விட்ட பசுமட் குருஉத்திரள்' என்றாற்பிறரும். இனி உசவுறவென்றுமாம் அது
கரியுமெண்ணெயும். சூட்டு - போர்ப்பூ. சூளாணி முடிவின்னி.

இ - ள். தேவதத்தனதுமா போழ்ந்து அழுத்திச் சிந்தித் திகிரிபோற் நிரியு
மென்க. (உகசு)

பாய்ந்ததுகலினமாவோபறவையோவென்னவுட்கி
வேந்தர்தம் யிறுவேவ புலமாவிபுலரென்பார்
காய்ந்ததம்புரவிக்காமர்குளம்பிறும்களிற்றினேனை
தேய்ந்து சசேர்த்திமலைத்திருமுடித்திலகங்கொ ட்டார்.

மா முற்கூறியவாறேகொள்க.

இ ள். பு விபுலரென்று கூறுகின்றவர்கள் தம்புரவியினது குளம்பாலே
பட்டந்தேய்த்துப் படி களிற்றினுதலிலே மாவோபற வையோ பாய்ந்ததென்ன
அப்புரவி யச்சேர்த்தி அவற்றின் லிருந்தவேந்தர் உட்கி விறுவே'படி அவர்
முடிவின் சூட்டுமணிகளை வாங்கி கொண்டாரென்க. (உகரு)

காயத்தின்குழம்புதிட்டிக்காரிரும்பெறியமேக
தோயுமுள்ளிலவின்கூன்காய்சின்தொறுமுதிர்வவேபோர்
மாயங்கொனமற மாலைப்பைந்தலையுதிர்ந்தெ ட்கட்
சேயனான்றிருவின்பேரா ட்செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே

இ ள். இரும்பிலே பெருங்காயத்தின்து குழம்ப்ப்புசி அதனாலே விலவினை
வெட்ட அதன்காய் உதிரவனபோடே முருகனையொப்பான் ஸீதத்தன் வில்லிற்றோ
ன்றிய பழியாலே மறவருடைய செவ்வீமலைத்தலைகளுநிந்தன இது மாயமோ
வென்க. (உகசு)

நீனிதப்பெளவமேய்ந்துசூனமுற்றிநீலமே ம்
வானிறவிசும்பினின்றமாரியின்மறைவலாளன்
போனிறப்புத்தசேனன்பொன்னணிப ழிசிந்தி
வேன்றிமன்னர்சேனைகூற்றிற்குவிருந்துசெய்தான்.

பொன்னிறம் போனிநமெனவிகாரம். போர்நிறம் பாடமாயிற் போரொளி
யாம். நிறவேலையுடையமன்னர்.

இ - ள். பொலுத்தையேய்ந்து சூன்முற்றுதலாலே நலமேகம் விசும்பிலே மா
ருதுநின்ற காலம் முபோலே அந்தணனாகியபுத்திசேனன் பகழி யச்சிந்திச் சேனை
யைக் கூற்றிற்கு விருந்தாக்கினானென்க. (உ ௭)

வேறு.

விசவேலுடம்பெலாஞ்சூழுவெம்புலா
சோருஞ்செங்குருதியுண்மைந்தர்தோன்றுவா
ரோருமேலொண்மணிச்சூட்டுவைக்கிய
வாராமேயமைந்ததேர்க்குழிசியாயினார்.

இ - ள். புலாலையுடைத்தாய்ச் சோருங்குருதி விட்டுச்சொரியாது உள்ளேநிற்
கின்ற மந்தர் வேல் உடம்பெலாஞ்சூழத் தோன்றுவார், சூட்டு மேல்வைத்தற்குப்
பலவாருந்தைத்துநிறைந்த தேர்க்குறடாயினானென்க.

ஒரும் அசை.

(உ௬)

பொன்னனாள்புணர்முலைப்போகம்பேண்டிய
மன்னரோடினையவர்மறவிவாளம்
நினைமித்தலைய வத்தலைக்
ொன்னவிலவேவினானிலை மகூறு அம்.

இ - ள். தத்தையது முலைப்போகத் தவிரும்பிய மன்னரோடே தோழர் மாறு
பதிலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தேயங்காநிற்க, எண்மொராது ஆண்டு
சின்றவேவினான்மை நினைக்கவாறென்க. (உ௬)

தம்பியைச்சீ கனோக்கிச்சாமரை
வெம்பரிமா செவிவீரமந்திர
மிம்பர்நம்பிடர்கெடவிரண்டும் வல்லையாய்
நம்பிநீமொழிடு நாயநத்துகூறினான்.

சாமரையினையுஞ் செவ்வையுமுடைய மான். இரண்டும் பறப்பிக்குமதுவும்
வேண்டுமிடத்தே நிறுத்துவிக்குமதுவும்.

இ - ள். சீவகன் தம்பியைநோக்கி இவ்விடத்தில் நமதிடர்கெடும்படி வீரமந்திர
மிரண்டையும் நீசற்று மானினது செவி யிலே மொழிவாயாகவென்றுசொல்லி அவந்
தை அவனுக்கு விரும்பிக் கூறினானென்க. (௬௦)

மந்திரங்கேட்டுநான்கும்வானெட்டிப்புகுவவேபோ
லந்தரத்திவந்தவாழிக்கானிலம்விட்டமாலேச்
சுந்தரச்சுண்ணமேனிமகளிர்நங்கண்னுளிர்
மைந்தருமிரும்புமொவ்வாவான்புலங்காவல்கொண்டார்.

மந்திரம் காண்டமந்திரம். வான்புலம் உண்மையறிவு. அதுவே யெல்லா வெற்றியுந்தருவதென்று உட்கொண்டு.

இ ன். அம்மந்திரத்தை நந்தட்டன்குறக்கேட்டு நான்கு புரவியும் அந்தரத்தே பாய்ந்தன. வட்டத்தையுடைய உருள் நிலத்தைவிட்டன. அழகான் மகளிர் தங்கண் ணில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சிவனும் நந்தட்டனும் வான்புலத் த ிரும்பு மொவ்வாத காவலாகக் கைக்கொண்டாரென்க.

கா ல் கவசம்.

(0)

வடிகயிருயந்துமுட்கோல்வ லக்கையாற்றங்கிடு னறி
முடிகெனப்புரவிமுள்ளாலுறுத்தினுன்மொழிதமேற்றேன
கடுகியவண்ணமாவின்ருரொலிகாமர்பொற்றேர்
படையதுசெவியுங் ண்ணும்பற்றிநின்றிட்டவன்றே.

இ ன். குதிரையைத் தொழிலிலேபயிற்றும் வாய்க்கயிற் ற யாய்ந்த தாறு கோலையெடுத்து நமக்கு வெற்றியுண்டாவதாகவென்று புரவி ய அ 'மு' ளாடே புறுத்திச் செலுத்தினான்; அ வ -டுகியதன்மையைச் சொல்லுதலறியேன். ராவின்ரு ரொலி படையினதுசெவியிலுந் தேர் அதன்கண்ணிலு ' விடாதே நின்றவென்க. ()

அ ' ண்மேற்பறவையென்பாரரு மேபுருவமெனபார்
ண்ணதேவானதென்பார்மணத்தேமுகத்ததென்பார்
கண்ணதேசெவியதென்பார் ல் கதூல் பியபே ர்'கிப்
பண்ணியவீதிபற்றிமண்டலம்பயிற்றினுே

என்பா ர யெங்குங்கூட்டுக. அரு மென்றது எங்குங்கலத்தலி ' .

இ ன். தலைவன்றே ஈச்சி ர் இப்படிச் கூறுவார் இப்படி ' கூறு ஈரா ' ' கலங்காநிற்க' நூலைக் கூர்க்கப்பார்த்து அதிற்பண்ணின வீதி யத்தொட 'கி ' ட மென்கின்ற சதி யப் பயிற்றினுனென்க

(0)

அகில்கெ ணடடொ ள்ளவட்டமாருயிர்மேயுமே மி
முகில்கொ ' டமின்னுத்தோற்பமுறுகியவிசையிற்றுகி
மி ' ட்கொண்டவிகலைத்தானேவிழு ' கியசிற ர்தோற்றிப்
ப ல்டொ ளடுபறக்குந்தோற் றானேதன்பைம்பொற்றேரே

இ ன். காளைதன்றேர் அகில் தன்னிடத்தேடொ ண்டடொ ள்ளவ ட்டமு ' ர சக்கரமும் மின்னுந் தோற்கும்படி கடுகியவிசையிற்றுகி மாறுபாடுகொண்ட போரி னைத் தானேவிழுங்குதற்கு ஓர்சிறகுதோற்றிப் பகலைக்கொண்டு பறப்பதோர்தேரா யிருந்ததென்க.

அகில்கூறிற்று, நெய்யாலொளிமிகுத்தலின். வீதி ' குமின்னும் ஒழிந்த ட டத்திற்குமுயமை.

(௧0௪)

காலற்றவயிரமாலைவெண்குடை விழ்ந்தபிச்ச
மேலற்றக சம்விழ்ந்தசாமரையற்றவிந்ருண்ண
மாலுற்றமன்னர்தங்கண்மனங்கையற்றொழிந்த யள்ள ' ல்
கோலொற்றக்குனிந்தவாரேசிலைகுனிந்தொழிந்ததன்றே.

வள்ளலென்றார் கடுக கொல்லாதே யவரை யஞ்சுவீத்தலின்,

இ ன். வள்ளல் கோறெடுத்தற்கு வில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக்கவளைந்தேறின்து அப்பொழுது மாலைவெண்குடைகள் காம்பற்றன் பிச்சம் கவிழ்ந்தன; வச் அற்றன; சா ர வீழ்தன வில் நாணற்றன; இவைகண்டு மன்னர்மனம் செயலற்றுக் கு ற்தனவென்க. (௧௦௫)

நுங்களைவினைநெ ற்றநூபுர டியினுள்
நெ ள்ளித்தட் டகண்டிர்விருந்தெதிர்கொண்மினென்ன
வங் ளியரசர் டெ ல் றமோரொர்றுமிரண்டுமாச்
செக் களிப்ப ழியொப்பித்துள்ளவாறுட்டினுளே

இ ன். இ வ பகழிய று; உ கன யாழ்வென்ற தத்தையது கன்காணுங்
ள் நீ ள் விருந்தாய் ந்து இவற் ற யெதிர்கொண்மினென்றுகூறி அரசர்க்கெல்
ரம் ஒன்றுமிரண்டு ரகப் பகழி விழுக்காடிட்டுத் தரங்களிலே யழுத்தினு
னெ ன்க.

விருத்தென்றதற்கு ட்டியென்றார். இதனால் மனங்கு றந்தும் போகாது
நின்றவர்க்கு அவள்க ணைப் பெறுமாறு இ ன ல்லதில்லையென்றுகூறி அவ ரா
டெ லித்தபடி கூறினார். (௧௦௬)

னம டே ந்தர்தம் ண ணிமாற்ப க்கிப்
புனம டே தர்தம் ள்பொ ன்ணிகவசங்கீறி
யின்னுயிர்க ட்ந்துதி யினி டொள்ளுமுடம்பி லுந்
துள்ள மிடு ன்பவேபோற்சுகிசரம்பரந்தவனறே

தி ம பிறர் னைந த்த்.

இ ன். ந ம வேந்தர்தம் ந கயாகிய பிறர்மனைநயத்தலை இனி கொள்ளு
முட பிலுந் துன்னன்மினென்பனபோலச் சுகிசர் கள் இப்புன் னவேந்தரு டய
கவசத் தக்கீறி ணி ரர் பத்தீண்டி இன்னுயி ரக்கவர்த்து பரந்தனவென் .

குடிப்பிறந்த பழிநாணுவார் கு நகையென்றார். இதனால் நொந்தும் போகாத
வர் ளிடே சிலருயி ரப்போக்கின கூறினார். (௧௦௭)

மீனெறிதூண்டி ஸ்போன்றவெஞ்சிலைநாண் ளற்ற
தேனெறிகுன்றமொத்ததிண் கச்சைதுணிந்தவேழு
மானெறி டட்டிந்திண்டேர்கயிறற்றறுமறியவே த
ருனெறியாழியேந்தியொய்யெனவுலம்பியார்த்தார்.

இ - ன். அவரேறினதேர்கள் கயிறற்றறுமறியாநிற்க அவரேறினவேழுங்கள் ச்
சை துணிந்தவை குன்றமொத்தன அவர்கையில் நாணற்றசிலைகள் தூண்டில்போன்
றன; இ வகண்டும் வேந்தர் பகைவர்மேலெறியும் ஆழியையேந்தி விரையமுழங்கு
யார்த்தாரென்க.

ஊன் ஆகுபெயர். இதனால் படாதுநின்ற அவரை யஞ்சுவீக்க அவர் பின்னும்
டோர் குறித்தெழுந்தமை கூறினார். (௧௦௮)

ஆர்ப்பெதிர்மாரிபெய்யும் னிறெடுங்குன்றம்போலப்
பேர்'டு திர்ந்தவருமார்த்தாரர்த்தலும்பூண்டவல்விந்
கார்க்கு திர்மேகம்போலக் கணைம மு ா றதிப்பா
லீர்த்தகுருதிவெள்ளமிறைச்சி'குனறுக்கினே

இ ள். மாரிபெய்யுங்குன்று'எதிரொலியெழு றறுபோல அரசராவாரத்தி
கெதிரே சேவகன்படையிலுள்ளாருமார்த்தார் அங் னம் இரண்டுமார்த்தவளவ்வே
சேவகனது கொலைத்தொழிலைப்பூண்ட வில் மேகத்தினம் முபோல் அம் பக்கான்
றது. அதனைப்பிறந்தகுருதிவெள்ள முன்பு அற்றுவிழ் தவற்றைக் களத்திற்குட்
புறம்பேயிழுத்தது முடிவில் அவ ராயி றச்சிக்குன்றாக்கிவிட்டானென்க.

இதனால் அவர்ப் ட பட்டபடி கூறினார்.

(௩௦௧)

மன்னர்கர் வெகுண்டிவிட்டமறப் ப டயழுவமாரி
கொன்னுனையெஃகினீக்கிக்குனிந்துவிற்பகழி ான்ற
மின்னவிரி வ் குமொள்வாள்விழித்துயிர்விழுங்கவின்ன
தனமையாற்றினேநீந்தித்தான்வினையாடுகின்றான்.

இ ள். அங்னமார்த்தவரசர்விட்ட ப டயாகிய பெருமழையை இமையா
தே விழித்துப்பார்த்து அம்பினெருக்கத்தாலே நீக்கி வில் குனிந்துகான்றபகழி வாள்
இ விரண்டுந் தானே வினாவினாவிழங்கும்படி தான் இமமு றயானே படைக்கடலை
நீந்தி வினையாடாநின்றானென்க.

(௩௦௨)

வேழவெண்கோட்டுமெல்கோறின்றுகூன்குருதிவாளா
லாழாவழித்துடு ய்த்தோர்கொப்புளித்தழிந்தமாவின்
சூழ்குடர்க்க ணிசூழிணைத்துகிலுடுத்துவெள்ளென்
பூழ்பெற ணிந்துசூழ்பேயாடக்க டெவந்துந் ான்.

மெல்கோல் வீணைத்தொ த.

இ ள் அங்னம் வினையாடுகின்றவன், சூற்பேய்கள் கோடாகியகோலாலே
பற்சேவிவளைந்தவாளாய் நாவழியாலே நாவழித்துக் குருதியாகிய நீ ாக்கொப்பு றி
த்துக் குடராகியகண்ணி யச்சூழி னினமாகியதுகிலையுடுத்து என்பாகியபூணை மு ற
பெறவணிந்து ஆடக்கண்டு நக்கானென்க.

(௩௦௩)

வெளிற்றுடற்குருதிடு ள்ளநிலையிதுவெ படு போற்
களிறுகிர்ப்பிறழ்பற்பேய் ள் க ளையுச்சி'கூப்பி
யளித்தை யபாடியாடக்குறு ாரி க்குவேழம்
விளித்தனகமுகும்பாறுமவிலாவிற்று கிடந்த ன்றே.

இ ள். அவன் நக்கவளவிலே களிற்றுகிர்போலு மு றகுலைந்தபற்களையு டய
பேய்கள் அளிக்கத்தக்க வபாடியுதிரநீங்கினபிணத் தயுடைய குருதிப்பெருக் க
பிதுநிலையென்றுகாட்டு னபோடு ககளைத் தந்தலைமேலே கூப்பியாட வேழ
னத்தின்ற நரிகள் கூப்பிட்ட வ அதனைக் ண்டு நக்குக் கூப்பிட்டாற்போன்றன அத
னைத்தின்று செருக்கிக்கிடந்த கமுகும்பாறு அதற்குச்சிரித்து வி ாமுறிந்துகிடந்தன
போன்றனவென்க.

(௩௨)

கடல்விரையமிர்தங்கண்டபோழ்தினெய்கனிந்ததிஞ்சோற்
றடிசி ளஞ்சையமிக்காங்குமண்ணலங்குமரனெனன
ருடலின்மேற்றிரியுந்திண்டேர்காண்ட லுமைந்தர்நெஞ்சத்
திடல்பிளந்திட்டவெஃ கஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தின்மிக்கார்.

மிக்காங்கும், உம்மை - இசைநிறை.

இ ள். உப்பினைக்கண்டகாலத்தில் அடிசில் ஒழிந்தசுவைகள் மிக் ாற்போ
லப் பகைவருடலின்மேலே திரிகின்ற குமரன்றோக்கண்டவளவிலே தோழர் ப க
வரது நெஞ்சாகியதிடலைப் பிளந்துபோ டடவேலையெடுத்துப் போர்த்திறத்தே மிக்
காரென்க.

இதனால் சீவகனைக்கண்டபின் ரோழர்களிப்புமிக்க கூறினார். (ககக)

டாந்திறந்திட்டுவானிற்கள ளமுழங்கும்வேழம்
படாந்திறந்துழித்தீயிற்பதுமு ன் டாடியிட்டான்
றடாம்பிறைமருப்புத்திண் யபர ாத்திரங்கடம்மாற்
டொடாம்பிறகுமரிப்போருட்பிறர்க்கெனக்கொன்றதே.

வரகாத்திரமென்பதனைத்தலையென்றும், அவரகாத்திரமென்பதனைக்காலென்றும்
வடநா ார் கூறுவராதலிற், நேவர் அதனைச்சிதைத்து அபரகாத்திரமென்றார். ஐரா
வதம் ஐராபதமென்றாற்போல. எனவே அபரகாத்திரமென்றது கால்களை. இனிப்
பின்கால் முன்காலென்பாருமுளர். பிற இ டச்சொல்.

இ ள். பதுமு ன் வான்போலக் கடாந்திறந்திட்டுக் களகளவென்னு றோ
சபடமுழங்குகின்ற வேழத் தணுழித்தீப்போலக்கொண்வெந்து காட்டினான்; அது
னைந்த பி றபோலுமருப்புக் க கால்களென்கின்றவற்றாலே தத்தைகாரணத்தாற்
பிறந்த போரிற் பிறர்க்குக்கொலைத்தொழிலைக் கோடேமென்றுகொன்றதெ ஃக.

ன்னிப்போருமாம். இக்கவிமுதற் றத் தயைக்காத்துகின்ற பதுமுகன் ப க
ர் தலைசாய்ந்த மகண்டு பொருகின்றமைகூறினார். (ககச)

மருப்பினு ள்வேழம்விழாமன்னாவாலிற்சீரு
முருக்கித்தேர்தடக்கைதன்னுனமுழங்கிப்பாய்மாக்கள்காவி
டெ ரித்திடா ண்ணுட்டியாற்சுட்டுநீருக்கிரெய்த்தோ
ரொருக்குப்பேய்பாடியாடவுறுசிலையுடன்கொண்டான்.

இ-ள். அ ஂது ங்ஙனங்கொன்றதென்னின் மருப்பாலே வேழத்தைவீழ்த்து,
வாலினுன் மன்னனைச்சீறி, கையினுற் நேரைமுறித்து, காலான் மாவவெறித்து ன்
னிற் கோபத்தியான் செய்ததோரை நீருக்கிக்கொன்றது. அதன்கொலையோடே யவ
னுங் கொல்லக்கருதிப் பேய் பாடியாடும்படி சிலையை வாங்கிக்கொண்டானென்க. ()

வேறு.

க. டொண்டான்பகழிதொடுத்தான்சிலைகால்குனிந்த
தொண்டேர்மிசையுமுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்

வண்டார்ப்புரவிநிறத்தும்மறமன்னர்மேலும்

ண்டான்சொரிந், ன் ணைமாரி லந்தத ஏறே.

(கூ சு)

பம்பொற்புள ப்பரும' ளியானையீட்டஞ்

செம்பொன் டெந்தேர்த்தொமை மாக் டற்றானைவெள்ள

நம்பன்சிலைவாய்நட'கு' ணமிச்சிலல்லா

லம்பொர்மணிப்பூணரசுமில்லையென்றுநக் ரா.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

கணைமாரி * "மன்னர்சுவஞண்டு" என்னும் கவியிற்கூறிய கணைமாரி. புள
கம் - யானையின்பருமத்திறைத்த ண்ணடி. மாக்கடல் புரவிக்கடல்.

இ - ன். வில்லைக்கொண்டவன் அ' பத்தொடுத்தான் அப்பொழுது அது கால்
வணந்துகான் அவ்வம் ப மி சயிலும் உச்சிமேலும் நிறத்து' மேலு முந்துவ
தாகச் சொரிந்தான்; அங் னம் சொரிந்த ன் முன்பொருகின்ற சேவகன் வேறொரு
மு த்தேநின்றெய்கின்ற கணைமாரிஇத்தேடு கலந்ததனைக்கண்டான் கண்டு இம்மாரி
யா' யானையீட்டந் தேர்த்தொ க கடல்வெள்ளமென்கின்ற வயும் அரசு' ம்பன்
ணைமிச்சி லல்லா இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி யெங் னம்பொரு
டே 'மென்று கருதி நக்கானென்க.

இனி நான்குப ' யிலுந் தான்சொரிந்தான் சொரிந்தபின்பு அவன் ணைமாரி
முன்பேகலந்ததனைக்கண்டானென்றுமாம். இதற்கு முன்பே அம்பாற்குறைந்தபடை
மேற்றைத்தஅம்பினைக் கயுணர்ந்ததென்க. (எ)

தேறு.

ஒரு னேசிலையுமொன்றேயுடையதோர்களிறிற்றின்மே வா

னருவாமாற்பிறச்சென்றதறி'திலனெ கமின்னும்

பொருவரோமன்னரெ ள்றானபொருசிலைமட'கியிட்டா'

வரு ளியானையீட்டார்வா'ப டவாங்கி'கொண்டார்.

இ ள். இங்ஙனனக்கபதுமுகன் றான றுணையுமில்ன், தனக்குச்சேமவிலு
மில்லை ஒருகளிறின் மேலான் இவன்றான் ப கவரெறிந்தவேல் மாற்பிறைத்தது
மறிந்திலன்; பின்னுமேற்சென்று மன் ர்பொருவரோவென்றிகழ்ந்தான். இ ன்
நொந்தானென்று போர்செய்ய வாள்வா'கிக்கொண்டமன்னரெல்லாம் இதுகேட்டு
மேல்வருகின்றயானை ய மீட்டார். அதுகண்டு சேவகனுந் தோழரு மினி இவ ரா
யெய்யவேண்வெதில்லையென்று த'கையில்விலை டக்கியிட்டாரென் .

இன்னும் எல்லாருங் ணைமிச்சிலாய பின்னும்.

(ககஅ)

செங்கண்மாறெழி'கப்பட்ட லம்புரித்தருவங்கொண்

சங்குவாய்வைத்தாம்ப'றெழித்தலு'தறு ணளி

பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்பு வம்பினாற்போற்

ம்'குதார்மன்னரெல்லா'தளர்ந் துகண்சாம்பினாரே.

துருவம் ஒப்பு.

* காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ககர

இ - ள். கண்ணன் பாரதப்போரிலே முழக்கினவலம்புரியின் ஒப்பைக்கொண்டசங்கை வாய்வைத்து நம்பன்முழக்கினாக. அதுகேட்டு யாளிமுழக்கினாலே வேழத்திரள் வருந்தினற்போல மன்னர்குறைந்துகண்ணொளிமழுங்கினாரென்க.

அவரஞ்சினமைகண்டு சங்குவாய்வைத்தான். (௧௧௧)

அருவநாகஞ்சுற்றியாழியான்கடையவன்று
கருவனாகுடையப்பட்ட கடலெனக்கலங்கிவேந்தர்
திருப்பமார்பார்நிண்டேர்மஞ்ஞையேமுருகன்றன்னென்
றொருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடைபலுற்றார்.

கருமை - பெருமை.

இ - ள். ஆழியான் மந்தரத்திலே பாம்பைச்சுற்றிக்கடைதலாலே அம்மலை கலக்கிகடலென்னும்படி வேந்தர்கலங்கி, மார்பன்றேர் மயிலேயென்றும், அவன்றான் முருகனையென்றுங்கருதி, ஒருவரோடொருவர் கூடாததன்மையாலே கெடுதன்மிகாராரென்க.

அவன் பலகைகளாற் படைவழங்கினற்போல விவனும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலுமுருகனே. (௧௨௦)

முனிமரக்காடுமேய்ந்தமுழங்கழல்போன்றுமைந்தன்
மெளரிநலக்குமரர்கூற்றிற்மெழித்தனர்பகழிசிறிதி
யொளிரலவுப்புக்குன்றமுர்புனற்குடைந்ததேபோற்
களிநலமன்னர்தங்குகடற்படையுடைந்ததன்றே.

இ - ள். காட்டைமேய்ந்தவழல்போலப் போரிற் மெளரித்துநின்ற நலத்தை யுடையமைந்தனுங் குமரரும் மன்னர்கெடுகின்றமைகண்டு கூற்றுப்போல வார்த்தார்; அதுகேட்டு அவர்படையுங் கையிலம்பையும்போகட்டு உப்புமலை ஒடுநீர்க்குடைந்தாற்போல வுடைந்ததென்க. (௧௨௧)

உறுபடையுமன்னர்தம்மையுடற்றியொன்றானுமின்றிச்
சிறுபடையவர்கள்வென்றுசெருப்பவோவென்றெண்ணட
செறியெயிறற்றாரிவேழப்பேரினஞ்செருத்ததன்றே
யுறுபுலியொன் றதானேகலையினமுடற்றிற்றன்றே.

இ - ள். உறுபடையாளர் மிக்கபடையினையுடைய வரசரை வருத்தித் தமக்கு ஒரேதமுமின்றி வென்று போக்குபவோ வென்று உலகத்தீர்! கருதவேண்டா; கிலங்கேயாயினும் யாளி வேழத்திரைக்கெடுத்ததன்றே. புலியொன்றுதானே "லைத் திரைக்" கெடுத்ததன்றே! இவற்றைக்கண்டு தெளிவீராகவென்றாரென்க.

பின்னவிரண்டமையும் எடுத்துக்காட்டுவமை. இதுவுமேலிற்கவியும் உலகந்தேறுதற்குத் தேவர்கூறினா. (௧௨௨)

நல்லவைபுரியுமாந்தர்நாந்தகம்பிழைத்துவீழா
தல்லவைபுரியுமாந்தர்க்கத்திரமொன்றும்வாயா
வெல்லவேருணர்த்துன்பிக்கார்பெற்றிலைவிழினும்வேலா
மில்லையேவென்றிதிமைபிடங்கொண் ட மனத்தினுர்க்கே.

இருவர்க்கும் வெற்றிதோல்வியுளவாயகாரணங்கூறினார். அல்லவைபுரியுமாந் தர்க்கு நல்ல வபுரியுமாந்தர்-தமக்குத் தீங்குசெய்யவிரும்புபார்க்கு நன்மைசெய்ய விரும்புவார். என்றது: தத்தையை வலிதிற்கோடற்கு ஒருப்பட்டவர்க்குப் பது முகன் உறுகிகூறியதனை அது “எம்மைகீர்வெல்லப்பெற்றீர்” என்னுங்கவி. குணத் தின்மிக்காரென்று நல்லவைபுரிவார்க்குவேளோர்பெயர்கூறினார்; அதுகூட்டி. திமை-பிறர்மனைநயத்தல்.

இ ள். ஒருவரையொருவர் வெல்லுந்தன்மையைக் கேட்கின்றீராயின், அல் ல வபுரிவார்க்கு நல்லவைபுரிவார் கையில்வான் தப்பிவிழாது, அவர்க்கு அதுவு மிகை. வெற்றிலையைவிடனும் அதுதான் வேலாய்விழும். திமையிடங்கொண்ட மனத்தினர்க்கு அத்திரம்பெறினுஞ் சிறிதும் பயன் கொ ளா; ஆதலால் அத்தியோர் க்கு ஒருகாலும் வென்றியேயில்லையென்றாரென்க.

இனி வேறும் பொருடருமேனும் அதற்குயைபின்று. (௧௦௧)

குழையுடை முகத்தினுள்கட்கோணைப்போர்செய்தமன்னர்
மழையிடைமின்னினோய்தாமறைந்தனர்விஞ்சைவேந்தர்
முழையிடை ச்சிங் மன்னுன்மொய்யமரேத்தியார்த்தார்
விழவுடைவீதிமுதூர்விருப்பொடுமலிந்ததன்மே.

இ ள். தத்தைகாரணமாக மாறுபாட்டை யுடைய போரைச்செய்தமன்னர் பிற்போலப் புக்கவிடமறியாமற் கடுகப்போனார்; மேகத்தினின்ற விச்சாதரர் சிங்க மன்னுனமனா பேத்தியார்த்தார்; மூதூர் இவனைக் காண்டல்விருப்பத்தோடே மிக்கதென்க.

மழை - இல்லறம்பூண்டதற்குக்கூறிற்று. (௧௦௨)

பார்மிசையுலகமேத்தும்படுகளங்கண்டுபற்றார்
போர்முகக்களிற்று வெண்கோடுமுதசெஞ்சால்கொண்மார்பிற
சீர்முகத்தோழர்சூழச்சேவகன்றிருவின்சாயல்
வார்முகமுலையினுளைமனைவயிற்கொண்டுபுக்கான்.

இ ள். சேவகன், யானைக்கோடுமுத சாலைக்கொண்ட மார்பிறோழர் சூழ்ந்து செல்லப் பாரில் உயர்ந்தோரேத்துங் களத்தைக்கண்டு வேள்விமுடித்துத் தத்தை யைத் தன்மனையிலே கொண்டிபுக்கானென்க. (௧௦௩)

மெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார்நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார்
புக்குழியெ ஁காடியிரும்பினுற்போழப்பட்டார்
மைக்கிழிந்தொழுஞ்கண்ணீர்மாநிலத் துருக்கப்பட்டார்
மைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்கலம்பலநல்கப்பட்டார்.

இ ள் நெய்வைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தப்பட்டாரும், எ ஁கம்புக்குழி நாடி யிரும்பாலறுத்துவாங்கப்பட்டாரும் சேவகனார் கலம்பல நல்கப்பட்டார்; சுற்ற மும் படி பட்டாரெல்லாரும் மைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டாரென்க. (௧௦௪)

முதுமரப்பொந்துபோலமுழுமெயும்புண்களுற்றார்
கிதுமருந்தென்னநல்லாரிழுதுசேர்கவளம்வைத்துப்

பதுமுகன்பரவைமாப்பினெய் கிழிபயிச்சேர்த்தி
துதியிர்த்திக்குப்பாயம்புகுகெ ரோக்கினுனே.

வத்து வைப்ப.

இ ள். மரப்பொந்துபோலப் பு ணுற்றார் மருத்துவர் இதுமருந்தென்று
வளம்வையாநிற்க தான் பதுமுகன்மாப்பிலே கிழி யச்சேர்த்திக் காற்றுப்படா
தபடி யுள்ளே சீலையடைசுள எலி யிர்ப்படத்தாற்செய்த சட் டயிலே புகு வெ
ன்றுகூறிப் பரிகரித்தானென் .

நல்லானிழுதும் பாடம்.

(௧௨௭)

பார்டு மு பம்பொன்றன்னாற்ப எணவனுருவமாக்கி
யூர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவபந ல்கித்
தார்டு முமி னுவிசித்தனி வடந்திளைக்குமாப்பன்
போர்டு முகளத்துப்பாவம்பு லம்பொடிபோக்கினுனே.

இ ள். வ ம் மின்னுவிசித் திளைக்குந் தார்டெழுமாப்பன் பாரிற்பிறந்த
பொன்னுருவமாக்கிச் செய்து தானமும்பண்ணிப் பாவத் தயும் புலம் பயும்
போக்கினுனென்க.

செற்றவாச்செகுத்தல் அறமேயாயினும் இவர் ஆதியாய பகையன்னை யிற் பாவ
மென்றார். புலம்பு என்னகாரியத் தச்செய்தேமென்னும்வெறுப்பு. (௧௨௮)

செய்தவப்பா மெல் லாந்திர்த்திமிந்திர்த்தன்பாத
மெய்தியசேடங்கூவித்தி றஞ்சுபுதொழுதுவாழ்த்தி
மயறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொலாடான்
வையகமளிக்கரீண்ட லம்புரித்தடக்கையானே.

பலபிறப்பிற்செய்தபாவத்தைத் தீர்க்குந்தீர்த்தன். கூவுலித்து-விகாரம். வலம்
புரி கயிற்கிடத்தல் உத்தமவிலக் ணம்.

இ ள். தடக் யான் தீர்த்தன்பாதமெய்திய சேடத்தையும் வலம்புரியத
னிற் றீர்த்தநீ ராய் கூவுலித்துத் தொழுது துதித்து அவற்றைக்கொண்டானென் .

தே று.

கருமணியழுத்தியகாமர்செங்கதிர்த்
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்முலை
யருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்பனார்
பெருமணக்கிழமையாம்பேசுகின்றதே.

இ ள். நீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச்செப்பெனச் செறிந்த, மணியலம்
வருமுலையினையுடைய கொம்பனாள் துதுச் சீவகற்கு முற்பட்ட மணமாகின்றவுரிமை
இனிக் கூறுகின்றதென்றாரென்க.

பெருமணமாகிழமையென்றுமாதக. மெல் மணமாத்திற்குச் காரணமாகின்ற
வுரிமையென்று சமாவர்த்தத்தை. (௧௨௯)

நாஞ்சுநாறுயிரங்குடத்துநல்லன
வான்றயிர்பானே பாடழகிதாரிறைத்
தூந்நிழ்வேலினுன்வேள்விக்கூர்மருள்
கோவ்ளொறு காவலன்கொண்டுமுன்னினு.

இதுமுதல் சமாவர்த்தம் நடவாநிற்கப் பச் சபுகுந்தபடி கூறுகின்றார்.

இ - ள். இடையனாகியதொறுக்காவலன் வேலினுனது ர்மருள்வேள்விக்குக் குடத்திலே தயிரும் பாலும் நெய்யுநிறைத்துக் கொண்டு முன்னினுனென்.

இனி இழந்தேமென்றாரார்மருளுஞ் சச்சந்தன்றொறுக்காவலனுமாம். (ங்)

வளைநிறவார்செடெ லரிசிப்பனடியோ
டளவறுசருக்கரைப்பண்டியாரந்தன
பிராவியுப்பயறுபெய்ப் படியுப்புநீர்
விளைவமைபண்டியி வெறுத்ததாங்கொர்பால்.

நீர்விளைவ் மயுப்பு.

இ ள். சங்குநிறத்தையு டய அரிசிப்பண்டியும், சருக்கரைப்பண்டியுந் தந் பருப்புப்பெய்தபண்டியும் உப்பமைந்தபண்டியோடே செறிந்தது அம்மணயி லொருபுக்கமெல்லாமென்க. (ங். உ)

சினைத்துணர்முழவனபலவின்நீங்கனி
கனைத்துவண்மீழல்வளவாழ்மா ன்னி
யென்துளகிழங்கு ராய்குருகொடேந்திய
சனத்தினுற்றை த்திடம்பெறுதுதானொர்பால்

இ ள். பலவின்சினையிற் றொத்தினையுடைய முழவன்னகனியுஞ் செறிந்து வண்டுழல்வனவாகிய வானுழக்கனியும் மாக்கனியு் கிழங்குங்காயு் குருகும் எவ்வ ளவுள அவ்வளவெல்லாமேந்திய சனக்ளாலேநெருங்கி யொருபுக்கந்தான் இடம் பெறுதென்க. (ங்.ங்)

மரகதமணிப்பசு ராய்ரொள் றான்குலை
கவர்பழுக்காய்க்குலைகனிய் காவுநீஇ
யிவர்தருமெல்லிலைக் கவுமேந்திய
வுவரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெறுதுதானொர்பால்.

இ ள். பசுங்காய்க்குலையையும் பழுக்காய்க்குலையையும் பரத், லைத்தரும் வெற்றிலைப்படலிணையையும் முற்றக்காவிலந்து சொரிதல்லே வெள்ள ரய் ஒருபுக் -ந்தான் இடம் பெறுதென்க.

ஏந்திய - உயர்ந்த வேண்டியவும் பா ம்.

(ங். ச)

ச எபகந்தமநகந்தமாலமல்லிகை
தண்கழுநீரொடுகுவினை தாமனா
வண்டினமி றசகொளவாசப்பூச்சுமை
கொண்டவர்குழாம்பொலிவுற்றதாங்கொர்பால்.

இ ன். சண்பகமும் தமநகக்கொழுந்தும் பச்சிலையும் மல்லிகையும் கழுநீர்
ரு குவனாயுந் தாமரையுமாகியவாசப்பூச்சுமைமைய வண்டினம் மேலேமொய்க்கக்
கொண்டவர்திரள் அவ்விடத்தொருபக்கம் பொலிவற்றதென்க. (நாநா)

ஆர்கெழுருறமிசூட்டாழிபோன்றவன்
சீர்கெழுவளமனைதினோத்தமாசனம்
ரர்கெழுகடலெனக்கலந்த வல்லதூஉம்
பார்கெழுபழுமரப்பறையெய்த்தேவ.

அச்சுக்கோக்கு குறடி மாளிகைக்கும், நடுவழிபோக்குமார் அத்தெரு புருக்கும்,
வீரம்பிற்சூட்டு மதின்குழவ ம.

இ ள். அவனுடையவுருளைப்போன்று சீர்கெழுமின வளமீனயிலே மாசன நெருங்கி யொலியாற்கடலெனக்கலந்தன; அஃ தொழிந்தும் அம்மாசனம் பயன்கொ ள்ளமு ற மயாற் பழமரத்திற் பறவையுமொத்தவென்க.

மனையைச்சூழப் பச்சைநினைத்தலின், ஆழிபோன்றென்றுமாம். (ந.ந.சு.)

க. யு நறயெழுதினர்கைநொந்தேடறுத்
தயெனவிருப்பமற்றன்னதாதலான்
யகமருங்கினினவாழ்நர்மற்றிவன்
செய்தவநமக்கிசைசென்னச்சென்றதே. (நூலு)

உ. வாலரி முஷியவண்ணச்செம்புனல்
ரஜேலிவுளியு ளிறுமாழ்ந்தவட்
கோலநீர் கு னையும், ரயும்பூத்து ண்
டாலி ண்ருந்ருபாய்தடங்க்ளானவே. (நா.ந.அ.)

ந. உடுப்பனதுகில்களுமுடாக்குநானமுந்
தெ டித்த மாலையு `குழையுஞ்சாந்தமுங்
கொடுப்பவர்கொள்பவர்வீழ்த்தப ல்கல
மடுத்துவின்துத்தேதாரமுதினமி `கதே. (ந.ந.சு.)

சு. கலங் பூமரவமுங்கருணையாக்குவார்
 சிலம்பொலியரவமுமிச்சில்சிப்பவ
 நிலங்குபொற்கிண்கிணியிரங்குமோசய
 பூலம்புமாலுவர்க்கடலொலியின் மிக்கடே ப.

இவைநான்குமொருதொடர்.

7. மற்று அ ச. மற்றவன்செய்தவம்-வேறுகவிவன்செய்கின்றசமாவர்த்தம்; விரதங்கோடலிற் றவமென்றார்.

௨. வாலரி, வாலசி இரண்டுபா! மும் விகாரம். ஆழந்து - ஆழ.

௩. ௦ பெப்பன, தொடுத்தனவென்பனவற்றிற்கு ஆகியவெனவிரிக்க. அடுத்த நெருங்கி.

ச. உலம்பு கடற்கு அடை.

இ ள். வந்தபச்சையெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்து பட்டோலைகளைக் கழித்து ஐயெனவின்பாறியிருப்பார்கள். பச்சை அங் ன மிகுதலின் அதற்கேற் பச் சோறுசமைத்தற்கு அரிசிகழுவியகழுநீர் இவளியுங் களிற்றுமூர்தும்படி. குவளையுந் தாமரையும்பூத்து வண்டொலிக்கப்பட்டுக் கருகுபாயுந்தட்களாயின. அங் ன ன்ஞ் சோறு மிகச்சமைத்தபின்பு கருணையாக்குவார் சிலம்பொலியினரவரும் உண்டற்குக் கங்கமுவுகின்றவரவரும் எச்சில்சீப்பார்க்கின்கணி ரிவங்குமோசையும் கட்டு வியினுமிக்கன. இங் னமுண்டபின்பு துகிலு நானமு மாலையுங் கு ழயுஞ் சத் த னமும் அடுத்துக்கொடுப்பார்வாங்குவார் வீழ்த்தகலம் வின் மீனைப்பூத்ததோரழகினு மிக்கது. இங் னனநிகழாநிற்க இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தநம் உலகில் ராழ்வா ரெல்லாம் நமக்கும் இது கூடுவதாகவென்று கருதும்படி நடந்ததென்க. (௩௪௦)

வேறு.

முழிவாய்முல்லைமாலைமுருகுலாங்குழலினுந்
முழி வாய்த்தியொடொக்குமொளிறுவாட்டக்கையானு
மாழிவாய்விரலிழ்காமனம்பொடுசிவையேந்தத்
தாழிவாய்க்குவளைவார் கட்டை யலார்பரவச்சார்ந்தார்.

முழி வாய் பூவிடுபெட்டி. ஆழி - மோதிரம். ரிற்சரமொம்.

இ ள். குழலினுந் தடக்கையானுங் காமன் அம்பொடுசிலையைக் கைவி ரலாலேந்தாநிற்கத் தையலார்பரவாநிற்க ஓராசனத்தே சேவிருந்தாரென்க. (௩௪௧)

இன்னியமுழங்கியார்ப்பவீணடெரிதிகழே யதந்
துன்னினர்பலாசிற்செய்ததுபிப்பினெய்சொரிந்துவேட்பு
மின்னிய ஸ்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
முன்னுபுவினங்குவெள்ளிமுளைத்தெழுமுருகன்னுன்.

துன்னினர் தனக்குச்செறிந்தவுந்தனர். மின்னியல் ஒளிவிகின்ற.

இ ள். முருகன்னுன் இன்னியமாராநிற்க முன்னுவின்று துன்னினர் பலா சாற்செய்ததுபிப்பின் நெய்யை மிக் டெ முகின்ற தீவளரும்படி. வேதமந்திரத்தாற் றுன்சொரிந்து ஓமம்பண்ணாநிற்க, வெள்ளிமுளைத்தவளவிலே ஸ்ரீதத்தன் நீரைச்சொ ரிந்தான்; அப்பொழுது இவனும் அதனையேற்றானென்க

அரசர்க்கும்வணிகர்க்கும் மந்திரத்திலுந் தந்திரத்திலுஞ் சிறிதுவேறுபாடுளதே னுந் தான் இரண்டுருலத்திற்குமுரிய சடங்குரிகழ்த்துதற்குரியனாதலிற் பிறர்க்குத் தெரியாமற் நன்குலத்திற்கேற்ற சடங்கு நானேநிகழ்த்தினுனென்பதாலும், பிறர்க்குத் தெரியுமவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதினுனென்பதா டந்தோன்ற முன் னுபு என்னார். முன்னுதல் கருதுதல்.

இட்! வுத்தரியமின் னுமெரிமணிப்பருமுத்தார
மட்டவிழ்நீராவெய்யவருமுலைதாங் லாற்றா
நெட்டிருங்குழலினுடனேர்வளைமு ளகைபற்றிக்
கட்டழல்வங்நொண்டாய்பொற் ற்டிறுனேறினானே.

நெட்டிருக்குழல் - நெடு பண்புதொகுமொழியாதலிற் புணர்க்கப்படாதாயிற்று.
நேர்வளை ஒத்த னா.

இ ள். உத்தரீயமுதலியவற் றச் சுமத்தலாற்றாதத் தயது முன்கையத்
தான்பற்றி யழலாவல கொண்டு ட்டிலிலேயேறினானென்க. (௩௪௩)

ந்நிரத்தரன் றதனமாதரம்பா வதன்னை
ந்து சிறுவனே ட்டகடிவினைநொடியின்மற்றே
ராதரவிசும்பிற்றே வர்க் திபதியாயநோமா
னிந்திரன்றன் குமா ரதெ ட்பதுநடந்ததன்றே

அந்தரவிசும்பில் - விசும்பாகியவந்தரத்திற் - நடு ரகிய விசும்புமாம்.

இ ள். ஐழை கண்மகளைக் கந்துகண்மகன் வேட்ட மணவினையைக் கூறின்
இந்திரனுக்குக் கூட தென்று கூறுகின்றகூற்று டந்ததென்க. (௩௪௪)

அடிமனைபவளமாக ரும்பொலலகுசேர்த்தி
முடி ணியழுத்திச்செய்தமூரிக் காழ்நெற்றிமூழ்க்
கடிமலர்மாலே! றற்றுக்கம்பலவிதானந்நோலி
யிடுபுகைமஞ்சிற்சூழமணவறையியற்றினாரே.

இ ள். சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையானிறைத்துத் தலையிலே மணியழுத்
திப்பண்ணி துணைநாட்டி அதன்மேலே பொன்னாற்செய்த கயல கச்சேர்த்தி
அத்துணிநெற்றிமறையுப்படி படாமாகியமேற்பட்டியைக்கட்டி மாலையைநாற்றிப்
புகைமஞ்சுபோலேசூழ மணவறையையியற்றினாரென்க. (௩௪௫)

ஐந்துமூ றநடுத்தெல்லவத்தமளிமூன்றியற்றிப்பூம்பட்ட
டெந்திரவெழினிவாங்கியின்முகவாசச்செப்புஞ்
சந்தனச்சாந்தச்செப்புந்தண்ம ர்மாலேபெய்த
விந்திரநலச்செப்புமினையவரேந்தினாரே

ஐந்தாயவொன்று மும்மூன்றாகப்படுத்த. ஐந்தாவன: 'சிறுபூண் செம்பஞ்சுவெ
ண்பஞ்சுசேண முறுதுவிசையயோ னாந்து.' இருவருந்துயில்கோடற்கிரண்டும்
போகதுகாதற்கொன்றும் வேண்டிதலின், அமளிமூன்றாயின. இனியமுகவாசமா
ன தக்கோலத்திம்பூத் தகைசா லிலவங்கங் கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து." இவ
ற்றேடுசருக் களாயுந் தேனுங்கட்டுப. இது முதற்கவுட்கொண்டு பின்பு பாகுகவுட்
காள்ளவேண்டிதலின் வாசச்செப்பென்றபெயர் சிறப்பினுற்பெற்றபெயர்.

இ - ள். இனையவர் இயற்றி மசுவரியைவளைத்துச் செய்யுக்களை யேந்தின
ரென்க. (௩௪௬)

கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற் றாசறுதட்டிற்சூழ்ந்து
மிடைந்துபெய்மணிக்கட்பீலிமின்னுசாந்தாற்றிபொன்னு
ரடைந்துவிசாலவட்டமரிவையரேந்தியாற்றத்
தடங் கண் றாகுவளைப்பத்தையலோடாமென்றே. (௩௪௭)

பஞ்சசூழ்பரவையல்குற்பசு திர்க்கலாபம்வீச்
செந்தளர்க்கோதைசோர கிண்கிணிசிலம்போடேங்க
மைந்தருட்காமனன்னுன்மகளிருட்டிருவனளை
யந்தரத்தமரர்பெற்றவமிர்தெனப்பருகினுனே (௩௪௮)

இளமுலைமணிக்கண்சேப்பவெழுதுவிற்புருவமேறக்
கிளைநரம்பனையதிஞ்சொற்ப ளவாய்திகழத்தேன்சோர்
வளமலர்க்கோதைதன்னவாய்விடான்குழையப்புல்லி
மாமரலிலாதவின்பக்கட வ த்தழுத்தினுனே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

கடந்திட்டணிக் கியையுஞ் செம்பொற்றட்டினையுந் தன்னைச்சூழ்ந்து
மிடப்பெய்தபீலி யயுமுடைய சாந்தாற்றி சிற்றுவவட்டம். ஆடும் புண
ரும். பஞ்ச ஆகுபெயர். வீங்க இன்பமிகுதியால் உடம்புழித்தவிற் கலாபமிறுக.
மகளிரிடத்துக் கண்டார்விரும்பப்படுந் தன்மையைப் போல்வாளை. *திருவளர்
தா ரா"போல. பருகுதல் ஈண்டதரபானமுமல்குற்பானமும். மூதினலொத்த
விற்போன்றபுரு. தேன்சோர்க்கோதையென்று காமச்செவ்விகுறினார் அள
மரல் அலமரல்.

இ ள். அங் னம் இளையவரேந்திய துப்புரவுகளைநுகர்ந்து ராமனன்னுன்,
திருவன்னுனை இளமுலைமணிக்கண்செவ்வப்பக் குழையப்புல்லி அக்கோதைத் தனைக்
கிளையென்னுநரம்புபோலுஞ்சொல்லையுடைய பவளவாய்திகழ வல்குலிற் கரபம்
வீக் அவ்விரண்டினையும்வாய்விடானும் அமிர்தெனப்பருகினுன் அங் னம்பருகி,
அத்தையலோடே கோ தசோர ஏங்கப் புருவமேறக் கண்கள் குவளைப்பபுடும்.
அங்நனமாடுதலிற்றிறத்த வியர்விற்கும்படி சாந்தாற்றியையும் பொன்னராலவட்டத்
தயும் அரி வயரேந்தித் தம்மையடைந்தாற்றும்படி இன்பக்கடலகத்தேயமுந்தி
னனென்க.

புணர்ச்சியிறுதிக்கண் அவசத்தான் முலையடைத்து லுந்துயிலை இன்பக் கட
லென்றார். இனிக்குணவிசேடமாகிச் செவ்வனே பொருளு ரப்பாருமுளர். அது
பொருந்துமேனுமுளர்க. (௩௪)

இ ினனமொழுநுள்ளினமரக்காவுகாண்பான்
பொன்னணிமாற்பன்செவ்றுபுகுதலுமொருவன்றோன்றித்
துன்னியோரோலேரீட்டித்தொழுதனன்பெயர்ந்துநிற்ப
மன்னியகுரிசில்கொண்மொபினுனோக்குகின்றான்.

இ ள். இவ்வாறு நட்சின்நாளிலே திருத்தங்கியமார்பன் பொழிலைக்
ராணவே டிச் சென்றுபுகுந்தானாக, ஒரு விச்சாதரன்றோன்றி யணுகி யோலையை
நீட்டித் தொழுத னாய் மீண்டுபோய்நிற்க, அவன் அதனைவாங்கிக்கொண்டு வழி
பாட்டோடே வாகியாரின்றானென்க. (௧௫௦)

வேறு.

உருமுந் திர்வேற்கலுழனோலையுலகென்னும்
பருமைக்குருப்பளிக்கிழ்புகழ்ப்பஞ்சிமுழுதடுத்த
திருமிக்குடைச்செல்வன்றிறற்சாமிநனிகாண்
வரு மயறனின்பம்பொருளாகெனவிடுத்தேன்.

உருமுப்போன்றவேல். உலகென்னும்பளிக்கிலே புகழாகியபஞ்சி யோரிடமு
மொழியாமற் பரந்த இச்செல்வத்தினை முற்பிறப்பிற் றவமிகுதியாலே யுடயனா
கிய செல்வன்.

இ ள். கலுழனோலை செல்வனாகியசாமி ாண்பானாக, இது வரவிட்டேன்;
அறமு மின்பமும் பொருளுந் தனக்கின்னும் மிகவுண்டாகவேண்டுமென்று கருதி
யென்.

தேவனாதலிற் கூறினான். விடுத்தேன் விாரம். (௧௫௧)

தத்தையொடுவீணைமன்னர்தாம்பொருதுதோற்ப
மொய்த்த லைமம்பிழுகிழ்முலையையி சடல்
வைத்த திர்வேலின்வலியார் குரியின் ன்ச்
சித்தங்கிரிந்தாங்குக்கொடியான்செருவினைத்தான்.

இ ள். மன் ர்தார் தத்தையோடே வீணையாற்பொருது தோற்கத் தான்
அனை யி சயாலே வெல்லக் ட்டியங்காரன் அதுபொருதே சித்தங் ரிந்து
வேலாற்போர்செய்து வென்றார்க்கு இவளுரியொனச்சொல்லி யவ்விடத்தே யொரு
போராவினைத்தானென்க.

யெனக் குறிப்புணரலின்ற வுரிச்சொல் வைத்தவென வீணமேற் றன்
மெய்தமொழிற்று. முண்முனைபோலக் கூர்த்த வேலென்க. (௧௫௨)

தேன்முழ் குதார்க்குரிசி ட்செம்பொனெடுந்தேர்மேல்
ர ள்முழங்குவெஞ்சிலையின்வாளிமழைதூவி
யூன்முழங்குவெங்குருதிவேழமுடன்முழ்
வேன்முழங்குதானைவினையாடியதுங்கேட்டேன்.

இ ள். அவன் வினைத்தபொழுதிலே குரிசில் தேர்மேலேநின்று சிலையாகிய
மேகத்தாலே யம்பாகியமழையைத் தூவுதலாலே யுடம்பிற்றோன்றிய குருதியாகிய
வெள்ளத்திலே வேழங்கள் சேரவழுந்தும்படி தானையோடுநின்று வீணையாடியது
வுந் தரண்கூறக்கேட்டேனென்க.

தூவி - தூவ. சிலையென்வாளியும் பா ம்.

வந்துதரங்கூறியவிவ்வாய்மொழியுமன்றி
முத்துவரன்மொழிந்தபொருண்முற்றும்வகை ஈழப்
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்கலிமான்றே
ரெந்தைதிறமுன்னமுரைந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

வாய்மொழியென்றார், நிமித்திகன் கூறக்கேட்டிருந்தகாரிய இப்பொழுது முற்றினசெய்தியைத் தரண்கூறுதலின். வரன் - அச்சணந்தியடி என்.

இ - ள். எந்தைதிறத்தில் அத்தரண்கூறியமொழியும், அன்றி வரன்மொழிந்த காரியமும் முடியுங்கூறுபாட்டையும் முன்பேகுறிப்பாலேநாடியுணர்ந்து இனி யாஞ் சேறல் கருமமன்றென்று கருதித் தத்தையை ஸ்ரீதத்தனுடனே வரவிட்டே னென்க.

கலுழவேகன்வந்தாற் சீவகசரிதையொன்றுமின்றும்.

(கருசு)

என்னுநர்க்காசாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி
வெள்ளிமலைமுழுதுக் கொடியெடுத்ததிகலேத்திக்
கன்செய்மலர்மார்பனுறு ரப்பிகழ்தலின்று
யுள்ளுபொருளொம்முணர்த்தியன்றியுளவேண்டா.

இ - ள். என்னுடைய தோளிரண்டையுநோக்கி யிகழ்த்திருக்கும் பகைவர் சாயும்படி தான்பொருதபோனாயேத்தி மலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததாதலாற் தனது வெற்றியுர்தோல்வியு மெனவெயாதலின், இனி மலர்மார்பன் மிக்ககா லையிகழ்த லின்றித் தானினைத்திருக்கின்றகாரியங்களும் எம் மயறிவித்தல்லது மேனினைக்க வும்வேண்டாவென்க.

(கருரு)

ஆம்பொருள்களாகுமதுயார்க்குமழிக்கொண்ணப்
போம்பொருள்கள்போகுமதுபொறியின் வைவண்ணந்
தேம்புனலைநீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே
வீங்குபுனல்யாறுமழைபெண்டியறியாதே.

அதுவென்றொருமையாற்சுட்டினார், அழிக்கவொண்ணத்தன்மையைக்கூறலின். ஆம்பொருள் ளாகும் போம்பொருள்கள்போகும்; அவையிரண்டும் யார்க்குமழித் தலாகாததன் மயிருவ்னையின்கூறுகியவியல்பு. அங் னமாதலிற் றுணங் கட்டி யங்காரனாகத்திற்குஞ் சச்சந்தனழிவிற்கும் வருந்தாதொழிக்கெ ன்க. தேம்பு னலை நீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்று - உப்புநீ ராய் டயகடலு் உல த்தேவந்து இனியநீரைத்தருதல் ஒருகாலத்துமில்லை. என்றது: தியுணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனி மசெய்யவறியாசென்றவாறு. எனவே கட்டியங் றான் எக்காலமு நமக்குத் தீங்குசெய்வனென்றும், இக்குணத்தாலவனுக்குக் கேடுவீனையுமென்றுங் கூறினான். *யார்கண்னு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிதுதிபோல் - வேரொடு மரம்பெம்ப விரிகதிர் தெறுதலின்” என்றார் பிறரும். வீங்குபு ல்யாறுமழை வெண்டியறியாது - மேகம் யாற்றுக்கு மிக்கநீரைக் கொடுக்க விரும்பியறியாது;

ன்றது : உவர்த்தநீரா நன்னீராக்கி யாற்றிற்குக் கொடுப்பேனென்னுங்கருத்தின்மை
மேகத்திற்கியல்பென்றவாறு. எனவே நற்குணமுடையார் எக்காவுத்தும் பிறர்க்
கினிமைசெய்வாராதலிற் றான் எக்காலத்தும் பிறர்க்கு இனியவைசெய்கவென்
றானும்.

இ ள். அழிக்கொண்ணது அது பொறியிற்வகைவண்ணம்; அதுவேயுமன்
றிக் கடலுந் தரலின்று மழையும் வேண்டியறியாதென்று வாசித்தானென்க.

இனி “எள்ளுநர்கன்” என்னுங்கவியளவும் ஓலைப்பாசரமாக்கி அதுகேட்ட
சீவ ன்கூறுவின்றானுக்குவாருமுளர். இதற்கு இகலேத்திக் கொடியெடுத்ததென்று
அவன்வியந்ததற்குத் தான்வென்றானுக்ககூறுது ஆக்கமுங்கேடும் பொறியின்வ க
யென்றானுக்கு; ஆக்கத்திற்குமுழிவிற்கும் ஆற்றிலேயுவமைகொள்க. டல்வேண்
டாதிருக்கப் புனல் தானேபோனது போம்பொருட்டும், யாறு மேகத்தைவே
டாதிருக்கப் புனருனேகிறைகை ஆம்பொருட்டுமுவமை. சென்றுதரல் போய்
கொண்டவருதல். (௧௬)

மன்பெரியமாமனடிமகிழ்ந்துதிசை வணங்கி
யன்பின லாத வனை நிடுத்த லர்ந்தகோதைக்
கின்பரி த்தியன்றபொருளில்வயிவைது கோமான்
றந்தவெனச்சொல்லி. னிசாமிகெ டித்தானே.

இ - ள். சாமி மிகப்பெரியமாமனடியைத் திசைநோக்கிவணங்கி அன்பினால்
நீங் றாதுகின்றதானைப்போகவிட்டுத் தத் தக்குறு கோமான்றந்த இன்பநிலத்திற்கு
நனியியன்றபொருள் இவையிவைவெனச்சொ லிக் கொடுத்தானென்க.

இன்பநிலம் அனுபவிக்குந்துறைகள். அடிவீழ்ந்தும் பாடம். (௧௭)

குங்குமமுஞ்சந்தனமுகூட்டியிடுகொடியா
டு கணிளமுலையின்மி யெழுதிவினையாடிக்
டு றங்குண்மலர் கோ தயொடுகுரிசில்செலும்வழிநா
ளங்கண் ர்ப்பட்டபொருள கியதுமொழிவாம்.

இ ள். குரிசில் கோ தயுடையமுலைமேலே யெழுதுகொடியாகவெழுதி
அவனோடேவினையாடிச் செல்லும்பின்னாட் ளிலே நகரியிழ்பிறந்த நீர்வினையாட்டும்,
பின்னையாரிடத்தாகியதன் மயு மினிக் கூறுவேமென்றாரென்க.

என்றது அதுகாணத்தாற் பின்னையாரிடத்துப் பிறந்தசெய்திகளை. பொருளா
கியதென்பது ஒருசொல்லுமாம். (௧௮)

காந்தருவததையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆகக் கவி அருள்

